8363
III

Pawlicki Stefan, ks. prof. dr.

Materiały i notatki odnoszące się do filozofii Platona.

Fed. czyt. mowę Lizya: ~~Któr. treść~~ ~~dla~~ (również wstręt. ~~zerwij~~ ~~dla~~ ~~zw. wstręt~~ ostro. jak) ciemn. i paradoxal. dla badawcz. umys. Czy młod. chłop. nie ma odd. namiętn. ~~kochan~~ lubczyni. czy też pozn. ze chłod. przyjaciel: Sama postawa. kwest. świadcz. jak głębo poruszą. zagadn. Liz. w materyalist. ~~dedukatyst~~ sofisty. a jak ~~zepsu~~ zarzucić. był pisk. Fed. ~~stary~~ podziwszy. podob. ramoty. Bo więc. czy samo. nie jest ta mowa Liz. Jenn. nie był odrodz. się w czerp. taleit.

Zapew. w ten. zła nie było, skoro cał. chrześ dowie: że ślepa ciel. namiętn: na na celu używ. bywa. zaś woleć ct. osob. ukoch: chłod. mi przyj. wspoma. wszystk.. środ. aby koch. prowadz. po drodz. cnoty.

Gomperz

8363

Gomperz — platon. Aufsätze — W. 87 =

Zaczy. od Menona, któr. wedł. nieg. później. od Prot. i Gorg.
bo ~~Prot.~~ jest wczesn. (5) — a rehabilit. polity. ateń. któr. w Gorg. potęp. (6)

str. 8: o pierwszeń. Meno. przed Gorg.

str. 10: Menon dawniej od Fedo. po ten do nieg. się odwoła.
Ueberweg 289 — Siebeck 228 —

Str. 10 polemizu. przeciw tym, któ. Fedo. kład. na początk. wszyst. dialo. traktu. o ideach = Schultess: zum erst. Male
Schanz (442) tyl. Biesia. przed Fedo.
Dittenb. 326. 342 nam. tego nie dowodza.

Gompertz · str. 11 : dowodz. że Fedr. odszył. do Menona : w słowach τὰ παλαιὰ δεύλη τῶν (p. 100)

ale Ideami zajmuje się tylko: Fedr. Bies. Resp. Tim. Parm. Sophist. - ostatnia

zostaje na bolku, ponieważ o niej tam mówi, że mogą a one jej przypisuje naczelne

p. 12. Symp. wyraźnie nie przypisuje wyższą - późniejszą ideę,

ale o niej tam Fedo. mówi nie mówi. bo w Symp. tylko mowa o jednej ideze piękna.

Tim. nie przeczy. w rachubę bo on przyjęcie od Resp. V - VII -

Zatem alb. Fedr. późniejsze alb. Resp. alb. oba -

Gdzieś trzy kombinacje a) Fedr. Fedo. Resp. Tim. b) Fedr. Resp. Tim. Fedo c) Resp. Tim.

Fedo Fedr. d) Resp. Tim. Fedr. Fedo. Z tych ost. nie dyskutuje dwóch ostatnich.

p. 13: Pneuma dosłownie pierwotnie znaczy oryginalnie.

pneuma a) = Schleiermacher : fluktuacja w pogl. przeciwieństwa.

" b) = Ueberweg : fluktuacja w pogl. na nieśmiertelność duszy -

p. 14 : Krytyka Teor. Dittenb. które Gomp. w 98: zwolennik.

p. 15 – 16 : Zastrzeżenia Dittenb:

p. 17 – 18 = obiekcje Dittenb. i Schanz nie słuszne: Symp. wcześniej niż Fedr.

p. 19 – 20 – poprzednie Teor. Dittenb. i Schanz.

p. 23 : tabl. statysty : trzech słówek τί ἐστιν, γε μήν, ἀλλὰ μήν Gompertz, platon. Aufsätz. — b.
wedł. niej dwie grupy

W I grup. bratn. ow. tej. part. wpred : — chociaż zawsze μήν nie znaczy.
+Apol. Gorg. Euthyd. Euthyphr. Hipp. mai. Cratyl. Crit.
Lach. +Menex. Men. Protag. Theaet. Charm.

W II grup :
Theaet. +Clitoph. + Critia. Lys. (jedno τί ἐστιν), Legg. Parm. Gompertz 25 za, brak autentyczności Menex. Clitophi.
Resp. Polit. Soph. Symp. +Tim. Phaed. Phaedr. tabl. Grote III. 10. Diels p. 21 =

p. 26 : wszyscy nad stałym wzrostu partyc. w obu grup.
prócz : result. Dittenb. und typ wzrost:
ale jed. wzg. wzg:

p. 27 : Dem Phaedr. weisen die Sachkrite: eine andre Stellung an als die Sprachkrite. Heb. an dass die ersteren bereits die volle Gewissheit geben dass der Phaedo diesem Dialog nicht vorangeht, sondern nachfolgt
Für seine nahen Verwandtschaft mit Euthyd. - bei wie vielen Partikeln. result. Spengel p. 36 sqq.
Tabl. Uebers. p. 278 bo wyr. technische Dialektik rzeczywiście w Phaedr. a w Euthyd Cratyl. Soph. i Polit. rzeczywiście.

p. 28: Vahl. Brady: πρὸς πρῶτ. v. Fedr. a. z. argum. Grot. (Dicha)
πρῶτ. ἐν Menex. mast. πρὸς πρῶτ. v. Fedr.

„Das Symp. will ich lieb. nicht herbeizieh. da ich einerseits es zwar für höchst wahrscheinl. ab. nicht für streng bewiesen erachte, daß der Phaedr. ihm vorangeg., andererseits die von Dittenb. für das umgekehr. Verhältn. geltend gemachten sprachstatist. Gründe mir nicht als zutreff. erwiesen etc.

Fraglich, ob der antyno. mit d. Anyt. verso. c. πρὸς πρῶτ. wenn. Symp. vor Phaedr. (des) in zweit. Bearb. vorliegt. Ich entscheid. mich unbedenkl. für die letzt. Alternat.

A jeśc. wiedzw. temu usiło. Gomp. + przyrów. +
Tad jak: w następn. chrono: pisu Plat. to +
zav. po nim przyp. Dör: i sprzeczk. zemścy:
wszku: od poprzedn: Re więz. Fedru jest wzmi.
platni. myśla; obecn. zaś Krempus: dyzu: I. 642 sq
po pisaniu. prędzi. wyżej. powst: jakko
pisz. kumpile: (388-380). Przed
nią i przed Fedru: w otwar: Akad.
(390) powst. Eutyd. Sofist. Bies. 621 sq
nad nią: Akad. zav. po prędzi. powst.
Tim. i Fedr. (393- (373 =)
Dör.
Jeśc. zważy: że zw. pod jeśc. (p. 562 opisz rozbieżn. = Gorg. pot.
się książ. Döringa Gomp: takki wzór Teet. Kratz 394 v = prędzi. zav
powzięd: Gorgiasz Eutyfr. Menon w 393 Tim. książ. = pisu. Krempa,
Biesia. Fedros (w drug. wyd.) Fedon II. 277 = sq pot. 392 Fedru:
Menex. Kryton, Krempowski: =
Dopiero po drug. wydaniu prędzi: wyd: (387-380)
pozth. Eutyd. Te, menex. Teet. Kratyl.
Sofist. i Polit. nawrot. Fileb. Tim.
Krytyas: Prawa =

Inn. jest pyt: jakie dzieło wcześn. zos
od Krempos? Co do tej. panopta: do wiedz:
najdowolne. wzmiotu. jak wyt. drow. Kritow.
chrono: przez wcz. ~~wyd. pod.~~ stronu: # A ogrzeszy. się #
do wszystkie: Ludzo. się pot. przez wcz. lat
zdo moi. stylometr: powrot. odkr: następn.
niewątpli. pisu plat: ale i ta wcześn.
zamiod. ~~wcz. wcz. stronu. wcześ. wcz.~~ woj. Gdy
zaś wzięte: po wszyscy: historyc: grecko-filoz:
ety dowiedz. się wcześ pers: w.p. Gompers:
(1902) lub Döringa (203) i pyt. się
dobiedz: co więcej: Pl. wzięs: przed Kr:
odpow. can Gomp: że wzięcie Kr. dzieło wyżej
~~wzb. pisu~~:
sokratesa: z Kritu - ost. był Gorg: Pot. Eutyfr.
Menona Biesia. Fedrosa (w drug. wyd:)
nawrot. Fedona. Po nim ~~Kryt~~. Menex. Kryt.
Krempos. Po niej, i to ~~dzieje~~ pisu po drug.

† Czy stylometrycznie potwierdza: że wszystkie powyżej: pięciu pisarzy: ale to nic nie znaczy

i trzeci podrz. zgrzyty. (367–360) umiarkowanych. Eutyd. Perm. Teet. Kraby. Sofii. Polity. nowsze. Filet Tim. Krzyż. i Prawa. Gdy nam to rozwiąże. Kand. przy exen: musi to przyjść powoli. zi Dobr. ich przyjaciół. to z nieba. Kiwać. † Argdy rozejść: stan. do rozpr. drugi Kand. który wyszedł: ich wiedz. Słońca: Latin. powiedzieć: Latin. profesor: powrócenie: wyginął Pl. pis. dzieło. rozwiązać: ani do Gorg: Prot. zabrać się w r. 384 do Teet. pot. kot. let podróż. Obron. dyst podróż. byt Tim. i Krzyż. To nie wiem. pierw. wyd. Rozwiąz. i Fedrus koło V. 392 W r. 390 obrócen. Pl. Akad. i jego. Eutyd. Sofist. Dzieci. nowsze. Fedrus, który jest wydany ~~oryginał~~ utwór. Izyd filozof: gen ich. Dole: zeszyt miesz: 368–360 wiersz druk podr. ost. do Symp. ... że nie zdrowi. Wrzesień. Dwóch Reg. Pozwól. tak druk przekład: nie mówi; za one zapłacić na opak.

Gorgiasz (Gompers)

Sceu. nieokreślo. Sokr. zjew. się w kok. publi. gdy Gorg. w dyc. ukoń. wyłd? Na zasyp. czem jest wiedź. retory. Utwór Gorg. czyn. nie mówi o powst. duża: oppon: Zeny. się drug. dyspu. z Ukoń. dowod. się że kapłanowie jest rzecz. pożyteczne. i w czym. polity. nauc. w czym. dotyczy: sprawiedl. i niesprawiedl. Ale prostszy. mówi o drug. rzecz: dlo. czego: o kuj. czem: bo wied. dla wiedz. Pomien. mówi. nie nauczy. bo nie ma czas. ofiar. Wypad. pretor wied.: i to w rzecz. na Ukoń. co sam uczy. się nie zna, gdy dowod. z potrzeb. lub kub. stat. Mówi. nauc. potrz. wiedz. uczeń: fachu. — uczeń. się mówi. bez. pożyt. pożyt wied.

Czy brak wied. uczy się Sok. że Pret. sprawiedl. niesprz.? Gorg. nie chce. by. trudz. bo uczeń Ukoń. nie mówi o sprawiedl. niesprz. uczy się kogo od nauczy. Zeré. zaś się. uczy. nowy, jest czas. postępowa. rzeczy. — nie jest to nic nie. Sokr. zato się nie zgad. bo jest. nauczy. retor: Sok. uczy się o sprawiedl. niesprawiedl. więc. uczeń nie będ. uczyć. czyno. Bo Ukoń się, w czyn. niesprawiedl. będ. pieni. zob. drug. nauk.

II. Rozpra. z Polo. Gorg. tyl. przez wstyd fałszy. nie chce. przyzn. że ret. Sokr. w Pret. sprawie. nie potrzeb. pożyt. wied.

Gompe. porów: Polo = II. 266 — zob. I. 378.

Wyno. woli. być używ. w dz. etc. i dzie.

Sokr: oświad. że retor. jest rzecz. dwu, rodz. pod chleb. podrzeno. z kosmety. i rzecz: kuchar. sprzątacz. Tako: — oraz jako rzeźbiarz. do przyjem. przeciw. nie ma. rzecz. Ukoń. ocel — jest dobr. gimnast. i lekarstw. rzecz. Na czy: przeciw. i zdrowi. Na drugiej — Retor: nie jest rzecz. nauko. bez empir.

Gompe. (267) zgorzo. tem potrzeb. złyt. i czyno. Na Gorg. (267) obszyt. czy mowa zwra. się do zebrań czy jako kuja. do czytelni. kogo sam. zebra. — Piet. w Fedro. nie uczeń. kój różni.

(Rozmów)

Gorg. po wiem. prób. Sokra: retor. jako rzecz. wynal. prakt. opart. na wiedz. nie na wiedz. gdy dowod. o sprawiedl. lub niesprawiedl. Mówi. zrob. rzecz. użyt. z retor. jak. nie mogło. rzecz. ale nie czyn. wied. na czyn. (3–11)

Sokr. jako. nauczy. sprawiedl. więc. to Sokra: a mówi. rzecz. użyt. retor. —

obaj mylą. bedzij. — c. 12 —

Sprzeczno. Sokr: mówca zrob. nie uczy. nauczy. zob. potrz wied. dzie. sam mówi. nie potrzeb. wied. tyl. przed wied? Gorg. mówi. że prze. mówi wied. nauczy. sterze. mówi. — czyn. Sok. nie tyl. zrob. rzecz. użyt. z czyn. Sok. Sokra: że rzecz: wynal. przed wied. a to wied. że mówi. nie zrob. rzecz użyt. z nią — 13–15 =

I= (Christ)

perswazyę, uczeń. się do myśl. nau. do sprawiedl. i niesprz. ale perswa. to polcz. na wiedz. nie na wied. i zwycz. (Pr. G. 23–16 b

p. 457 e – 458 e

Sokr. dzien. się z Gorg. czyn. rzecz. mówi. przeciw mistrz. Wied. ją poty. mówi. dzieci się źródł. nauczy. ale wiem to czyn. nie nauczy: gdy nie złe używ. (Pr. 458 b – 457 b)

Sokr. odkry. sprzecz. w tem, co Gorg. dot. przed. obaj zczyn. mil. — 458 c – 458 d.

Sprzeczno. te: z Sokra. Gor. czyn. że Kreso. się potrzeb. nie dzieci. nie to. nauczy, o Ukoń. mówca. co tak nie mówi. Sok. wied. wytwór. w stud. Czy tak samo nauczy się na w Pret. sprawie. i niesprz? Gorg. przeczy — Sokr. dowod. że krawców. mówi przeciw. z góry wied. sprawiedl. a skod. mówi Sok. być sprawiedl. Pod. się sprawiedl. nie mówi. nauczy się złe mówi. rzecz. Pr. 458 e – 461 a –

F Christ

II. Polos mówca. z Sokr. o rzecz. retor.

Pr. 461 b – 481 e.

a) Pol. zarz. Gorg. że niepotrz. zgoły się. jako krawców. mówi wied. o sprawie. i niesprawie. — 462 b

b) Pol. nie. podej. Sokra. ale niezrobi. Ukoń. Sokr. zrobi. się za Sokra. że retor. jest rzecz. dwu. rzecz. do zrobienia. przyjem. i rzecz. dobry

II Rozpra. z Polo. czyn del.

Istot. wiec. pomię. Krzesnosć. a cza. spos. obzwię. zwich wyśli, np. mo. odem. dzia. Pl. nie pozwol – przyczy. nad. wcześ. cześć nie ma, zabie. rato do prac.

Czy wolc. pisać. jak Pl. skut. tyl. nauczy? a wcześ. wiód. jak Demost. tyl. przekony? Vernunft wthglich gemacht Buch Leidensch. Dob. wcześ. Gom. powie. z kos me. Piękn. znaczy wyod. pięknie. porte. Jak zemu czynić: pięknie. ję myśli i mowa. Kos me. mowi. zastan. bez. roz. jeźdź. wyme. to sam robi, ja to na przyp. dla czego odpo. do przyjaciół. i wolkowa tyl. poleg. na rutyn. nie na wcześ. nauko. Gom. nie wem! p. 268

We Fedr. przeciw. czyno. pochwal. Ale Pl. w Gorg. nie dwie rzecze. o czyno. ten głów. o etyc. i polity.

Wyme. (nie to czy. nie Pol. i Sokr.) daj. swoim czyn. użyć. na rzecz. publi. Ale czy użyć ten cel. pośród. na to nie zgod. się. Pol. i nie przyp. nie. że o tem użyć. mówi. Najwyższej. się rzeczy. Mowy mogą mieć. wol. wcześ. przeciw. i mieć. zachowa. Sokr. zgod. się nie zachowa. przeciw że wolą, dla kto. nie za prawdą. potem. Pol. dowo. się rzecz: że cel i środki równie ważne.

Cel. dzieci. jest rzecz. Kaźd. jego przy. ale nie wiele. zależ. do niej. wszystkie. środki. Tak. środ. nie zależ. jeden cel.

Tyl. przeciw. dobre. jest nagrodą; wszystkie. jest użyt. i nieużyt.

Do tego mów. lud. i dyscy. (!!) ani prawdą. uważ. ani potrzeb. dobre mogą kaźd. zab. ograb. urządzać

p. 269

Etyc. przekon: zdr. pałac. urządz. zwie. Gorg. dzieci. wszechwiedzą.

Sokr. wie, że on jeden z mowy. przekon. ale nie zepsuć się jego, dobrób. jeden lecz. i Nicyas (†. 412) użyć. przeciw niemu

Pi która rzecz z zofisty. nie się do prawdy. szło. zadowo. i prawdzie. jak wobec roz: Kosmety. i szło. Kuch: do gimnasty. i szło. Lek. – pp. 262b – 466 a =

Taka wer: retory? 466 b – 481 a

a) Pol. Defin. tę uwa. za niedoz. skoro retor pocz rozp. szło. wielk. pocz. i rzecz. potęg. ale tak się potrzeb. niepotrzeb. Dzielk: – 466 b – 467 b

b) że Sokr. mają na myśli: jako co inn. jest cel działa. co inn. środ. Celem jest zaw. dobrego. jakie. dobre; środ. mogą być złe. lub niestos. Mieć potę. znacz. cały. cel rzecz. działa. a do tego potrzeb. wiedz. i cela i środk. odpow. Kto zab. bez tej wied. działa wcześ. chcieć. widzi. mi rzecz, ten nie pozna. rzeczy. wied. 467 c – 468 e =

c) Polos. miłuj: twierd. Sokr. zbyt. a zaw. prawie. jest pobit: 468 e – 479 c

Pol. zgod. się na wszyst. zdania. i stwier. mocno. ale przec czyno. ad homi. dwie zbyt twier. Sokr: Potęg. jest wszyst. czyne. niepoznaw: barbarz. zab. Sokr: czuć by dobry potęg: która pozna. czy. i mian. błęd: do wielrozsądz.

d) Sokr: zna. Polo: do postaw. jaźni. który: czyn. barbarz. niepoznawalny. jest nazwą pojęć. Sokr: która też jako: czyn. niepoz. jest zaw. złem i to wzgl. nie czyn. niepoz. 468 e – 470 c

e) Pol: przytacz. przykł. Archel: ale wcześ. Sokr. fakt tak nie jest dow; zdr. dzielny. rozbio. wyst. – 470 c – 472 d

f) Że. powiet. niepoznane. lepsze. wcześ. Sokr. niepoz. który nie barbarzyńc. – zmiech Polo. i fakt. przec nie. przyod. nie. nie dow. 472 d – 474 c –

g) czyne. rzeź niepoznaw. jest nie wzgl. złem, bo Pol. przyp. że jest brzydk. nazwą od niepoz. niepoznawcz. – ponie. dobre = piękne a złe = brzyd. 474 c – 476 a

h) która jest akt. poznawczy. cał. podlegający się które nie tyl. dotyczy. poznawcz. ale przec niepoznawcz. a przeciwie. poznawcz. dowej. dobrodziejst. 476 a – 479 c

Gomp. II. - p. 2bq.

Bezp. więzy. jest wiek. niemu. Ale Sg. który
się Sg. dopomni. a wejrzy. jeśli nie wst. ukaże.
Wzmo. wyniszczy. b. wejrzy. Kwiry. zdrb.
nam dopomoc. do ukaże. ciebie. wrzy. dnieś
pogrzeb. i czyny: jeśli. popełni. więzienie. i
do ukaże. i Niewzgl. zaś, który. popeł. więzie-
niowie. od Kary i zrub. go nieśmieli. złodzieja.
to bytob. godz. -rada. wzmo.

Ani pogłb. Arabela. nie bałaam. Sołn
który pnie zbrod. bracz. do tw. i mm.
na ary. pokój. Kim zarzuc. wzgl.

Wzgl. zarzuc. (ukaże. Pole.) ale wzgl. pokój.
bo złe czyn. uważ. on za brzydk. i hańbi.
dzieś nie pogrzeb. że źle czyn. uważ. zrub. niemu.
Lokc. pokój. Tg spotrzeba.
brzydko. bezp. wko.
Tak jak kara pogrzeb. kwiry =

270

III Jak Pol. pogrzeb. na pomoc. Gorz. pobit.
Jak Kalisz. Pole.
Zemn. na to słowo, co Pol. Gorz. że
pnie wstyd felczy. pogrzeb: jako źle czyn.
jest brzydk. od źle czyn.
Pomien. dnie nazy: Co nie. pogrzeb. co inne.
prow. pisa.
Z cała. brzyd: co z cała jest złe; do
Kry. nale. czyn. niegrzeb. Tyt. niewol.
nie wolno. układ. pogrzeb. czyn. niezgoda. bez
zbolno. bron. ciebie. i wrzesk
Prow. pis. jest dniem. wzkazo. i stab.
który pnie wzgląd na ciebie. i wzgl. kwiry. tak
ustanow. prow. i wadzicki. dnieś. i nagle.
aby odzbyć. siłą - od wzgl. wzgl. ulgi

Nestg. wystawia. genia. którego brodaczek,
na pniu. wiatr. wzrost. i ciągnie. do wzgl.
poezja. pokój. - zob. I. 326

Widok. brzeg. otwarty Fl. układ. lata itd.
z wiel. artyst. siłą nazy: odbytych. pokój.
uchwałom.
Czy dobrze. wiesz przed ocean?
czy miasto do zbioru. niemu. podobne. na Kłosy?
Prawo zdoby. wystaw. Kalisz!
Ale Sołn z niwiej. jest tam
Jeśli prawo niwiej. nie pomoc. jest ono
po stu. tamu!

Kallikl: nie mater. zła, bez wyjś. rozsąd. i waleczn. dają prawo do wład.

Brak logi. potrzeb. z przyp. filoz.; ona dobr. dla niewolników, ale szkodli. dla mężczyzn. !!

Sokr: jest. lepsi, nie silniej. lecz wartościowej powoła. za do wład. potrzeb. wyjaś. czy lekt. który. w do wyższ. potrzeb i więcej. jest rozumnej. nie otrzym. więc. od nierozum.? Czy dlatego nie będ. mądrzejsi. prz?

Kallikl: Rozumia. przez rozsąd. tych, którzy zręcz. idą na rzecz. publi. a przez lepsz. który pisze za pozbawie. tej wład. i waleczno. Oni pomiesz. pojęc. w pewnił. i mieć pew. kroku: przed podłą.

Sokr: czy pewnej. mają takie. pojęc. nad rob.? Jest to punkt wart. na który. rozchod. się Pl. i Kallikl.

Wart. Kalikla. mus: polega. na tem, żeb. miłe. nie stuli. Kto chce żyć wedł. natu., ten powin. najwięc. dać upust przyjem. a potrzeb. zaspokaj. je przez waleczn. i wład.

279.

Pięć. wyjąt. dośw. wzl. nowy, który nie mieli Sokr. Teraz mówi więcej Pitagorejczyk.

W dotychcza. d. zło. (Krzyż. mów.; Lach; Chrom.; Prokop.;) nie ma ślad. matki; w Gorg. część. zgadz. się w potrzeb. z ety. „równo. geome.; jest zasad. wiele mog. uśmiech bog. i ludz. dosw. i które pozwo. porów. z bra. czytelnik. geom. Mowa o „mądrzech", którzy wyglądają. podob. nam; Epikt. często. i jakiś mąż zgadzają. się wtór; powin. pitagorejczyk. w form. Kalenb: δῶμα - δῆμα - jezus. im. pitag. obra. i orfiz. rozbiera - kard. z tych śladów. zem w zob. mało dosw; wreszt. zaś. że aut. Gorg. bawił już we Włosz. potrzeb. i tam zost. wtajemni. w orfizmo. i pitag. myśl. - by dam pis. Gorg. się po prostu.

zob. inn. ślad. pitag. p. 283

Pompeyus II. 391 =

„Wszyst. co ziems. podleg. zmianie. To zaś odby. się wedł. prawa opisanej, w którym koniec nawiąz. się do początku. Wyraz Matkę-Ziemię przew: użyli „liber. pater." wyraźnie w rozpatr. exeget: "

Fl ib. 583 = O liber. pat. (VIII. 5ab b-c) pisa: niejasności. wch w starożyt. i w nowsz. czas. Niedaw: wyd. niejasności zgeń komen. Probi do nazwy. II. 36 sq ed. Keil var. i wariacje. Hultsch'a – II. 400 sq. 2 komen. Probi. (410–485) znacz. za tabl. zwycięzcy. dawniejszy. wyraz. o tym kraj. przedmiocie. który. ostat. wyraz dot. nie zost. ciągle."

=

Campbell III. 364 =

Wszystk. zmarz. w pewnej. części. od rozbicia, który powst. w klas. czasy. Ale jak mogli: powtórzyć: wnijść do prawdopodobieństw? Mogli. być. wciąż przy. swoją z dojazdu: która niemożliwie. przede. na przeszkodzie. powst. z pełnej: trzeba w ich czytaniu: – jako ludzie nie za niedowiarstwo a błąd ich przy. ich do zbroje: dość mało od prawdy. liczb. który. przeszkadza: każdy. ludzi. genera: Nikt. nawet. niepraw. w nakaz. pok. bitwa. bywa stronnictwo. determinizm: potomstwo ludzi. dobra do wiadomości. Który. mam nie mogę a zaniedbanie liberal. czyny. w edukacji. A ci tak czyto. gdy pokoj. nakaz. w czasie. zgoda (nie potrafi:) ludzie nie zerwą dobrze. widzieli. – żeby ci i między od czyst. zielo. i zło. a stąd powst. dysproporcje. Sprowadz. do zgody. Między i zielonymi. w jedn. dwóch. do natury: stosunek ci zielo. idą. ku mądrości i cnocie. Ariaverne. bywa kompromis. ciągły. przymierze przyjaciół. bywa. zapewnienie; klasy. przeszłość. bywa obecnie i wiosna. a różnice: stosunki. zamiany. się w wyższości.

Camph. III. 366 =

Chrześc. kler. o odrestaurowanie. bliskie. bezpośrednie. matki. Liber. interpret. który. wtórny. to czyst. jest czyn. a już za Cycerona. czasy. odwoływanie się. za niemożliwe. A nawet. ci, którzy dosyć: wojny. przeszłości. i ich. Jak w Bawarii w 15 a Żydzi i ludzie w 1

Nie tylko roślin. z ziemi wyrastają: lecz i zwierzęta na ziemi żyją. płodne. i niepłodne. Tak dzieje jak rzeka: powstają, gdy poszczególne ich obiegi schodzą się z obwodami kół. – dla krótkiego życia. którzy, dla przeciwności przeciwne. Rodzaj zaś naszego pomysłu. i niepomyślnego rodzenia, ci którzy wychowali. na przywódzkich miast. chorzą za wadzą. jednak za pomocą. rozumu. i zmysłów. wraz. nie zawsze. będą zgadzali, lecz one koło nich przejdą i będą rodzić. dzieci. gdy nie należy. Boskie. zaś płodności jest obieg, który obejmuje. liczba dokładna. – ludzkiemu zaś obiegowi. w którym pierwsze powstanie wydania. i wodzi: gdy dwóm. trzy odstępy. a potrzeby. złotnika. podobnie. niepotrzeb. powstawaj. i zmuszają. wszystk. na wzajem. przeciwieństwo kół

Wedł. Schleier.

Ci któr. wychowal. na naucz. miasta, choćby mędrcy, nie potraf. czas. zwłaszcza wszystkich płodzeń jak wiadom. Dla wasz: rodz. zecz. odgad. bez że czasy koło nich przejdą a tak będ. czas. dzieci płodz. kiedy nie powinni. Boże zaś płody maj. obrot, obejmow. przez liczb. doskon. ludz. zaś płody liczbą ...

a cała ta liczb. geometr. rozstrzyg. o lepsz. i gorsze. płodzeniach, a jeśli przez nieznajomość jej wasi stróże złączą (młodzież. wybred. niewczesne w niewłaściw. czas. powstaną dzieci, będą zbyt zmiękcz. dzieci ani dobrz. usposob. ani szczęśl. =

Dość że ideal. forma rządu prawie się zaczyn. przez nie dopełn. praw małżeń: rządz. lorem ludz. rodz:

537 b powst. mierz. a mająt. przyw: zabrow. miej. publicz. i wspól.

537 c Timokr. zachow. char. milit. a odm.: płocz. z pośród rządu doskon. państw.

548 a żołnie: z położ. swej. będ. prządz. mająt.
– b rob. się oligarch.
– c) d) ambi: przewa. w dalsz. państ.

e) tymokr. ołtarz. nieczystości. – porów. z ludzkim, ale sposob kultur: ambit. krótk. – sam. z

549 a – c: niewol. a groz. dla woln. – jest żołn. ałe. myśli; pożąd. bogact. – dopó. młod. ale nie stara się zmien. w przeciw. kied. –

d) tymokr. ołtarz. dusza. przeciw. chcesz. ojca do ziej. zastęp. przez mat. i przez star. sł.

– 550 c

550 d. – olig. powst. z nagrom. bogac: i wszystko wyd. wśród obyw.

550 e. W miar. jak wzrast. bogac. tem. się zmniejsz., jed. ciało. drug. pomieszcz. jed. otaczan drug; zaniedb.

551 a b W olig.: dzierż. o wszyst. piec. c rządz. wybier. podług. bogac = jeśli b. nie dzierż. na tej podsta. wybr. sterowni.

Tymokr: u Pl. złożo. z dwóch przeciw. rozsąd.: właściw. ambit: pożyt.: aby odzyskać woln. pożyt.: a niewolnict. dopó. bogac. się. Te drug. z czas. bierz. górę i sprow. że tymokr. nieprzer. przechodzi olig. a Rozum. przez to form. rząd w któr. ciasno stano. o położ.: każd. obyw., zdob. bogact. zat. dzierż. rząd. i władz. niemogą w nich wchodzi. – 550 d

Bogact. nagrom. w każd.: ludz. przyw. gub. tymar.: bo pałac: obyw. do zbyt. wydatk.: a zdobyw. stano. do przekroczenia doskon. Ale z bogact. cnota się zdyw. w przez. – dobr. ołtarz. – coraz mniej przez ołtarz. bog. Teraz w tymokr. obyw. byli ambi. i intryg. teraz coraz więcej rob. się. chciw.: Wszyst. potrzeb.: dost. do bogac.: naj. z urzęd: – bzd. jest przednio. przeza. (551 a). Wybór: do urzęd. obywa. – się wedł. wysoko. doskon. Kto nie posiad. przez.: ilo. doskon.: nie może o nie ubieg. się – 551 b. Zat. idzie olig.

Błąd rzecz. że urzęd. rozdaw. się wedł. wysok. doskon. – bo wedł. tej rzecz: okaz: Pl. przykł. stern: które. powierz. się zbyt. bo bogac. – c

Drug. błąd: Państ. rozpa.: się na dwa państ. się wrog. obo. to jedn. stan. bogac. po drug.: ubog. Obie klasy odzysk. walcz. międz. sob. Stąd ostat. nie może rzecz.: Państ. tak. nie może. mieć sił. zbroj. (d – e)

Pod. zaniedb. podst. przez. – bo tu nie obyw. wszystk. gruntu. i żołnie. i kup. – 552 a

Największ. błąd: że każd. wol. przebr. się swej. maj. lub nabyw. obcy, lecz taki któr. stwór. swój maj. choć nie nie mając dalej pozost. w państ. b

Szczegól. wyst. Pl. żołn. maj. nie bogat. którz. trwon: maj. to czy trut. gorsz od trutn. [~~państ~~], bo trut. w ulu, bo ci nie mają pracy. żądł, gdy trutn. człowiecz. wśród wszyst. ~~maj.~~ – band. – ostre

c – d –

Platon

Raeders Plat. philos. Entwickl.

Platons philos. Entwickelg von Hans Raeder. Von d. königl. dän. Gesellsch. d. Wissensch. gekrön. Preisschr. Leipz. 906 Teubner. pp. VI. 425.

Now. Nauk w Kopenh. rozpis. konkl. podsz. wiosny 902 na tem: zbadać stósunek, które wszyscy dzieło platoń. rejestr. w produkt: pisarz: Plato. podszyte. płaszcz. i dawny. Zgd. próżny. aby zebr. wyni. do który. dowiódł się wszechnow. oraz. na wiek. drog. a na ich podstaw: dowiódł się do now. result.

Chat. skazał z bogat. litera. platoń. to ecbr. rozrzedz. się wniosek, warto. trwa. a wiemy, że wiel. now. prądów pogląd. i niektó. zbyt. now. result.

Praca napisa. podczas. w 903, który. pod kon. pośd. 903. Thumsy. wiem. o dwa lat. przed. ukaz. się – stąd mało uwzględn. Natorp's Platos Ideenlehre Leipz. 903. Jak rzecz Horn's Platons Ideen Wien 904 – a dawniej. Szyc. autor. pod tytuł. tyt. z r. 893 dopiero. uzupeł. podst. skutk. swej Krytyki:

Oznacz. punktem, że nie bytt. do inn. dowodź result. dzieł. nam. księżo. Natomiast ukaz. się o wiel. dawniej - prawie. różni się głosu. i w dystansie. i w do metro.

Głosna dawniejsz. prezi: był Borsz. znaci pewn. pred rozpoczn. swej księgi.

Ogólne Wstęp: Pozn. na kost. i ukaz obecn. kwest. gdzie. p. 1 - 14 -

Platon

Raeder:
Platons philo.
Entwickl.

Druga część: Punkty widzenia: do rozwaz. plat. dialo.

Gerichtspunkt. für d. Betracht. d. plat. Dialoge

M. 20 – 87 –

Rozp. się na pięć rozdz.:

Rozd. I: M. 20 – Ekwest. autentyczn. D. Echtheitsfrage.

Kwest. autenty. dotąd nie rozstrzyg. w wielu punkt. ale tej, która najistotn. Na obecn. prawy – to wszystk. nigd. zdaje się nie da – nawet gdy za świad. uważ. – a duży. stos. wobec świad. niekorzyst. jest nie powątpien. i t. d. (20–21)

Ant. tyl. ogól. chwe wreszt. Na nej. nie zależy – ale uchyla: lub tu nie. wpadł uwzg. zarzuty –

Const. Ritter Untersuch. üb. Plato. Die Echtht u. Chrono/. der platon. Schriften etc. Stuttg. 88.

1 vord: o chrono. pism niewątpli. pews. wedł. postrz. lingwis.

2 " o właściwościach języko. pism podsumięt. lub podejrzan.

3 " Badanie wszpeda. wedł. rozwaj. świeci =

Kernelt. co do pism autentycz. (str. 127 nast.)

Trzy grupy pism, rozdział: chronologi.

1a: te, któr. powst. jui to przed śmier. Sokr. (399)

Lach. Hipp. I-II. Charm. Prot. Euthyd. Kratyl.

jui to w 15 lat. od śmier (399-384)

} 1a

Apol. Krito, Euthyphr. Gorg. Meno, Phaedo,

Menex. Symp.

2a odmien. napis. styl:

Theaet. Phaedr. Resp.

powst. po dłuż. przew. w pisan. przed 2g podró. sycyl. (54 et. 128)

Theaet. oko. 370. Phaedr. troch. pózn. ale nięd.

przed 375, gdyż po śmier. mistrz. przed Teet.

a wiosnorei. prawdop. Plat. nad Rzeap.

3ᵉ z ostat. lat zyc. Plat.

Sof. międ. 2ᵍ a 3ᵍ podr. zyg. a po tej wspó.

Polit. Phil. Tim. Krit. Legg.

Phil. podr. współrzęd. pierwsz. księgom Legg. (48 sq.

a Tim. współrz. z ostat. księgami

Krit. i Legg. niedokoń: Da śmierć.

Lys. i Parmen. później.

Zell. ogłos. krytyk w Arch. II. p. 676 sqq. Zarzuty jego powtarzał na nowszu: —

Na sto formuł. odpowiad.

νῦν w Gorg. 19,64 Soph. 14,92 Theaet. 12,56 Polit. 11,15 Phaedr. 10,14 Phaedo 8,52 Phil. 7,32 Resp. 7,14 Legg. 5,83

ἀληθῆ bez dodat: Theaet. 3,16 Resp. 2,30 Soph. 2,22 Polit. 2 Legg. 0,71 Phil. 0,64 Phaedo 6,57 Gorg 0 Phaedr. 0

πάντα νῦν Phaedo 9,66 Pol. 7,17 Phil. 6,69 Theaet. 5,64 Legg. 5,8. Resp. 5,08 Soph. 4,44 Phaedr. 2,20 Gorg. 2,08

πανταπασι μὲν οὖν tyl. w 9 dial: Phaedr. 4,35 Resp. 3,31. Soph. 3,17 Theaet. 3,16 Legg. 2,27 Pol. 1,6 Lach. 1,3 Phil. 1,2. Tim. (mag. dyl. 13 odpow.) 7,69 etc. zob. II. p. 680. —

Z tych formuł. i kt. inn. nie pokaz. się zed. czy wcześ. czy później
w użyciu. w rozl. dzł: w porząd. odpowiad. chronol. autor.
np. Gorg. Phaedo | Theaet. Phaedr. Resp. | Soph. Pol. Phil. Legg.
Zeller (Archiv II. 680) obliczył. częst. formuł. πῶς γὰρ οὖν =
któr. Ritt. nie uwzględ. i znalazł, że

				Dalej znal. πῶς γὰρ οὔ
w Legg.	43 razy	na 588 formu. odpowiad.		22 razy
w Soph.	25	" " 315	" "	12 "
" Polit.	10	" " 257	" "	14 "
" Phil.	16	" " 314	" "	8 "

~~Dalej znalazł~~ z czego wynik, że
co do πῶς γὰρ οὖν Phil. a co do πῶς γὰρ οὔ także Polit.
pozost. daleko za Legg. które do nich zbliż. się
pod względem Gorgiasza (πῶς γὰρ οὔ 16 na 336)

Ważniejsz. jest zarzut. że liczb. formu. odpowiadaj; zat. i względ.
późn. i odpowied. za wcześn. rozdziela. na poprzedz. dialog.
Z ow. bow. formuł. przyp: na 100 str. edy. Herm.
w Resp. 396 Soph. 384 Phil. 361 Polit. 302 Gorg. 289
Theaet. 282 Phaedo 223 Phaedr. 162 (w drug. mow.) Legg. 136

Wyni. z tych liczb, że zemia. wyt. i wpływ: obyaw. się za pomo. tych formuł; występu. w dial. chronol. najbliż. rzęd. Praw (wedł. Pitt.) 2-3 razy liczniej, niżs. w Legg.

a nie przeciw. o wiel. Resp. która z wszystk. dział. Plat. z wyjąt. Parm. (97-2 – 100 str.) który nie ma tak wszyst. liczb.

Zest. wyraz. stąd stanu. dwa wnios:

a) że dialekty. w Legg. mniej odjęli. niż w Soph. Polit. Fil. pomimo że te ostatnie. w tom. wcześ. niż;

b) że te trzy dział. nie mog. być z tej. rzem. wcześ. co Legg.

Za Zest. przem. to jeszcze. że w Legg. rzadko. wyraz. przez Rzeczy. wyjścia:

VI.	754 a – 768 e	(~~VI~~ II : ~~23~~ 17)	} (= 24)	cała liczb. str. = 42
	770 b – 786 c	(= II. pp. 7)		
VII	806 d – 870 c	(= II. pp. 4)	} (= 8)	4 c = 49
	874 d – 877 e	(= " " 4)		
				29
VIII	842 b – 852 d	(= " " 10)	3 (= 10)	
IX	864 c – 876 a	= " " (7)	} (= 15)	4 = 38
	876 b – 883 c	(= " 8)		
	(57)			15 8

Legg. X. 907 d – XI. 922 c (= 15) = opr. kurb. = 36 pp. Ver.
XI. 923 a – 926 a (= 4) = " " = 32 " "
926 b – 931 a (= 6)
931 d – 938 c (= 9)
XII 941 a – 960 c (=22) = " " 36 "
czyli 56 = " " 104 "
(57) (158)
(113) 262

Zell: czego orthb. nie wystpuje w Soph. Polit. Phil.
pod. w Legg. 29 razy ogół. Dzał. Stos. kurb. str. = 417
w Soph 1 " (p. 243 d sq.)
w Phil. 1 " (p. 63 a sq.) } " " 259 "
" Fil. zeb. tp } Zob. plat. Stud. 79 sq.

Ogóln. wezwał.
w ost. Ks. Legg. (=263 p)
przyp: na monol: 113 p.
czyli przew. 3/7
Dodaj: do tego 5 Ks (= 25 p.) które jest jedn. więcz. nie przew. monol: a które się jest przy-
bo libb. V – XII = 288 p:
z tych przyp. na monol. 138 p.
czyli bez pod.

Oprócz formuł. wspomn. Rit. (p. 29 sq) postuj.
się inne słow. i słowk.

Σῆλον ὄζει = Resp 14,78 Gorg 12,93 Soph. 12,19 na str. 100 H
Polit 12,88. Phaedr. 11,76 Phil. 9,2
Phaedo 7,59 Legg 3,84 Theaet.

Dativ. joni° = οἰκί, οἰκίᾳ =

με 100 str. Κ Legg. 20,38. Pol. 4,82 Phaedr 4,11. Resp 1,89
Gorg Phaed Theaet Soph. Phil = 0

ὅτι ἔνεκα

Gorg. 26,72 Legg 26,62 Polit 26,5 Phil 21,84
Resp 21,7 Phaed 16,26 Phaedr 13,23
Theaet 11,88 Soph. 7,32 =

κλείν

Phaedr. 11,76 Legg. 7,91 Theaet. 3,26 Resp 3,77
Pol. 3,61 Phil 3,26 Gorg 2,58 Soph. 1,22

οἵως (ber τοιοῦτος)
Gorg. 33,62. Phaed. 24,05 Phaed = 0
Phil 21,25 Theaet. 21,78
Soph. 19,87. Phaedr 19,12

τοιοῦτος (ber οἵως) Soph 8,54 Phil 8,04 Phaedr
7,35 Pol. 6,02 Theaet 3,26 Phaed 2,53
Resp. 1,57 Gorg. 0,86 Legg. 0,24
Resp. 17,92 Pol 12,08
Legg 0,26

Tyt. τὰ ἀχλ ἐθνη (nar w Tim.)
powtarzaj powtrzew. Pol. Phil. Legg Sof.
3,61 3,46 2,64 2,44

W dawnych przyp: Pol. Phil. Sof. wtrz. zbliż. do Bezp.
niż do Legg

τε w dawnej dial. bard. rzad.
a τῆ przysłow. w dial. wż przytoczo. fakt.

jedno τε Gorg. 0,86 Phil. 1,15 Phaed 1,23
Soph. 3,66 Theaet 5,25 Pol. 8,23
Bezp. 8,85 Legg 10,31 Phaedr. 32,30
Krit. 143,35 Tim 253,68

τε - τε Phil. 0 Gorg. 0,86 Phaed 2,53
Pol 3,61 Sof 3,66 Theaet 4,25
Krit 5,26 Bez. 11 Legg 11,27
Tim 12,5 Phaedr. 17,65

Johansen zur Entwicklg. des platon. Stils – Herm. XXI 439 sqq.

πρότερος. ὤφελον. formud: τῷ ὄντι i ὄντως; ἀληθῶς, ὡς ἀληθῶς, ἀληθείᾳ, τῇ ἀληθείᾳ – γνησιος. 3 klas. dzlo:

1ª = fak. w kłór. łyl. τῷ ὄντι – a więd. ὄντως

2ª " " idzie z dwg.

3ª " " więd. τῷ ὄντι, a łyl. ὄντως

1ª kl. obejm. c. n. Prot. Gorg. Symp. Fedone – to więdnie.

2ª " " Fedr. Krat. Eutyd. Teet. Rzecz. Sof.

3ª " " Fil. Polit. Tim. Leżą

Te otrab. sa najpóźn. a w nich nie łyl. brak. τῷ ὄντι bez fak. i. ὡς ἀληθῶς =

Trzecia fama Zell: II. 1. 575 fak. zrazu:

Jerie: ὄντως braku. w dzlo: 1ej kl. –

a τῷ ὄντι " " " 3ej kl. a stąd ma wyniku.

że temu dowodzi: a te później. = nieostr.

2ª kl.: kłóc. ma i τῷ ὄντι i ὄντως – ma ~~tylko~~ oznacz. ~~st.~~ egzyst.

pośred. w stył. plat. to zdaje pozostaje z dal. w kłóc.

nie ma zaś τῷ ὄντι ani ὄντως? Odczyt: bardzo podobn.

z czas. w któr. Plat. nie wiąza. jeszcz. ani jedn. ani drug. form. będą zat. wyraż. czyli czwierdzić:

Tak. dzieło. przyjęć. metod. wśród plat.; bo Krito, Meno, Hipp. II Charm. Parm. krytyk. nie znają owych form.

Któżby jedn. obrzd Parm. krytyk. uważ. Meno. zalicz do najdaw. dzieł?

Ta argum. nierbi = do niej dod. Zell. jeszcz. kilk. inn.

Gomperz: Platon. Aufsätz. I. 14 sq = odstępu. od Ditten. w niektór. punkt.: ale trzyma zresztą = jedn. wszak. więk. nieznaczn. hypote.: że Fedr. w dzisiej. redak. aby nie przyzn. że musiał b. wedł. Ditt. być późniejsz. od Θεαίτητος.

Schmekel - p. 10–12

Posidonius (135–51) Athen. aud. Panaet. sed etiã Clitom. Acad. praecep. ẽ praet. Epicur. - post. mult. itiñ. vir. 96 Rhod. dialect. nẽ fixit - a. 86 Rom. miss. ẽ lega. ad Mer.

p. 13

nãt. 24 opp. quos nomi. usq ad nos perven. ad vẽ ferit περὶ παντὸς (D. L. VII. 149) quinq libb. = ἔξηγησις τῶν Πλάτωνος Τιμαίου = forsit. diã sic. nom. in Theod. ẽ Parm.

Lucretius II. p. 134

Pythag. magni ferieb. ẽ Democr. verũ agnoscb. plurios.

v. 235

Panaetius studiis platoni - quã mexi. dedit. = ipsũ Plat. semp. in ore habeb. = ẽ defend. contra ipsũ eosmet.

p. 245. 246. 247 -

de orient. cũ mentiõ relatione - apud Posid. = de astrol.

p. 257 - 259

defend. manti.

p. 281 sq

de orient. physi. Posid. mexime de astro.

p. 380

jam Panaet. venerab. Arist. et Plat. = sed et alios tũ plato. tũ peripat. (Cic. acad. pri. II. 44, 135)

ibid. ejs judi. consibato. de Rhod. system.

p. 387

philos. posith. emendar. = Posid. haur. mult. ex Plat. et Arist.

p. 388 =!

put. script. Pyth. penisse - unde e script. discipu. emenda esse = - inter discipu. praesup. Plat. eti-

p. 400 -

De mystica stoica.

p. 404

Neopythag: pars sequeb. dualis; pars monism.

p. 409 !!

theoreti numeror e symboli. eor =

410 sq.

compar. Varro Macrob. Theosyst. ad Theon; Philo de [redacted]rio mundi =

Suckow

Die wissensch. und künstler. Form d. platon. Schriften
in ihrer bisher verborgenen Eigenthümlichkt dargest.
von Dr. Suckow. Berlin 53. –

p. 187 sq.

III Thl: Die verborg. wissensch. Anordng ein nicht. Merkmal
d. Aechtht u. eine Leuchte f. d. Auslegung.

p. 187 Tota ant. qq Pla. ne negare. ne dici nisi: pistra, ein
Merkmal, d. wenig. streit. ist, klar. in d. Aug. leucht. als jene
auch welch. Schleier. d. Aechtht zu prüf. unterschw,
der nie auch Inhalt, Sprache, Darstellgsf. überstrahlte.
Te hoy qqmi. in ea sorta. aly nonstrqq. qq pri. jat
autenty. (proponi. se ant. adm. Tvene, Polit. Vrycyc.)
Sehr charge. Satz:

p. 182. Glückli. Weise hat Pla. selbst dafür gesorgt u.
hat sein Werk. ein Gepräg. aufgedrückt d. es
kein. andern verwechs. werd. kann (jakie anqiré!)
bis jetzt auch, so viel mir bekannt ist, noch nicht ent-
deckt worden ist. (Dies. mag, je genau. sich explizir. nie
sorta. distinct. qqq nihil. qui d. char. p. Suckow.) Es
ist dies näml. eine ganz eigenthüml tief. verborge.
wissenschaftl. Anordng d. eine merkwür. Eigenschaft d.

unzweif. ächt. Werke ist. Noch merkwürd. ab. ist es, dss Pla.
d. erwähn. Anord. in zein. Phaedr. sogar auch näh. bestimb.
ht u. dss wir dies. Phaedr. in der Dzlg. d. Staates (do mon.
wiegt. prandje i nenyyr. nan. Pla. zeitweise) hab. zählt.
dürf. – ohne dss es bis jetzt jemand. eingefall. wäre, d.
wahr. Sin zein. Worte gründl. zu erwäg. u. sich auch nachzu-
seh. ob Pla. zein. eige. Vorsätz. gemäss zu Werk. gegan. sei.

p. 182 – Diem. mög. Fehl. do Któn. odwrtn. ig ant. znajd. ig na p. 264b–
gdz. Sokr. zarzu. mowie Lig. jako tyl. przyped. i dowolne: panuj.
nad nierówn. myśli, bynajm. ześ dwójką logicznych – Pomiń.
jedn. w pism. Plat. a w innych, w sam. Fedr. nierówn. myśli
nie wypły. z jakiej. przes. konieczn. len jest czy. dowoln. zest.
wroi ant. że opisuj formy dyalogi: które nielad. rozmow. przyped.
i dowol. muszą być jasno. porząd. logicz. układ

p. 183. Wir könn. nun weit. folg. dss d. platon. Werk. ausser jen.
Reihenfol. d. aus d. Dialog. Stücken. hervorgeh. fest auf d.
erst. Blick nicht darbiet. u. von jed. d. Hauptsache nach leicht
wahrgenom. werd. kann, noch eine ander. logisch. Anord. zum
Grund. lieg. müsse u. zwar an d. ganz einf. Grun. weil
jene Dialog. Gedankenfol. selbst wenn sie eine bis zur Täusch.
gehend. Kunstvoll. Verbind. d. wirkl. Gespr. wäre, nicht
wenig. willkürl. u. zufäll. ist, als d. welche in der Rede
d. Leg. nicht ohne beiss. Spott gebot. wird.

Suckow 2.

p. 183–87. Wyłożyw. obszern. że powiast. myśl. w Fedr. nie ma
logicz. związ. i powod. się Kapry. zwłaszcz. że wiązy. rozmow.
postrz. Sokr. że to lub owo należ. powszech. uważ.

p. 183. Es leuchtet nun auf's Neue ein, dass ein Schriftst. d. erst nächst
d. Schreib. alle wesentl. Seit. d. Gegenstand. vor d. Seele treten,
v. Anfa. an ein. wissensch. Plan nicht befolg. hab. Kann
doch. rat. do pewnego. że Pla. musi. umiejętn. jak. powzięt. uhrg.

p. 187. Nach dies. Allen wird. wir ohne Zweif. gestehen müss. dass Pla.
entweder ganz zufällig bei Abfass. sein. Werke verfahr. sei
od. dass er, sofern wir aus Gewissenhaftig. vor ein. solch. Voraus-
zurückbeb. noch ehe wir unters. hab. ob uns seine gen. grossen
Weise auch recht klar geword. sei – euss. seiner dialog. An-
ordn. noch ein. ander. höhe. mehr verborgne. befolgt hab.
muss.

Przy tym fajc brzd. Hermodora, który za wiel-powzięt.
wyłożyć. w Fedr.

p. 188. Uluy. do wyraz. zagad. na łyż miej: p. 264 c. że klaz.
mowa powin. niby żywa isto: mieć zdat. niezależ. a w niem głęb.
i wagi i kierunk i t.d.

p. 189 tłum. napis. że Sokr. przez πάντα λόγον rozum. tyl. dowodzenia
jakiego. twierdze. w mow. publicz. lub w przygotow. do niej".

nie mógł zaś Sokr. wynurzać das ganze Gebiet d. irgend eine Belehrung bezweckend. Darstellungen – bo w tych u.p. wykł. historycznych by takich mieć owe trzy czł. gtó. – a to wydaje się autor. niemożliwym. Rozum. więc Pla. przez gtó. kedinb i mogł „die Ihle ein. wahrhaft organ. Gliederung" – by uczynić zaś podz. materyał. u retory. ówczes. przedmiot. trzeba reguł, zakonów.

p. 189: bei den von d. dialekt. Lehrern d. Beredtsamkeit aufgestellt. drei Ihlen: Vorwort Abhandlg Schluss – da dźwięk. von Sokr. zu d. geringfüg. Vorkenntniss. d. rechen. Kunst gerechnet wird, hab. wir an etwas zu denken, d. von den sokratischen, wenn auch nicht in jed. Hinsicht, doch in d. Hauptsache sehr verschied. sein wird, schon darum weil dort mythisches Redekünstl. hier ab. ein philos. denk. Geist als Erfinder d. Eintlg erscheint etc.

p. 190 Myśl zab. Pla. jest wedł. Suck. że trzy części mowy nie należą do jakiejś wstępn. przygotow. lub wynal. lecz do właściw. rzeczy. Pierw. część ma być d. Begriffsbestimmung – że trzecia część ma być streszczen. przypomnie. czyli wniosk. τὸ τῶν λεχθέντων ἐπάνοδος = zat.

Wyjaśnił. Rozwoju Platona

wir wissen gewiss nicht, wenn wir d. Kunst d. Red. uns als d. 3te Ihl. u. als zusammenhäng. Schlussfolge. vorstell. d. Fuss dage. als d. Träg. d. übrigen, als 2te Ihl. u. als Begriffsbestimmg od. etwas d. Verwandtes, d. Kunst ab. als d. in d. Mitte

Suckow 3.

p. 191. Auto. zdej. uj, zè prez fakt. tímcz. (p. 267 c) cztc mój. mchè. gtsbz. zuczc.

D. Seele jed. Rede, deren Aufg. irgend eine Bewaisfüh. ist, kan nichts ande. als d. Einht d. ganz. Red. zein, d. eigentl. Gegenst. Derselb, d. Behptg deren Wahrht begründ. werd. soll. d. Leib dès. Seele wird dan aus den angegeb. 3 Thlen bestch. von denen jeder nicht nur d. Ganzen d.h. jenen alle Thle beherrschenden Einht d. Gedankens, sondern auch jedem d. übri. Thle angemes. zein soll

Dalsz. potwierd. wcześ. odkry. zuerst. ent. na p. 265 c, 266 a zwłc. 265 c zjz. mowc o fatw. przebuch. w dwiale. dz geneén cz ant. tímacz. jako mójeb. prez dziel. pojść

p. 192 Sokr. meint also, dss man aus zein. beid. Red. auch entnehmen könne, dss man im Stand. zei. dch d Kunst d. Thlg d. Begr. etwas scheinb. Widerspruch. mit vollem Rechte behaupt. zu können.

p. 193. Tricw. ant. zè działo. form. jest u Plat. tyl. rzecz. otłumcz a przedzi. jádr. jest jedno. mysli (Einht d. Gedankens) i zrtn. dialekty: za pomocą któr. wyraz. pojęć. rozdziel. bywaj. na części = zab. κατ' εἴδη μέχρι τῶν ἀτόμων ἔφησιν p. 277 b =

p. 195 Ant. pisze ciężko i wzwlekl. powiada. dass es unvermeidl. sein wird, dass wir zuweil. hölzern u. weitschweifig erscheinen. Nie tyl. wyd. się tem być, ten jest winien.

Susemihl, Gesch. d. griech. Litt. etc.

Thras.-Cyn. 43/128 e schole Metrodis in quaest. nō venit
Thras.-Mend. 865/149 videtur ōrō nō exstitisse

Thras.-Plat. 22/65 484 – II. 292–583/21 – 708.

22/65 = Aus d. massgeb. Einfluss, welchen die Tetralogien einheitl. d. plat. Werke durch Thr. frühzeitig gewann, wo den unsere Hdschr. auf sie zurückgehen, erklärt es sich, dass alle dejenig. Schriften unter Plat. Namen, welche er für unächt erklärte u. daher auch nicht in d. Tetralogien aufnahm, hernach allgem. als unplaton. angesehen u. in d. Anhang verwies. wurd. L. D. III. 62: τοῦτον δὲ τῶν etc. = Vide de illis quae obsew. anct. =

23/65 = Aber auch geg. andere angebl. platon. Dialoge erhob sich von einzeln. Seit. Zweif. So hinsichtl. der Nebenbuhler roger von Seit. d. Thras. selbst = L. D. IX. 37 εἶτε etc. So sagt fern. Ath: ὃ γὰρ δυσεῖος etc. = IV. 159 d. Freil. gehör. in Wahrht. dieser Dialog dem Xenoph. ebenso wenig an, sondern ist nur eine Fabel. – Von Hippar.-schr. Aelian V. H. VIII. 2 εἰ δὴ ὁ τοῦ Πλάτωνός ἐστιν ὅτι. D. Minos hielt freil. schon Aristoph. v. Byz. für ächt (D. L. III. 62) ab. er führt den Nebentit. περὶ νόμων wie d. Hippar. περὶ φιλοσοφίας u. diese beid. letzte Titel begeg. uns auch bei Sim. (D. L. II. 122 sq)

u. bei Kriton (D. L. II. 121 περὶ τοῦ πλείονα ἔχειν u. περὶ νόμου)
Thatsächl. sind beid. Dial. auch eingangslos, obgl. sie wenigst. v.
Thr. nicht zu den ἀκέφαλοι gerechnet wurd. u. diese wie d. schon
erwähnt. erhalten. Gespräche v. d. Gerechtigk. u. v. d. Tug. daher wahrscheinl.
späte. Verhältn. v. ihn. sind. D. beid. letzt genan. Dial. erscheinen
übrig. wiederum in Verzeichn. d. Schrift. d. Sim. bei D. L. Der von
der Tug. auch bei Kriton (περὶ ἀρετῆς etc.) Auffällt. genug ist es,
dass d. Theag. im Alterth. nicht angezweif. zu sein scheint. Ab.
auch d. 1e Alkib. u. d. von E. Weber ... ausführl. ab. schwerl.
mit Erfolg vertheid. grösse Hippi. u. selbst d. in ganz. recht
kühnl. Ion sind untergeschob. Werke (Wilamowitz Eur. I. 10/17)
24/165 Nur 2 der fälschl. unter Pl. Nam. umlauf. Dial. sind
mit voralexandr. Ursprg. d. Epino. u. der vielf. jetzt wird. für
angesch. Menex., viell. auch d. Kleitoph. d. 1e Alkib. stand
als vermeintl. ächt plato. Dial. bei d. Neuplat. hoch in Ansehen.

484 = o podrob. pri. Demokr. Ktsch. nedna v spis. Thr.

II. 292: De Democrit. qui dicit antiqu. finisse Thra. et vicissim
Democrit. Varronis

ib./288 = Hier. kann er kaum ein. Zweif. beid. ob diese Ang.
v. Democrit. war (ea quae? sc. Varronieb.) u. Thr. denen Petral. einhellig
dergestalt übern. dass er wenig. d. 1e Petrab. genau so beibehielt
wenn er auch d. folg. zum Thl anders zusammengesetzt. hab. mag

6. Susemihl =

II. 292 Wohl jed. Ken. wir von ihm eine sehr umfass. mindest
II B. enthaltend. erläuternd. Einleitgsschr. in d. Stud. Plat.
cf. ibid. 289 = de Heraclida =

II. 583/21 de epist. Plat. ja inseritis in edit. Thr.

II. 708 = Theon multa desumpsisse e Thras. hunc vero e
comment. Posidon. in Tim. –

II. 128 sq.

Posidon. discrep. Tim. = n. civ. 135 = m. civ. 57 =
132 vv. περὶ παντὸς libb. V – dilucidation. novis argum. et
rationib. stud. corrobora =
132 ~~corpus cosm. in Tim.~~ in psycho. vide. sensit. esse Arist.
133 mirabilem. mecp. fericb. Plat. in Tim. vv. comment.
possit. etiam in Phaedr. e Parmen. 134/169
133/170 ὥσπερ ὁ Πλ. ἡμᾶς ἐδίδαξε
134/ Pythi. megni fericb. e Democr. vem agnosc. philo.
Sen. epist. 9, 32 Diod. V. 28, 6.

134/ in psycho. cm Plat. e Arist.

135/ matth. e vicint. speria. philo. adnumerab. Sen. ep.
88. 24.

II. p. 136

scient. natur. megnop. coloib - unde ~~pendet~~ certitu. Arist. -

scient. eg geom. fundatur

pract. comentar. in Tim. - etc libb. math. scr.

magno cum. exoleb. astron. (Lib. natu. II. 34, 88)

scr. de magnit. solis et mult. alio. libb. naturo.

Uebers II

f) dowód na istnie- idei 171
Tim 57
Resp. V. 479

g) wiśni. pomoc. wiedz. a spostrzeż i mniem. prawdz. 179
Theaet.

h) idee obdarz. (ruch-) ające wzm. 172
Sophist. 248 e
Phaed.
Phileb.

i) dzielk. i mit = 172 =

k. Kratyl: 172

l) Eros przyp. madro: 173
świ. dzielk. =
Defin. u Phil. 58 a

m) Dialekt: wyw. dróg dróg
Phaedr. 265

Dial. Uebers. I

a) Genera [illegible]ryji ideal: = 169
Arist. Met I. 6; 9; XIII. 4

b) idee wedr- Fedr. 170
" " Symp: (211)
" " Resp. (523)
" " Fedon (102
(pie wyd. z Kant. 171)

c) ile jest idei = 171
Resp. X. 596
Parm. 130
Theaet. 186 a
Arist. I. 9
XII. 3

d) Defin: idei = 171
Xenokr.

e) udział w ideach 171
Koinwnia - metexis
Phaed. 100d

psychologji naukowej (Vierteljahrsschr. für wissensch. Philos. XXI p. 98), ale ~~trudno~~ mętnie się ~~dziwić~~ wybacza jego ~~pessymizmowi~~ narzekaniom, gdy się ~~odczytuje~~ rozbiera wykłady, ~~miane na~~ z posiedzeń wspólnych, poświęcone tematom ogólniejszym. Bo prace specjalne po sekcyach odznaczały się naukową treścią i metodą sumienną, ale obracały się prawie wszystkie na pasie granicznym, ciągnącym się wzdłuż psychologji i nauk sąsiednich, za to ~~na jej~~ właściwem jej terytoryum ~~panowało~~ przedstawiało obraz zamieszania okropnego i nie zdołano się pogodzić na żadnej wspólnej zasadzie.

Należało to przypomnieć, ażeby zasługa p. Twardowskiego ukazała się w pełnem świetle. W krótkiej rozprawie wyłożył jasno i dobitnie trzy kwestye sporne, dzielące psychologów na liczne sobie nieżyczliwe sekty. Przedewszystkiem chodziło o rozgraniczenie zjawisk psychologicznych i fizyologicznych. Autor dwoma trafnemi argumentami wykazuje ich różnicę głęboką, przyczem wyjaśnia zdanie, tak ~~często dziś~~ błędnie często powtarzane, jakoby czynności umysłowe były funkcyami mózgu (str. 7-9). Jeżeli zaś czynności te

Zeller:

Teetet 392-390 (391)
[vob. p. 406, 1]

Menoxen (90. a. Hell. III. 5')
nè pred 395

Sympos: ↓ (193. a)
nè pred 383 [Z. 489, 2]

Menex: po 387-386. [Z. 480, 2] 489, 2]

Parmen. ? [Z. 489, 2]

Apol. } nè pred 399
Crito
Phaedo

Eutyphr. } nè pred 399
Gorg. (521 c)
Polit. (299 b)

Eutyphr. Crito.

+ 1) Resp. V
+ 2) Tim V
+ 3) Legg. V Men
+ 4) Fed. V Epin.
+ 5) Fedr.
+ 6) Rivali. Eutyd.
(+ 7) Gorg.
+ 21) Menex. (+ 8) Meno
9) Hipp. min.
10) Teetet V
!(11) Fileb 20) Parm.
!(12) Sofist. V
!(13) Politik V Eutyph.
14) Kratyl V
! 15) Apol. V

16) Protag.
[Z. 489, 2] 17) Lis.
18) Charm.
19) Lach.

Kratyl Krat.
Hipp. maj. ?
Eutyd. (Eud)

36 2 2/14

Plat. cytaj: rèb. reme:

Fedon (72 e) wzpomi. Menona [Z. 477, 1]
Fileb (14 c sq) " Parmen. (129 b. sq. 130 e sq.) [Z. 463, 2]
Resp. (VI. 505 b. / IX. 583 b.) " Sophi. 251 a [Z. 461, 2] Fileba [Z. 491, 3]
(X. 611 a) " Fedona [Z. 827, 2]
(VI. 506 c) " Menona (97 a–2 sq) [Z. 491, 3]
(I. 348 e) " Gorg. (474 c) ib.
Timeu. (27. b. sq.) / (Symp. 202. a) " Meno (97 b sq) = [ib.] Teet. (200. e)
Legg V. 739 b " Resp: [ibid.]
IV. 713 e
IV. 713 c " Polit. 271. d. [Z. 461, 1]

Zeller: Nie zamier. wszelki o ideach

Protag. Apol. Brisso. między. zmier. Sokr. a podróż. egips. } Z. 529

Apol. Brisso zaraz po zmier. Sokr.

Zach. Charmid. Lys. tak samo

Eutyphr. raz. z Apol. albo wcześniej przed. [Z. 530]

Zamier. jest wszelki. o ideach

Gorg. Meno Teet. Eutyd. Z. 531–534.

Wszelkie te przypisuje. jako zmea:

Kratyl. Sof. Polit. Parm. Z. 534–535.

Fedr. nie jest wcześniej. od Sofis. Polit. Permen. } 536

" " " od Eutyd. Kratyl. Teet. }

" " późniejszy. od Fedo

Najmiej. 2 olimp. po zmier. Sokr., bo chwali Isocr. (278 e) – tego zaś mow. przeciw Sofiście nie jest późniejsze 392 – 90 jest wcześniejszy. – myśli mowę = Z. 538

Nie jest pierw. dyscyp. ani wcześn. ze 390. Sokr. – Z. 538 – bo 539 = ? = może przed 394 Kiedy wyjeż. Isokr. do Chios

Trochę starszy od Fedrosa jest Z. 540, 2

Meno } albo odmot. Z. 541, 2
Gorg.

Teet. 381 Z. 543.

aż do Teet. stanowisk: Plat. zdania jest wyżej wskazane-
pot. now. wiadk. zgoda w Fed. i wyraź. aż do Teet. Z. 543

z Teet. łączą się } przed pierw. podróż } Z. 546.
Sof. a z tym } wyżej. lub zaraz }
Polit. po niej

Po Sof.

Parmen. po tym
Fileb. a po tym
Resp.
Kied. wst. uwagi: i Kied. Kratyl. między nie wsunięte - Z. 549-

Symp. około 385 - 384 =

w dem Fedon = jest wyżej wskazany: Z. 530 -
ani w Resp. ani w Tim. Z. 837.
Fileb. jest przygot. do Resp. i Tim. Z. 557
Resp: około 375 } pot. Tim = zob. Z. 554.
Krytyn. przed. 361

Z. Resp. 557-558 -

6/ Etyka platońska.

Gorgiasz. Fileb. Przegląd dwóch pierwszych dialogów. Rekapitu.

Probl. etyczny rozpoczął się moralno. obejmow. w starożyt. Grek. na dwa główne pytania rozgałęz.: jaki jest cel życia? jakie środki: cel ten moż. być osiągn.?

Na oba pytan. pyt.: odpow. Sokr: przede wszyst. podobna. badan. pyt. etyczn. odpow: bez wcha: że Cel. życia jest nastaw.: ac drogi: drug. do niego wiod. jest cno. Ale cnota jest nast.: jest stan. przyzwyczaj. wywołan. przez poszcz. jakiegoś obiektu. Musi tu być przedm. pozyt. takiej form: Jakie to dobro. Co daj. odpow. nie mogą osiągnąć. bez dobra. cel jego życia: nie może być osiągn. Sokr. odpow. nie mogą dobro: odp. pyt. że samo bez którego osiąg. się powszechnie każdy pragnie: ani do uczenia. To pozn. że bezpiecz. Sokr. a po. mogą wyjść. Gl.: wyjście. się, aby nauczyć to samo bez? Bez niego. nie mogło być. Sokr. zwraca. o moralno:

A drug. pyt.: co do środk. celu. cel nie może zmienić: przez zmianę. od poz. Bez środk. nabyw.: dobre zapewn.: jego nie nie pozw. się nie mieć. Sokr: mówi: nauczyć. się cnoty. przez. wyjaśn. wiedzę w odpowiedz. energ: aby osiągn.: cel pozyt. i energ: dyskusja: o pewnej. cnocie: cnoty, o której jest jedna myśl: a jej jest nie cnota, bada: w jakim zakresie. do niej. stosuje: i do myśl. rzeczy. które. jest nauka. które. Dość że Pl. które. mówiąc probl. etyczn. Sokr. mówi. że mają mieć. filozof. mieć pandemat: bo że zajęcia: rozb. praktyczne: zawsze bardziej. dobra. które: mężczyź.: dobr: które jest rzecz. ludz: mężczyź. mają. ludzie: jest. kto. cnotę, bez której. skazani zwalczyć być nie mogą.

Należ. mieć dalszy określ. ten obj. dziedz. nauki. zupełn. Z tym Sokr. odrzucił, że tym obj. jest dobre mężczyź. Jego poszcz. robi ludz. zupełn. nauczyć

Choć Pl. specyal: wyb: nie acquis. moż.
jeroi. dzieło: który. dotąd wszelko: przekro-
ni się bez kiedy. sprobuje nie tyl w dzie-
chyg. zwca: obe prace powolej. zob.
stew: i wedł. wyb: Sokr. wniosą:
Najwyż. cel: człow jest zewn. Bo nigo
uciechc i bez. śmierć. stanie. ojcowie. i moral.
upadk: uczeni. do Kapaj: krwi. mus:
i obcow. z bóst:
W Fedr. gdy po war pięcio. zobrz naj-
bliż. swoim wyżnem. fawbl. najwyż. dobr.
który. daj. człow. najwyż. mus: upadk-
wiekam. ku niebu. Tam ciało. zwłat idzie,
zwierzęc. piękny i ercnja. Aby powiązć
się obrazy mięs. jaśniej: dwie przeciwieństwa
jeźdźc. ciągn. w towarzys. boga: aby wspom-
nić ich wielk. To ich poderwa zgrozy: a drugi
mgł. niezgodni. Gdy pocz wina wieś: dwa
spod. na tem polu jeźdźc. i pieszy: mat.
wielgrzy. pustyn. go Kaskad: ze utrzym.
idzie. i wstręt. się kiedy. do niej. powsz.
Całe prze. na ziemi powsz. być wyższe.
aby stać się godn. pomn: do utrzym. wyjść.

A z tym ideał. pozostaje. Który. bierze: mianowi: ziemi daje rzecz: zupeł. nie zost. w sprzeczno. Bierza: z który niejed. wygłup. ucze. brakł wiary w życ: przyrod a +)

Określiw. bow. dobre, jako to i który przeciw. dej. rzecz: (Syn. zły e - wyleg. woli. jego z typo: a w Kor. 11 ch. w ost. Dioty. te słow. znacz: że tył: ten, któremu dane jest wyrzec samą pełność: uroczo, wyst. poczęcia, nie przybrał w rzeczy ludz. i barwy ni żad. cie. w ornos. dowes. - że tył. wtedy ten wybrany rodzi ewot. prawdy bo w prawdy przykrzeń. A kto zrobi prawdy. zrob. i wydow: zost. przyz. Boga i jego celer. się nieśmiert. X) Że to znacz: zupeł. polega: na przyjęć. Boga i nieśmiertel. przed. nie trzeby. Rub. w ziemi wyleg: obrzęd: poprzedza.

=

Ten wyso. warst: gdy chodzi o cel otrzyma. ortod. nieprzyjść: sitnej w takie zost: odbiory w Jedo: gdy. filo: w oblicz. śmierci. wzrasta. otrzyma. zgrzew. ortod: Rozumo. Sokr: że filo. przez życ. cnot. powsz. uniżeń. aby w otrzyma. chwil: Jedn. i odwoz. wstępy. się zrzeń. który w życiu dowes. jest tył. prawdy: w badan. prawd. W nast. już w tem życ. Jedn. się dobrze dospiewały, gdy odzyw. się od rzeczy: jeden. nie miał by się wyber. odwoz. w drogę na zwrot. Która zerwał. go do prawdy, i do obcow. z Bóstw. +) 409 i nast.

A w Jedzenie, który tył. niemocno. zajęcia się ety: fo. 176 a

Dowiedz. porób. się tu e. nie typu zimy. nie woli. a zrazu no zgrzeszenie się tem, co dobr. jest trzeb. się stow. tem myśli, gdy. ulep. nie ma jedn. nieprzyjaźni. - nie ma zer. ulep. winił bog = Jneb. się: stąd tem wtedy. jedn. wyjdą. nieznak. zaś jedn. upodobnienie się do Bost. ewot. można. Podbieżeń. się odlep. na tem, aby zost. zgrzeszeni. i inst.

stv. 358 nast. tego tomu -

X) 211 a - 212 e = (str. 348 tego to=

X) str. 353 i nast. - o, jak. mowi. nieśmiertel: w Bies: rob. 359 i nast.

Oczyść. Jak o ucho sto. proteon. musałoś.
w tem życiu dyszał. Z zup obuog. Dzwóż
Wzięć usłyszeć

b) Filebos.

Dialog ten znamenity ((posiadamy od r. 1888 w wiernem tłumaczeniu polskiem Kraszewskiego, a jest do zrozumienia filozofii platońskiej źródłem bogatem, nawet niezbędnem. Szerszą jednak publiczność mało go zajmuje, bo ma odczyta od filologów, że to rzecz nieco trudna, w każdym razie niewygodna, a może nawet zgoła niepochodząca. Tak np. Jowett zalicza go do najpóźniejszych pism ateńskiego wielkiego filozofa i odbija w nim zaniedbanie barwy, styl niepoprawny, brak polotu wyobraźni, a przedewszystkiem brak tęgiej kompozycyi. Wprawdzie tłumacz to angielski zauważa, że od reszty dzieł Platona dialog ten różni się spekulacyą oderwaną, przyznaje, że odbija świetnie od rozumowań w Protagorasie lub Fedrosie a nawet i Rzeczypospolitej, ale niedobrze w porze poetycznej tworzenia, brak zdaje się charakteryzowania osób występujących a przedewszystkiem brak czystości stylu i wykończenia. Podobnych zarzutów przytacza Jowett jeszcze całą kupę, n. p. że dyskusya posuwa się z trudem naprzód, a plan ogólny kompozycyi nie jasno przeprowadzony i t. p.

1) Kraszewskiego

2) a możnaby wręcz wątpliwej autentyczności nie pochod. od Plato: przeb. nad ten ubolewa bo jaki Jowett n. p. wśród pięknych pomn. fil. religijnego

Jak utrzymuje Jowett, ma

O czytanie po przeczytaniu takiego ~~Czyż wtedy dziwić się można, że po takim wstępie odstrasza~~ wzruszającego, wcześniejszego wielko ~~wstępie odstrasza~~ i narzuca

~~zajmować~~ ~~przechodzi~~ ~~przeciwdziała~~ do czytania Szmer

26

~~jacyś~~ świat publiczności ochotę ~~przechodzi~~ przeciwdziała

choć też jest bardzo udany. Zobaczymy niebawem, że wszystkie te niby

trudności krytyczne i niedostatki, jak zobaczymy niebawem, albo prawdziwe, jak

~~zarzuty~~ są po większej części przesadzone lub nieistotne

~~jest~~ to dokończenie genialnej przemyślnej

~~jest~~ Wykazał genialny Bonghi, tłumacz wielki

dzieł Platona [3]) A ~~Bonghi~~ wcześniej przed nim ~~wielki~~ Stallbaum

w klasycznej swojej opatrzonej znakomitym łacińskim

Komentarzem, ~~który~~ gruntownie ~~filologicznie~~ dał dowód podobnemu

i dyskredytowania sztuki pisarskiej ~~Platona~~, dowodzi, która wcześniej dalsze jej

że na Fileba złożyła się cała dusza bogata wielkiego

filozofa. [4]) To też źle robią ~~nowi filolodzy~~ ~~będzie wyjaśnione~~ dwudziesty nowszy filolodzy, że nie uwzględniają należycie badań Stallbauma, bo ten nie tylko

był znakomitym filologiem, lecz ~~także~~ filozofem. Nie ~~Gdyby~~ się jego wielkiej

~~nakazu~~, to wiele ~~niepotrzebnych~~ niepotrzebnych pomyłek

~~nie~~ ~~potrzebnych~~ ~~uwagi~~ o autentyczności ~~niepotrzebna~~ i literatorom

autentyczności Fileba, ~~nieprzekonanych~~ niepewnych publiczności a zbyt ~~zbyt~~ ~~literatom~~ i krytyków

~~zaborczych~~ raz ~~o autorze~~ tym, który

byłoby naszemu ~~umysłowi~~ ~~przeciwko~~ ~~Gdy~~ ~~Wtedy~~ zamiast zostały

~~poczuwają się do obowiązku~~ ~~hipotez~~ ~~Rozumiejąc~~ Niestety w

Niemczech ~~grasuje~~ ~~formalna~~ manica hyperkrytyki do odrzucania

starożytnych autorów. Nie ~~mogą~~ ~~Fowar~~ mówiąc o dawniejszem pastwieniu się nad dialogami Platona za czasów Socherа, to

~~odrzucenia~~ nowsza walka przeciw autentyczności Fileba i ~~Fileba~~ ~~w dialogu~~ w dialogu

~~w innych pismach~~

wzmogła się na nowo
zaczęta przez Schaarschmidta, która popierała ~~prowadzona~~ zresztą zresztą
Ueberwega, ~~została~~ Virgilka) gdy zaczęta ~~została~~ ~~dzieło~~ dzieło przechodzi w zapomnienie
powtórnie, że i ta ostatnia próba na nowo podjęta przez Horna i znowu zdaje się jeden
szczęśliwie, choć mojem zdaniem nie dość gruntownie
oparta zaczęta przez Apelta, ~~która~~ w chwili obecnej wśród
~~Można dzisiaj stwierdzić, że~~ Sądzę, że
najczęściej znawców dziejopisarzy greckiej filozofii, czy ~~zajmują się~~
czy Gomperza lub Raederа, czy Deussena lub Praechtera,
że panowała zgoda zupełna, co do prawdziwości Filebu.)

Filebos, który posiadamy od r. 88 w tłum. Kazimowskiego, jest
wedle znaw. jednym z najważ. dzieł Plat. ale szersze publiczność mało
go ob. ceni, mając go za utwór niewykoń lub now. podrobić. Trud. temu
się dziw. jeśli now. znatko. filolo. porwał. ob. wygórow. te jego braki.
Jowett n.p. tłum. wieprzpoli. angiel. ma go za dziwact. i zatak. lect
Plat. o stylu przyczyn się w Kbóż. stróżdram. i poety. zaniedb. a
przewa: szpeka. dzieła: filozofi. [illegible] Zapew. rozwój wspól. dzieł: (tak
ubole. dalej Jowett) rozdst. wielki port: wobec Protago. lub Fedro. a nieu.
i Rzeczpos. ale zgorszeń. się równocz. dzieł się twórco. artysty, brak
charakterz. w osob. wykładu. Trud. powsze. się najczęść rozmaj: poniesiem.
i niedokończ. w plan. ogół. Proj. myśli przeszkadzają. dorywczych wyraźnie. Tych
zarzu. powtór. Jowett jeszcz. całej książ a słowar dobr. tłum. dzieł.
nie mógł wtęp. rozbity. zachy. do wątku. a mniej jeszcz. do przypis.
jego zarzut. Zobacz. że wszyst. te zarzu: za przesad. lub nieuzasad.
jest wykaz. Boaghi, tłum. włoski pierwszorzęd. Fileb (92) Kbóż.
Anglii. wzgl. krytyk. barć. szczegółów. Ale dzieło. przed jedn. dzy.
wielki Stallb: w rzeczy. wydan. Filc: [illegible] zarzu: powtór.
zbożnej. Zobacz do wiadom. za Fileb. wstępu. z cał. bogactw. geniu: platoń. =
Gdzb. wcześ wstęp. wykor. edy. Stallb: z jego dośw. koment: tylko niemożeb.
owe wzgl. powtarzan. się poglądy: [illegible] do autentyc. utworu. lub zamiast.
stylu lub niedokończ. utworu. ewentualnie.

Przypuśćmy że Fil. co do stylu i kompoz. wzn. się od niejedn. z dzieł Plato. nie można go dlatego ~~odrzuc.~~ uznać za podrob: W Niemczech istn. przeważ. mniem odrzuc. ~~ucz~~ [uczon] pism Platoń. jako nieaut. W r. 66 Schaarschmidt odrzu. Fil. z kilk. inn. dział. Podobnie to uczyn. Ueberw. w r. 69 ale potem zaloż. tego i cofn. swoją ~~aprobatę~~ zgodę i w jego hist filo: której [cej] [ostatnie] obecn. jest w 10 wyd. (z r. 1909) powiedziano zupełnie cenion. Fil. uchod. za zupeł. auten. Potęż. ~~Krzmo~~ [Uważa go za] taki przecież jest Grzyb. to dowiz. nigd. nie przytocz. jest imiona cytuj: jednym razie zdan. jako wyjętego z Platoń. który tył. w nim się znajduje - Ktoś zresztą chciał tu zabaw się i zrobić wynaleź. Ta mniem przeważ. Grzybowskiego plat. pis. nie przyj. krytyk. Apelt... d. neueste Athete d. Philebus wymierz. przeciw Horn. który z wielką stanow. i pewno. zieb. Ten dialog odrzu. jako nie najgorsze sobie nie uważ. Platoń.

Horn'a odpow. jest bar. słab. i dziwniej, jak w stanow. obszytk. kolanów nastąpi że Fil. jest dziel. Plat. i za takie był uzn. przez Arist.; Uważ. że to przeważ. straż. czasu gdy co kil. lat tu lub ów dzieło Plat. jest odrzuco.; powoduje takie artyku. i brosz. - zajmują się o zabaw. czas publiczn. która chciałab. czyt. Plat. a ciągł. odrzucen. tych że nie ma żadn. pewno. czy dzieł. do którego czytel. się zabier. pochodzi od Plat.

: Dobr. mówi Bonghi, że wszystkie lub znaczne podob. jednedzie do dzieg. nie jest żad. wykaz. autentyczno; że Fil. objaw. takie myśl. wszel. w autor. : wówcz, że mógł sam być dysk. Plato - że czerpał Timeusz i Gorg. wszys. rysy podob. a całe i wszystk. uczynił autentycz -

Zresztą te porządnie: wszystkich powsz. chyba pomiędzy polemi: a brakł. grunto.
myślen. filozof: nie mają: żadn. grunto. podstaw: wobec faktu powszech.
uznan. że ztąd starożyt: od Aryst. począwszy uznaj. w autenty. Fileb:
bo choć Aryst. sam go nie wymie: cytuje jednak wiele zwięz zdan. jako
platoń.

Ta zgoda tem zresztą jest tylko potwierdz. powszechn. znan. faktu, że cała
starożytno. wierzyła w jego autentyczność: Byli dziwacy, którzy odrzucali platoń.
Fedona lub Prawa, ale nie słych. nigdy, że ktoś powątpiew. o Filebie. Pierwszy Aryst:
najkompetentniejszy sędz. choć nigd. nie wymien. nazwis. dzieło: przytacza jedn.
w Etyce swoj. w Etyce jako platoń. wiele zdan które znajd. się tylk w Fileb.
a później cytuj. liczni: jak Plutarch. Atenaeos Galenos, Origenes Porfyr:
uważ. Fileb. za pismo Plato.

Ale przejdź. już do sam. dzieło: Sam tyt. wywoła spory. Gram. grecc.
nazyw: go Fileb. czyli o rozkoszy. Tak nazywa go Trasyllos) gdy wybiera
pisma Pl: podzielon. na tetralo. Gotów tedy myśl. ten co mało wie o Plat: gdy
otwiera tę książ, że ten dysput. Sokr. z Fil. o rozkoszy (tyż Sokr.) to
może niejedn. zadziw.: to tyt: ale zaiste nastąpi [illegible] rozmow: Fil.
wcale nie dysku: on tyl. dwa razy protest: a dzieło powszech. jest
Protarcha. Fil. nie miał dosyć rozmo: z Sokr. ale nie wielko: uprościł się, prosi
Protarcha: by się podjął prowadz. dalszej dysku. Jednakże ta nawet dyskus: bynajmn.
nie toczy się o rozkosz lecz o mądrości =

Podob. w pierwsz. rozmo. tak opow. Sokr. bronił Filebowi przeciwny ~~teor~~: zdan. że
dla jest. żyj. szczęśc. najwyż: a zat. i dobr. jest rozko. czyli używan. Sokr:
zaś temu się sprzeciw. twierdz. ~~twierdz.~~ że najwyż. szczę. daj. mądrość i to
myśl.. w któr. ona się wypow. Fil. nie dał się przekon. i przy swoj. pozost.
Na żąd.: Sokr: i za zgod. Fil. podejm. się Prot: prowadz. dalsz. dysku.
Jednak. zaraz na wstęp. kwestya. jest odmienn. stwierdz: - bo właśc. będą
dysputow. o tem czy używ. czy mądrw. ~~jest~~ daje szczęś. odrazu: lecz chcą zbadać
gruntow. co do: i rozko. i mądrw: a wted. może okaz. się że coś jeszcze inn-
dzy. ~~nie~~ daj. pełn. szczęś. co nie jest coś trzeciego: co dodan. do którychś
może dać szczę. Ale wtedy może okaz. się że to trzecie jest albo więcej spokrew.
z rozkosz. albo więcej z mądrość. W pierw. razie wtedy Fil. by zwycięż. ale
z tym zastrz. że jest coś trzeciego, co razem z rozko. daje szczęś. prawdziwe: Albo też
to trzecie jest spokrewnio. bar. z mądro. a wted. Sokr. zwycięży bo mądr. będz.
głównym źródł. szczęś:- jednakże nie sama mądro. lecz to trzecie = Prot. się zgadza
na to ~~rozd~~ dwojako: i nie będzie, zbierać się przyjąć to trzecie. Tylk. Fil woła, że
on będz. zawsze za pierwsz. rozko. ale Prot. wzywa go, aby odt. nie utrącał
już teraz. dysku: lecz zostaw. to umiejętn. dysku: która będz. prowadz.
ze Sokr. Będz. stąd widz. że od teraz. przedmiot nie chodz. o rozko. lecz o to czy
ona daj. ~~szczęś~~ szczęście ostatecz. czy też funk. myślen. czy też może jest coś trzeciego,
co razem z myślen. wytwarz. to szczęście-

Zost. więc tyś. źle wymyślo. powier stowrzyć. Francuzyk. Ale nowszyć. humanii. i
filoz. potrapi jeszcz. gorzej. Zamnie. Plat. że nie zrobić zeb. wstępu ani tak nie
nazwio. bohatera, o którym. alby się rozmo. przekazej. że nazwie. obywatelskie: do jakiejś
damy. ale nie wiemy o kim się ost. tu będzie, a oben. takie nie zrozumie. ukoją. i gdzie
się mogło. Jeśli. inaczej. powiast. Fedro. lub Krzesząco. A wiesz Fryga: które nieby
otacz. Sokr: Kto jest Filebus. nie wiemy i wypowiej: że w całej literat. greckiej. tu
nazwie. tylko raz lub dwa razy (a tylko był Prot. z którym zaszłyśmy. Fil. Jakiż nie
wiemy = kto był – Sokr. nazwisko ryn. Kallias. p. 19 b. a on sobie mówi, że
słuch. Gorgiasza, Leontyńskiego retora. Jednakże wypadnie przyjąć, że to
ci młodzi ludzie z dobr. domów wpadli nieco kupa towarzyszy, jak wspomina
Prot. Jeśliby tu w jakiśkolwiek gimn: gdzie ozwał: gimnazjum zbierali się dziewięć:
Fryga. do Sokrat. Jakiż z obcego: starych ludzi, respektabilnych tam przez
wszystko: aby z nimi obszedł się. J. zdaleka: Czyż zrobi. rzecz. Plat. że tym razem
nie opisał. Filebus. wszystko. jak to czyn. był wydarł w inne. dalszej. Lub czy powie-
że młodzi. ci nie za dostrzeg. zbawczego. w kierunku. zwłaszcza. Arystoteles tego
stanu. Filebus jest upart. nie tanio. zdob. młodzieńcze. zrobiej. niech przedewszyst.
Jeśli dziwiej i wówczas wiele mamienek i złudzeń wmawiało w młodzieńcze
że człowiek. żyje na [illegible] aby się cieszyć i rozkoszować. Filebus przejdzie
się do zasady a że miał ciężkie stanie, powstaje wtrąci Sokr – że zdaje. się
nie przekona, aby człow. nie był stanie. Dla nas: A przeciwnie: rozumie. więc żyjemy
Czyż Ila. że zrobi. że się może nie powtórzy. Ustępuje. bo zdaje. Kallias
Umysłowo. odwagi. który. ciężar. Fil. stwierdza się do rozmo. zwłaszcza bardzo z Sokra.

w dawniejszej dyskus. nie da się przekon: Jak obec. moc do rozmo. [illegible] nie
ma przez. utracać się, wola i ja w każd. razie jest. i będ. za prawa. [illegible]
.... To też ~~[illegible]~~ oczyszcz. ~~[illegible]~~ świątz. mogę i wzyw. na świadczy. sama bogini (Afrody.) = Sokr. zaś stracon. jęz. naukę, jej wszystkie w tych kt. słow:
najlepszej [illegible]. Dla wszystk. jedyn. życ. jest wszyst. rozkosz i przyjemno. i wszystko
i wszystk. co się wiąż. z temi wrażen. Nic bytów. się na nie przydało
[illegible] może powtórz. skor. nie dał się przekon: Wystarcz. to zarazem w kt.
słow. [illegible] na [illegible] rozkosz. Platon. dale nic:

Upad. ted. wszyst. przypuszcz. humanist. i filo: że Fil. nie ma oni pozost.
[illegible] Porząd. aż nad to rozum. Dla nich taki ciąg. z wystar. rzeczy. aby
dla nich aby się dysk. z [illegible] i tak uczyt. się wracać

od Francisz. Patrycyusza aż do ostat. Dernesa, który uczył tym wszyst. ale w dialog [illegible] ma porząd. ani końc.

Czytelnik niech raz. zob. [illegible] przypom. co pozost. uczy. kiedy była mowa
o Arist. Fil. że [illegible] na podst. [illegible] i Solona nie ... wszystk.
[illegible]: [illegible]. Dla [illegible] publiczn. i on ogłosz. swoj. dzieła w kt. życ.
i je odczyt. [illegible] do czyt. albo skrzętnie. go wszystk. zebran: wszyst. [illegible]
albo na wystawi. = ale najtrudn. dzł. być [illegible]. bez odbiorczyń. go do kt.
[illegible] ziemię [illegible] [illegible]. ~~[illegible]~~ w sposób zwięzły = takie dzieło. który dojść
[illegible] tam dla [illegible] czyt: i [illegible] nad nim przejdzie. [illegible] [illegible]
nie [illegible] się [illegible] u Plato. [illegible]: [illegible] przy [illegible] [illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible] w ten sposób mierze, w który jedn. [illegible] jest [illegible]
[illegible] w [illegible] [illegible], ~~[illegible]~~ mowa [illegible] który [illegible] [illegible] -

Filebos, który od v. 88 posiad. dalsz. w niezt. tłum. Kasinowsk.) jest
~~wcześn.~~ utwor. pod kaźd. wzgl. godnym: a dla wszyscy. platon. filo.
zwłaszcz. ~~pierwszorzędny~~ Szer. jedn. publiczny. nie ma. miejsca. dla tych
nauk. od filoz. wydan.
czyst. że to wiele niż ~~ktoś~~ pod wzgl. form. zeszedł. a moż. nawet zgoła
podrob. Tekst Towiań. ~~sam tekst~~ w r. ~~1~~ 1. zabrał się. Fil. do ~~dalszej~~ pisa. Tekst, o ~~tych~~ zeszedł
~~wyty~~ ~~nast. filoz. pytań~~ ~~znajd. w~~
ber pole. w zobrc. ber matematyc. wiedzy. ber artyst. kompozy. Zagiew.
rozwój ~~sztuki~~ dzieł (przy. to nauk. zajęć. tłum.) odbij. niekt. wobec
Protego. lub Festo. a nauk. Przeszyp. ale idą. w parze z dniem. ich
twórczo. artystyk. a brak. charakt. wyższym. w ich osób a nauk. z
ogół. to. i wyjątkow. stylu. † Zasad. tekstu przyjęte. Towiań. całej książki
a chodzi. przede. jego o bardziej. dosłowny, ~~przekład~~ ~~kład~~ znaczenie. aby
po stk. tekstowej. wkp. był bard. czyty. A przecież dzieła filozof.
czyty. w tym celu, aby się przej. gruntu ~~pomysłu~~ zasad. Zobacz. wiele.
że wyraź. te nauk. za przeszłe. lub niepotrzeb. jako wykaz.
Borgii, Zeuch. obcym. wiele. dział Plat. (?) Często ~~Towiań~~. używ.
Kursy. Towiań. Ale dosł. przed nim ~~dział~~ Stalb. w rozdz. Uczy.
wyd. ~~Platona~~ ~~wiadomości~~ ~~Moment~~. gruntu. zbyt ~~pobłażliwie~~ nauk.
a dosłowność do wiernie ~~że~~ na Fil. złoż. się ~~wtedy~~ zarówno Plat.
Gdyby zwrot. ~~uczuć~~ uczuć. zgłosił do Stalb. pisząc. wybór tłumaczeń
~~ustaleń~~ b. ozn. powstan. się nowych. ~~w~~ w ~~entuzjazmie~~ ~~dzieł~~ dzieł.

† Dyskus. posuwa się z trud. naprzód a plan ogół. kompozy. nie wy- kroiły. i nie wol. od pozio- mu. nauk. istotnie.

W Niemcz. panuje istna manica zrobienia śled. niepotrzeby w kierunku dziel. starożyt. a najbard. w Platonie. Wystar. że który dzieło nieco się mniej od inn. pod względem stylu, aby go odmówić do śmierci nieautentyczności. W r. 66 Schaarschmidt Joh. Dzieło ogłosił podrobione: wśród nich które Fil. Podobieństwo to nazwał. Uebera. w r. 69 choć później tego zdania cofnął. Znajdzie o tem czyt. dużo mniej.

u Zellera II. 1 – str. 89 wyd. 4ᵉ = nowe jeszcze nie wyszło, ale gotowe się
u Uebera. I. wyd. 6 = Zdania się przeciwne nowe zdania na kwestię
innej autentyczności Fil.: inne. ja wymienię krótko =

Mimo to nie w r. 94 Nowa gwałtowne wystąpienie przeciw autentyczności
Fileba. W Niemczech jakiś część się nie może nie przestrzegać czy o
jakiej Umyśle Nowe. Zeit. czy Rat: Wreszcie Zeller powtarza
o Prawie Plat. Nowe gwałtowne: przeciw autent. wystąpienie nazwał to prze-
ze mnie więcej. Plat. Odpowiedź Jak na Lysett. choć może zdanie
nieźle: a Nowe. odpowiedź bardzo niska =

W tych kwestiach wszystkich powtórzę, co do Fil. Wszystko edyc. Ueber.
– Heinze = 10ᵉ wydanie Protagorasa = sprawdz. wkład. Fil. za mylne całkiem: a
przeciwnie w: przez Ritter. Kapitel. mowy. Raederа: Platons philos.
Entwickelung Leipz. 905 = takie: odmienne powstrzymuje się do autentyczności
jakby nienależnego. Takie samo Gomperz – Griech. Denk. II –

32

Filebos, który od r. 88 posiadamy [illegible] polsk. w [illegible] tłum. Kasinow.
jest niewątpli. znakomi. a dla wszystk. [illegible] bard. waż. [illegible] utwór. [illegible] mniej [illegible] publiczn. mało go
ceni bo stylu względ. [illegible] [illegible] iżto go za [illegible] rzecz niewyktoń., pod względ formy zaniedb. a [illegible] A [illegible] [illegible] nierówn
[illegible] [illegible] nav. podrobić trud. wytraw.
[illegible] znakomi. filolo. [illegible] w nim [illegible] [illegible] [illegible] ani dodał.
Jowett n. p. ma go za pismo z ostatn. lat Plat. o stylu zaniedbanym, [illegible]
wyobraź. bez natchnie. poety. [illegible] a przeważnie. such. spekul. filozo. [illegible] [illegible]
myśli (przyz. to niedost. oczyśl. [illegible]) oznacza wielki postęp wobec Protago.
lub Fedrosa a nawet Kratylos. ale zaznaczeni. [illegible] iż wielki obraz.
się twórczo. artysty [illegible] na brak charakterystycz. w osobie. występu.
Rozmo. porusz. się [illegible] napowód a plan ogól. kompozy. niewyktoń.
i nie wol. od powtórzeń. [illegible] zawsze przyta. Jowett [illegible] cały
kwęs a chociaż jego przekład. jest bard. [illegible], [illegible] [illegible] iż [illegible]
że wielb. wstęp [illegible] cechy. bard. do [illegible] [illegible] mniej [illegible] do
[illegible] się [illegible] [illegible] [illegible]: Boć dziełu filoz. [illegible] w [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible]. Zobaczy. że wszystk. [illegible] raz [illegible] lub
nieuzasadni. jak wykaz. Bonghi, znakomi. tłum. Fileb. (92)
częst. bard. krytyk. uwagi. Jowetta. Ale przed nimi wielki Stallb.
w swoj. wyd. Fil. — opatrzo. w znakomi. [illegible] komen. podob. zarzu:
gruntow. [illegible], dowodz. do wniosk: że Fileb. nie stoi. się cały grec. platoń:
Gdyby zwrócon. więcej [illegible] [illegible] do [illegible] koment. Stallb: [illegible]
wybor. [illegible] [illegible] [illegible] częst. [illegible] się [illegible] [illegible] autenty. [illegible]

Filelfus uchodz. za jed. z najważn. działo. Jak sądzili znawcy, jest wśród dawn. u-p. Gallicanum, wśród nowsz: Bonghi (ojcy w v. 1585) nagle Horn ogłosił go za pismo niegdyś Stiven. odparci Arnelt, że przy bedan. plat. zdrow. się ciągl. przykrzy, prawd. do tego. mistke Schmidt. Kyl. że tam Kwiat musi Homera złoty pokój wykazuje go pisarz o Kat. aby Kto z pierwsk. go wydał. a z Kiel Fleck. mie. jako Klejn: wśród publiczn. mowy. z pozor: Schol. to być nowy podrzuty. między Ff. wielk. pow. akcenty. Zapew. rękopiśmk. greck. niebezpieczeństwo a nowszy. obroń: autentyczno pliku: Kiel. przyszły. lub nie zadat. ale nie mniej jest fakt. że Kay. rozs: publik: mowy: niepewn: w. mniej. wkroku: wpływ: pośmiert. wpływ. wielk. płow: dokład. on przeczy mu dług. jerem. Publiczny. wydawnictwo. a mow. mylna rzecz się wytłumaczyć, bo on

Na czego Filek kazi ważny dla nas? bo kradli w formie wielkomiejskiej. ale zeszyt imponuj. temat uczciwej: dla nas d. i ster :: czy mają zwłoki, rozkaz? Na tag. kaz grom-dex. Wal. dzis. dnji tyd: i rozkaz.

Jann. X

4ª hipot: 157 b
podleg: εἰ ἓν, jes. cim. εἰ ἐστιν
wniosk. teg. dwaj: ἓν, jes. cim. εἰ ἐστιν
wniosek wtor. z cim. neg. (τοῦς ἄλλους / przeciw.
nie (jes. jedno jest?

a) jes. cim. neg zg, nie za jedn. bo nie
bedzie b. cim. od nieg.

157 b) nie mog. bedz jednak zgod od nieg. odmy.
c) bo za dla teg. cim. nie zaniemy: w wob. zg:
d. jedn. bo nieg. bedz zg: bedz b. jedn.
Calo. jest jedn. złoz. z wiele
nie mog. bedz osob. osob. teg zg: jak. calo.
e) c) jes. zg. jest osob. jak. calo:
a pomien. calo. jest jedno: bedz. zg:
mozna mow. w jedno.

158 d)
b) Calle cim. neg w gorze. z jedn. zg od
nieg. bierz. bo jes. nie za cz. jed. czy
bierz. od nieg. nie za nieg.

d) c) Pomien. kaz. oneg. jest jedn. zg:
ma w tym grzech. i wob. cim. zg. i wob.
calo - z natur. zeby mog. zg niezgrzech.

e) f) za i podob. do zab. i niepodob.
bo za i zgrzeszy i niezgrzeszy.

159 a) g) Tak samo bedz. mial. i nie mial.
cim. przyszed: nach. i pok. i t.d.

=

5ª hipo.
b) Jes. jed. jest. to bedz. z cim. neg:
c) a) bedz. złoz. bo nie mog. nie wzgl.
bo nie ma nieg. oneg. w nemb. ma miejsc.
b) przed. jed. nie ma zg: czy nie stoi.
calo z cim. neg - Tam te nie zaszed. w
wob. zad. jedno.
d) c) czy jes nie za wzelo. z bedzie: w nich
nie ma jedn. nie ma czy stoi czy stoi
d) nie za czy pod. czy niepod. kaz do
jedn. zg do zab. zam
e) e) czy nie za tym zam. czy niemowi.
czy w mocy czy w zgrzeszy. i t.d
160 a) f) Tak mozna jed. jest i mozna i nie
b) i wzgl. zab. i wzgl. cim. neg.

54)
157 b: εἰ δὲ καὶ τοῦς ἄλλους προσήκολον
οὐ πάσχειν, εἰ καὶ ἔστιν ετω.

55)

56)

6ª hipo : p. 160 b ἢ

57) Teri. zaś nie jest jed. coś nest:
εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἓν τί χρὴ συμβαίνειν;
Co zna: ἓν μὴ ἔστιν;

58) p. 160 c
Nagłos. też. uś od zdan: εἰ μὴ ἓν μὴ ἔστι
to to oznacz. coś przeciw. =
Kto mówi „jedn. nie jest" mówi coś daj. uś znacz.
i coś wtór. od inn. niez. Któś za μὴ ἓν.

160 d: εἰ ἓν εἰ μὴ ἔστιν τί χρὴ εἶναι;

Teri. kedy jed. nie jest, wyp:
p. 160 d
a) że moi. być przed. wiedzy – εἶναι δύνασθαι ἐπιστήμην –

b) inn. niez. musz być też. od nieg. musi zaś. mieć w sob. odmienno:
ἑτερότητος – (czy. inni. wtórność)

p. 160 e
c) musi mieć takie. udz. (w ten, w czemś
i p. j. jed. wspól. ma być o nieco mowa

p. 161 a
d) może takie. a niez. musi mieć udz.
w wielu – ἐν πολλοῖς
p. 161 b.
e) musi być niepod. do inn. (ἀνομοιότης)

p. 161 c
f) może jakoś różn. innym
(οὐδὲ ἄν ἕξον εἶδέ τοῖς ἄλλοις
bo zdrk. różn. być, być. i podob. co do różn.
ma zaś. udz. w niektórym – ἀνομοιότης –
wspólne. nie

p. 161 d:
g) ma zaś. wielkość ze względu na ilość
w stos.
h) musi mieć takie. ilościową, która leży
wśród. między. niemi przeciwieństwo

p. 161 e
i) a wtór. musi takie. mieć udz. w być
ούσίας bo ma do czynienia. Któś jakoś za-
60) ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐδὲ ἓν οὐκ ὄν

p. 162 a

bo jeż. nie jest niebyt. lecz coś z byt. przeszł do niebytu, zeż. będ. był.

Musi zat. mieć zarar. z niebyt. aby było niebyt. jeż. ma nie być, podobn. jak. byt ma związ. w nieby. aby nie było niebyt. jeż. ma być komplet.

Tak bow. i byt nie bar. był b. byt. a niebyt niebyt b. gdy byt ma udzia. w bycie bytem a w niebycie być nie byt; jeż. ma być komp. niebyt zaś ~~nie ma udz.~~ ma udz. w niebycie aby nie być niebyt. udz. zaś w bycie aby być niebyt. jeż. i niebyt ma komp. nie być 61)

p. 162 b

Skor. też. byt ma udz. w nieby. a nieb. w bycie taki. jedn. iżkow nie jest, konie. ma udz. w bycie nato aby nie było. Zat. i byt otaczaj. się w jedn. jeżli nie jest – ale i niebyt jeśli nie jest 62)

K) Czyż wted. mów. aby coś tak usposob. nie miało przymió. by nie zmieniało. tego przymió.

Zat. wszyst. tej. rzeczy. co tak jest, nie jest, wytwarz. zmie.

p. 162 c – d

zmie. zaś inch – ale wzr. i jedn. iżko nieb. ma ruch ale nie będ. nigd. nie mów. miejsc. zmien. ani porusz. się na tem zem. miejsc. bo nigd. nie jest

zat. jed. nie zmien. się ani będ. ani nieb. bo nie mów. b. wzr. o jedn. gdyż. ciąg zmien.

p. 162 e – 163 a – b.

e) co się nie porus. musi być w spoczyn. a kto w spoczyn. musi ~~być~~ stać

Jedn. zat. iżko niebęd. ani stoi ani się nie porus. jeż. zaś porus. się, musi się zmien.; jeż. zaś nie porus. się, nie zmien. się –

jeż. zaś niebęd. jedn. porus. się, zmie. się jeż. nie porus. się, nie zmie. się – jeż. zaś porus. się, zmie. się, jeż. zmie. to gdz. – jeżeli nie zmien. się ani nie stoi. się ani nie gdz. 63)

Νου· 6ε ἡμερα:

ρ. 163: καὶ οὕτω τὸ ἓν μὴ ὂν γίγνεται ἓν καὶ ἀπόλλυται καὶ οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται = οὐ γὰρ ὄντ-

Νθεν. Παρα· δα ιχμο: ἄνθρ δή ἐστὶ σὺ ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν, σφόμενοι βιεν· δεται μεθ· ω ιπειρε: βιπιγλεθ· (ουδιάς ἀπουσίας)

ε: τὸ μὴ ὄν, λεγόμενον ἁπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἔστιν

Σιόνια λέροκε ρ. 163 b sub fin·

chod· o to, io stan· nis, jesi· jed· nie jest·

c

jesi· sei mosi· si nie jest, wyraz· brak tub niebe: byt· = οὐσίας ἀπουσίαν

peili ted· mosi· si sos nie jest - nie mówią, że jakoś jest a jakoś nie jest·

ten mówi· powiast· (ἁπλῶς)

ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἔστιν

οὐδὲ πῇ μετέχει οὐσίας τὸ μὴ ὄν

zet·

ρ. 163 d

a] nie mosi· ani powt· ani zgoła·

ρ. 163 e

b] nie mosi· się zmien·

c] ani powiast· się ani być w ogóle·

164 a

d] nie mosi· mieć ani wielko· ani mało· ani ilość·

e] ani podobieć· ani podob· ruch·

ani względ· ziem· ani względ· inn· rzeczy

f] ani inn· nie mog· być ani podob· ani niepodob· ani to sam· ani roż·

164 b

g] ani nie powstanie· ani zniszczenie· ani δόξα ani αἴσθησις ani λόγος ani ὄνομα ani ἄλλο ὅ τι οὖν τῶν ὄντων

περὶ τὸ μὴ ὂν ἔστιν

ani nie bed· miało zied· ceby istnie·

Jesi· jedno nie jest· o dziej· się zmianę:

Bonaventura - Met. II. 3.

Bo. Perm. jest jenure wiat. przestrzenna. choć niepodzielna. jak form. kuli niewymiaro... myśler. w ow tych idealist. lub zjawiskowiem. nie jest obiekt. ani w sito. nie maj. się do wrażeń zmysłd.

Przeto temu zob. Fouillée p. 59 — II —

Twierdz. on kule tył: obrazo: wyż: (v. 87. 88) - że wyr. ἀτελεύτητον dwuj: ἡ nie mysł. o kuli nieskoń: - tak samo ἄπειρον ἀπαράδοτον (v. 82)

Zob uwagi. stow: Il n'est pas admissible etc. (59, Fouillée 60: La comparaison avec la sphère etc.

—

Z drug. stro: jedno. Parmenide. nie jest jedno. odrzuc. wyżin. po wiel mysł i byt (p. 60.)

Fouill: p. 60 C'est de l'être réel et vrai qu'il parle sans cesse. a Jedno. jego nie jest odrzuc. ani proj. ani mater: Arist. nazyw. je jedno. umysłu: Parm. odrzuc: wyraż: jedno. niedzielne (ἀτμήτον) wyraz. przez Xenofa a nazyw. byt πέρας. t. j. okreś. w byt. nie mają miejs. dla mojno: on jest wszyn: nieskoń: Perm. nie przyrod. ani w abstr. sensie, ani w natural. Jego pojęcia. jest Bo. w którym umysł. przeno. się mysł. a z którym nie możn. wyodrębn. Pojęcia Bo. (Byt. który jest) nie istn. niezależ.

p. 61. Bo. nie jest po wiel mysł. bez samej mysł. w jedności. bezwzględ. z byt. etc. (zob p. 61.

Czwar. część Rzeczyp. obejmu. Ks. VIII i IX
Sokr. zeszy. w tey. co chciał wybór. nie przyst.
ks. pierwszej ale mniey: był zemścił. zemścił. Pilde
urządziny. zadarzeń: obcych co się
tyczy. sprawy Kobiet: i wychow: i rząd: nie
ber. rzec zarbd. i mów. rzeczy. się tem, co jest
jakob. potrzeby. jego rzecz: sprzeczk.: zgoła:
analizy form państw. polegaj. na niepewności:
miękk. lub mniejsz:

Przy: różne. Po Kwiatk. rekonstrukcyi tey. co
wybrał. o form. ideale. swego państ. Thum. Sokr.
jak. rzeczy. przez czas: wypadk: potrzeby. owe
bóg: formy rząd: które za tymi kontakt. wszyst:
Dają się sprowad. do ustaw. głów: Demokracyi, czyli
tyranii. Kwestya, panuj. ze
większ. większością. w Spar. i Kwestyi, jak
mówi. jest lepsi. nar. tymotokracyi: b. obijor.
i Demokr. i tyranie są samowładcy. jednego
Wszyst. na pewne: mówi. kied. przyjść, bo
mieli w rob. zawód. innych. Nau. owce dobrze:
nazwis: mówi. uledzą. temu losu: gdy się
stróż. mogą. być postępow. nowsz. zasad. dzieci.
swe. samolubs. i zazdrz. Porzuć. w ideale.
nazwis. wszyst. zależ. od dobr. istnie. i od
cno: filozo: który bronią, bez. one trudu:
dzieci. dzielić. miłość. bez. mówi. zgo. tworz. pełn.
zupełn. się. Gdy się zgadzą. majątk. i wyższ.
urzęd. przez niższ. warst. podział. między. lub.
gmin. a rzemieś. niż. warst. w Ateny. lub niewol.
VIII. p. 548 – Ale nie odrazu się zgodzą
do ustaw. Bez. jeden. przez czas jakiś przestrzeg.
zdrowia. zgodzi: wątpią. słusz: przyzwoitość.
rob. mężczyzn. Zwycz. ambic. zwy. do wojn. i polityk.
a bogac. nie bez. głów. ewentualn. ich celem
żeby. wpływ. się formie rządu w Sper. na Kret.
Cecha jej zawiedz. wytrwał: uporczyw. i dzik
wojow. energ. bitności góry nad równin. i
nad wiru. pogardliw. Bezp. to pierw. fazę
w rozwój. się ideał. państw. (548–556
Ach zw. tymotok. bo ambic. polityk. podbój.
wojn. cnia. Zwycięzc. Bez. zawiedz. drugi
zgoda. się. Na. tymotok. mówi. to wojsko. a
przez form. rząd (bo wojsko. ord. się w czasie ideał. państw. przeciwieństw.

zob. str. 635

Drug. warstw. wojna: trzeciej. ord. zost. Sokra-
tesem. Nie było ich zezy: bez należ. obcen: a
chow do tył: sztuczny. rolniczy. bo trzec. część ober.
się ber. potrzeb. Sokr: po jej ukończ: czem przy-
wraca do tej. co przyjemno

Z tiunotkv. wyvad. ui obiger. gdy zysk
bivr. gir. ued odwag. Zadz. cierg. i podłoj i za.
mier. uś w pragn. dobroby.

Zmud. b. moral. strona: defin. państwo. i rad. wartości. o nich wyd. byłb potrzeb. aby wyr: mógł sam, na mocy wyższej. mocy: ocenę wartb. zgodne
Nietzsch. b. Brzeszcz. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
z Jezuit. ogólnie. Pla: wiem. o pięciu form. państ. [illegible] w Polsce.
zeń mówi o niedni. [illegible]? Oto kwest. sporna. Ale
z [illegible] trzeci Polak wyraz. że one bezpośrednio: bo między. jedn. a
pań. a drug: nie ma jedn. [illegible]. Zat. zwol. z wiar. państw. wyj.
i Bóg. rel. wiąz.

przed zgonem także (sięgnął) po niego Fedona, to też zrukcji argumentów metafizycznych, lecz aby dodać sobie odwagi widokiem cnoty męskiej spełnionej 7/2 męstwem Heraklesa.

Treść Wykład filozoficznej dialogu rozpada się na trzy części z których każda udzielna, tworząca kadra dla siebie całość odrębna; pierwsza, najkrótsza, ale najwcześniejsza, rozwodzi się nad marnością życia doczesnego; druga, najdłuższa, wypełniona dowodzeniem, że dusza nawet nie ginie, po śmierci jest nieśmiertelna; nareszcie trzecia, znowuż krótka, poświęcona wspomnieniu rzeczy ostatnich, które czekają (człowieka) w przyszłym świecie. Przypatrzmy się każdej części w streszczeniu, niestety bardzo pobieżnemu.

Pierwsza przedstawia się jako rozprawka nader udana. Gdy przyjaciele wchodzą, Sokrates co dopiero rozkuty, pociera sobie robi nogę zbolałą i cieszy się, że ból ustąpił. Przyjemność i ból tak ze sobą związane, że muszą kolejno (po sobie nastąpić). Gdyby Ezopowi to przyszło na myśl, byłby z pewnością bajkę napisał o dwóch tych niezgodnych przeciwieństwach. 3 8/ Słyszą to Cebes, opowiada mistrzowi, że w wielu rzeczach jego pytało, dla niego na także Eunos poeta

Treü Teeteta.

Ram. Teet. z obo. pod Korye. odnosz. do Akc – Eukl. spotk. go w drod. i przez ocyü drugi do 20 Sokr. za pasem. ostrzeg. go Kurad drogi i przez kwadrat do ris, że Sokr. Mlega i opowia. Sród. pod imien. miad z Teet. bez jenn. mlod. wiek. dyspu. pusci o powrot. Eukl. zabic go do sieb i kaz. niewol. odszyk. dysp: Sród. Eukl. wedr. opowiad. Sokr. niepod. spis. a przy. wzped. nied. jenn. o woz. rzucz. wyszyk. miast.

Kied. spotk. Eukl. Terps: i z nim gawed. o ryn: megary: kud. oznacz: Ol v. 394 – 387 czyg. walczo. pod Korye: a wtedy. (Muntk. Uebersw.) chwic. ię ice: przeniec. nast. do v. 368 Kied. Chabr: zwycz: ostrz: Tebanczyc = Teri. Teet. przy imien. Sokr. (miad jenn. 18 lat = do v. 394 miat ucznw: 24 lat a przy kon. woj: potem 30 = W v. 368 bytn. miat blisko 50 = jest niezgodny: że po tyl. lat Terps. z Eukl. dzwi. dosw. się ma spisan. dial. Sokr: a takie pozbaw: odaw: Teet: (172 b = że zbior. ię sprzeczn: w bit. nauk. odaw. się do porad. Korye. uczyko. Porust. czyn. przed. pomyk. 394 drugt. dyspu. tw. woje. Korye.

Gdyż się dziel: mą form. dzwiek: jest odczyt: pomiew. ant. jak. mówi chwod umysa: przedsiew: ostrzeg: rzecz ostrz. i z. d. Na tym takie. zbiod. krzyst: woj. a. p. że Teet: oznacz. zmien. styl: #

Jest oczywist: że Pla: kaj Sródz. nie odaw. się, skor. uczyn. Sedz. dowyn.

ale w tym rozd. był. b. gruntowny przeciw wielk. przeciwnik. to Euthyd. nie był przy dysputach: mieniał b. rzet. ogólnie z Dyny: rzeki 142a-143c.

=

Dial. główn. Sokr. z Teod. nie spotk. w palestr. = ten ma wielkie Teet. który (z tych: bardzo b. 60 pobł. do Sokr. ma nieznaczne przymio. duch. = jego rozmow. spływ w. jak strumień oliwy = z dobr. woli: + chwil wzlot. czyni wspaniał. obraz przez wiele opiekun. = natchn. źródła ob. Sokr: i jego kształ: domysły. uczniów Sokr. przy: co to wiedza (146c) Teet: że to geom: i d.d. Pomimo jasn. wyłuszcz. nauki nie jest rzecz. dojrz: Teet. bo Sokr. nie przy. jakiej rzeczy jest wied. ani jakie są wiedze, bez czego jest wiedza w ogóle: (146e) - Teet. nie przyzna w. a przypom. rzecz. że w dysz. z natchn. Sokr. z którą - uczy się niektóre. a Teod: że przyjął. wszystk. (zarz. na kwestyę: i t. d. = ale dowód. nie idzie że Sokr. zarzuc: tym. nie, że jest zgoła akuratn. i pomocny. jak ona kobieta: tak ze mną. do odbycia dzieła potrzeb. chociaż. on sam nie nie wie; ni płod. (149a-151e) - Teet. zarzuc. odpo. że wied. jest ona = 151e = Sokr. broni, że płod ta zdał. d rzecz: Przypo. że Protag. wypro. to samo: że arcyt. jest mistr. wszystk. rzeczy - tych co są, że są a tych które nie są że nie są = Teet. to wyt. = to znacz. że każd. rzecz. dla nas jest taka, jaką się nam wydaje = Tem samem wiatr dla jednego jest zimny. dla drug. nie = a wydaj. się komu, które go czuje

Trew Teetete

zab. ruch. odno. się zew. do rzecz. co jest (152 a - c)

Ale czem jest wzrok w rob. którym ujrzymy? Nie to wspom. filoz. mysl. z wyjąt. Parm. = zwią. Platon. Herakl. Empe. = a kubi. powie = # że wszyst. jest płynie. wszystk. się porusz. : zab. co się wyd. być i rodz się, jest ruch. a co wyd. się nie być, i gin. jest spoczyw. = 153 a

Ruch jest czemś dobr. dla rozkw, przeciw. mocha przemi złem (ib. c) bo stan ciąd. ἑστώς przy. się przez spoc. i przyzwa. przy bra. się. a stan duszy (ἑστώς) tak samo

o wyr. ἑστώς, bo stało, l'abito, rob. Borghi no. 40. hiś. - tak. bamp. takie spokój wiatr. i morz. przyję ... d. (ib.)

złoty Tan. Home. = stoi. które wszyst. utrzymu. (ib. d) Gdyb. bieg stoi. się zabrą. wszyst. by się rozpadł. (ib.)

Z tego wyni.:

a) Kolor np. biały nie jest czemś w rob. rzeczy po za okiem: lub mowi. w nich - bo nie ma w rob. nic dowod. bez powst. gdy wolko oder. oder. ruch, wyprod. przez jaki pręd: jest im. dla danej. oka, wzgl. organ. wzrok. lub wzroku: i jego charak. wspósob. (153 e - 154 a).

b) tak samo ciepło, miękko i t. d. (ib. b)

wszyst. jest względ. jak powie. przykł. kostek (ib. c)

jest w tem wiel. sprzeczno = 154 d - e.

Teet. dziwi. się i jest oczywiście.

Zaczyn. rozbiór. na nowe zjawiska wewn: głębszej (153a) i zgadz. się na trzy pewniki: 1° żad. rzecz nie może poruszyć się ani zmienić. dużo. jest sam. sob; 2° rzecz, do której nic nie przyby. ani z której nic nie ubywa: rozt. sama. sob: 3° to, co nie było, nie może nigd. być, jeśli nie powst: (ib.)

Te trzy zdan. za sprzecz. jak pokaz. przykł. dośw: lub Sokr. który nie zmiennej. się może być wzrok. lub mniejsz. pozór. z kimś drzy. Teet. drżący się i nie rzecz. głosy. Sokr. go pozbawia. bo dziwi się jest początk. filo. 153c b-d =

Zaczy. się nowy wykł. filo. Protag: 153c e =

Sokr. uzna. niewłaściwem: b. j. matematyki. które. za byt uważ. tyl. to, co jest dotyk: a nie maj. za byt. ani czyn. ani wzg. ani nie niewid. (ib.)

Dla właściwe. przedsta. się nam. Prot. w ten spos.

Wszyst. jest ruch, a dwa za rodz. ruchu, każd. z tych. z nieskoń. tło. miejsc, jed. czyn. drugi bier. Z ich współdz. i zderz. się powst. nieskoń. różn. ale każ. z nich podwój: po jed. które czyni. po drug. wrażenie. Wrażenie: za wzgl. słyszenia. powsz: ruch. rzeczy, przyjem. uszu. i boles. drugie. i różn. a wiele bez nazwy. nazwisk. = To co wydaje. wrażenie. powst. równocześ. z nim; z. p. z wzgl. kolory, ze słyszenia. głosy i t. d. (156 a-b)

Teetet - Bonghi

XVI: Pytan: co to wiedza? nie jest krotszy dialo. lecz pyt: co jest poznanie?

XVII Kniaz. Rosmi. „uber Origine delle Idee" rejmu. iż, jak zwierzchn wiel. inn. tem sam. pytan.

XVIII pozna. alb. odno. iż do rzecz. wzrz. alb. rzecz. po za nie do przedmiot. od kto. poznod. W obu razach: mowi. rejpyt. co jest prawd? A jeśli prawd. przytacz: zgadnut?

XX pyt. co jest poznan? wzkładn. iż nie wiel. inn.

Tłom. je wyłd. na ortery rozejściu: 1° kto pozna. jest mędr? 2° ory poznan. jest zgad? 3° ory jest tyl. zgad. prawd? 4°. ory mowi. rzeczy jest zgad. wyraz. definic. t.j. obrazil. przedmio. za pozna. rozumi. gatunku?

Teet. mysl. iż, aby po kwal. wykaz. że pozn. jest (odpow. na) jedn. z kter. pyt. Sokr. iż mysl. że wiem nie jest.

XXI. Sokr. twier. że nie ma obraz: pozna. co jest pozna. a Teet. nie mie - Tuzy kwal. dialo. nie nie. co jest pozna.

Obraz dalej, że Teet. nie wzrz. jak. wie to, rzecz. nie nie. Mozi. odlew. nie ma obrazu. wzrz. ma tyl. obraz. zrukan.

Ale czyj. zrukan. nabytkow. bedzie. pytan.

XXII Teaz. pyt. nie dosiąg. celu, przeci. druk ludz. mozi przez

wyśl. Poredn. nie rozk. osiągn. ale nawięź. rozk. wydostan.

XXII. Plat. nie był. na to jed. pyt. nie um. odpowie. Wiar. je z dwg. pyt. co jest byt? Oba pyt. różń. się Tąż.

Poredn. powiada jest byt a jak. powiada tak. byt.

Żeń. powiada jest byt. wraz. byt mieści się cały w pewn. stosun. do podmio. swej.

Wszyst. co swoje. istn. był. dla nas i tak. jak. je swoje.

Miar. i zgł. bez. co pozwej. jest kar. z nas

Ale jeśl. powiada jest zgd. byt jest rzecz. nas i bez nas

Powiada. wted. tylko. że jest jak. byt w rob.

W pierw. raz. byt jest rzeczą pełną. zmienną. ruchu. jest fenom. - w dwg. jest rzeczą w rob. niezmien. bezcz. po za czas.

XXIII Na dwg. pyt: co jest byt? nie odpow. tak. jak na pierw. co jest powiada. A wed. inn. pyt. w tym rzecz. wdz: co jest życie? co śmierć? jestem. wolni alb. przed. koniecznie? i t.d.

Co jest Bóg? pyt. najstraszliw.

XXIV: Mamo wiem. i ja wiem. Ale ta wia. rob. się rzecz. czem. To pew. że bez Boga, wszyst. zapad. się w nicz. nicy - to drabi. Jakubo - to złoty Teizm. Hom. o któr. tu mowa - pięk. słow. prawda agnosty!

Teetet – Borghi

XXV Czy jest cel w życiu? Czy wypu. nu cel, gdy zost. stworzo.? a jeśl. nem się zrob. na co jest?

Na dwarfs boi? na dwarfs orłow?

Dwa cele rob. przeciw. ale histor. nie potkam. że ludzko. je osiągn.

Ze wzrost. dobroby. wzmacn. się cierp. duche

Zdaj. się, że postęp w jedn. kierun: powrót. rośc. się w duą.

Zdaj. się, że pewn. cło. złego giżyą. i moral. zawr. ta zemsta w życiu. byt. inaczej się rozgrzesz. w życiu. wiek.

Dla. mówi fakt. że zło jest koniecz; gdyb. go nie było, dobr. byłob. niepotrz. W ich wal. jest życ. wiecz. a przeciw. życ. ludz.

Ale czy mogą. domieść, że w życiu. są dwa porządki: do jed. celu zmierz. w natu. jeb. ideał się piękniej? w orłow. jeb. ideał się lepiej.

XXVI. Histor. nie mogą. wykaz. chrześc. kied. to było

Byłab. to dwa. i boga i orłow. – ale, chodź nieb. o tem mawo. jest to mogą. zen fakt.

XXVII. XXVIII grzeczne ustępy do ostatn. p. Laury Mieghetti

Której tom VI poświęco.

podpis redaktora: 26 grud. 90 – tom ukaz. się w Brzy. 91.

u braci Bocca –

Procemio al Teeteto xxxi – c.l.iiii

C.I o dwd. przeto z. Teet. i pism stowz. filo. w ozd. xxxi – xlvi

xxxiii: dodat. dyt. πεϱὶ ἐπιϭτήμης odpow. dwom wyr. wlos: cognizione i nienie – Plat. w obu znacz. wyr. wisy.

–IV: objas. Pl. wyr. ἐπιϭτήμην przez δοξάζειν (145 d) zgadza i przez τέχνην dwie (147 c), ale to nie przeszka: że ἐπ. znacz. dwa znacze: connaissance – nienie, Knowledge – nienie, Erkentniss – Wisenich, =

Akt poznaw. i czem jest wied. za dwie rzi. Kwest. bo kaz. wied. jest poznaw. ale nie kaz. poznaw. jest wied.

Pl. w nasz. dzialo. kaz. ἐπ. w znacze. cognicione a w polsk. jedn. wyr. wiedza zgad. zastap. ἐπ. w obu znacz.

xxxv pierw. odpo: Teet: (wied.) poznaw. jest wrazy. δόξαζειν = do odpow. dwom wyr. wlos. impresione i percepcione =

u Pla. chwicj. się wyr: poznaj jedn. znacz. a drug:

p. 157 e 152 c = odnos. do ukaze. się = wydaci. sob. – zwierz = zmie,

– VI: Pl. przez δόξαζειν rozu: wzg. stycz. zmie zim. ciep. bol mięk. prag. stwardn – a wiel. inn. zmie nie na nasz. zgadz: 156 b ale nie zaw. co zmie. kaz takie. zad. i czyn. δόξα =

Tłum. się rożn: sensation, zmysł – perception, Wahrnehmung = wyo. tłum: wrazen. lub wyobraz. =

Teet: proemio

XXXVI. = φαντασία tłum. przełoż. na włos: = nie odpow. włos: fantasia = nasze wyobra: u Pl: 152 c = fakt, że coś komu się zjaw. jak wraż: jest fakt. że coś (się) zwnj. przez kog. = w ścisł. znacz. 161 e i połącz. z δόξαι = zam-tej. φαντάσματα 167 b i połącz. z δοξάσματα 158 e —

— VII — w im. miejsc. użyt. δοκεῖν zdaw. się przed. się φαίνεσθαι Bon. tłum. apparenza — parvenze = zob. n. 26 = zjawiska = oba wyra: maj. to sam. znacz: = no. 27 (wcześnie n.p.)

Poniew. 1a defin: że wied. jest αἴσθησις — róż. od 2ej, że jest δόξα był powin. Pl. unik. mieszania oba wyr: ale go nie umi. jak gdyb. oba wyr: były równoznacz.

— VIII οἷα αἰσθάνεται ἕκαστος, τοιαῦτα ἑκάστῳ ἔστιν 152 c róż. się tej: οἷα μὲν ἕκαστα φαίνεται ἑκάστῳ, τοιαῦτα μὲν ἔστιν αὐτῷ 152 a — i tej: τὸ δοκεῖν ἑκάστῳ, τοῦτο καὶ ἔστι 161 c i.d.d.

porów. tak. 160 c = gdy. nie ma żad. różn.

Jeż. αἰσθ-αι, φαιν-αι, δοκεῖν nie są rozróż. że to dowó regul. zachow. różni. międ. δόξα — αἴσθησις, międ. δοξάζειν — αἰσθ-αι lub φαιν-αι zob. εἰ γὰρ δὴ ἑκάστῳ ἀληθὲς ἔσται ὃ ἂν δι' αἰσθήσεως δοξάζῃ gdz. δόξα ma za podst: αἴσθησις a nią nie jest — jest czym. innym.

κτοῦ. χρεία. μὲ ποιὸ δεν διδάσκει, αλε κτοῦ. ποιος μὲ ξέρει = ναὶ, μὲ ωραῖ. α δεχ. ωχτοῦ. ω τεκ, ου ποιος: καὶ μήτε τὸ ἄλλων πάντος ἄλλος βέλτιον δ, ακκρινεῖ, ζατ. δι' ἀποδείξεως δοξάζειν = διακρινεῖν = ποιοῦ. ζε μοιρ. ζαῦτα -

Ζατ. βιοῦζο. σχιζ. α σχημο. ναὶ μὲ ξειν. ια Πλα. ω κα τεκ χρο: σκια: ξέρει. δαν δα ωραίων ξέρ ωραῖ. μπερ διδάσκει, δα μπερ δόξα =

judgment upon sensation = Phil. 38 b 39 a -

zob. δακ. Grote II 377 =

- ΧΚ = νελεῖ. ροιῶ. 187 a - ζῆς. δοξάζειν - σκο. δο βχτ. μπερ ιὰ ἐπιστ

δόξα, δοξάζειν ζατ. σχημο πιστεύ. ροπνεζο: dbo βεραιόν. alb. ρίνετ. μπερ διδάσκει - Grote II 377 - Theaet. 187 b b

Πιστ - δόξα κε κτοῦ. μὲ με χρο = δο σρινιὸ με ζνεχ. ζεπ=

zob. π. 37 -

Schleierm. = Vorstellg - Kirchner: repraesentatio = Βοπ: Meinung

Jowett = opinion bonsii jugement = μοὶ ναὶ!

λόγος χεπ. κνδ. δο ρνεζοχ. - Πλ. σκοῖ. ζιχ μακε. 206 c

μπερ δεχ. ιπ. ζνεχ: zob. μχκτ. κα στ. XLi

XLi ο ωχρ. εἶδος, ἰδέα

XLii zob. μχκτ. = ζχτοκα κεῖ. με ζωχ. εἶδος 203 e - Resp. 544 c =

zob. δακ. 204 a 205 e - d. 204 ee - Bonghi no. 56. 57

Teetet – Bonghi

XL4 ii osob. dialo. i cres, kied. napis.

W Teet. rozmo: opowiad. przez kog. który brał w niej udz. lub jó zastęp. – w tem podob. do Fedo. i Protag. = Zob. Bonghi Fedo. p. 49 Protago. p. 8 =

Ale dzie różni: a) (nie opowiad. ten który go zastęp. ten który opowiad.. ten który opowiad. co niejd. zpis.

b) napis: w form. berpośr.

Prawdop. chciał mówić Pl. zeszu: że podob. dyalku nie opowiad. uż – oraz kindw. stylisty. wzgl: ze słów. czyst: mówił, odparł i t. d. zob. n. 59

– iii char. Euklidesa

– iv = u Serpiona i Teet:

– v' różn. charakt. Teet: wstę. dialo – wzgl. takie. w Sofi.

– vii – ix = char. Teodo. i rozl. słów o Sokr.

4 cres, kied. mia. miej: rozmo. rozpr. się na czas obu osó:

Czas wstęp. dialo: oznacz. na który: Teraz mamy pokaz. się w porty. Król. do otwar. Meleta – zest. rano tego dnia, w który zaczę. się spraw. przeciw Sokr.

Pomiędz. Sokr. am. pod kon. maj: t. j. 30 dni po odpłyc. stat. ów. do Delos – gdz. przedtym miał zamyk. 6 Targelio = mogła rozpr. zadu. odbyć się w Kwiet. r. 399 =

L. i – zwrotk: Euklid. z Terpsi: (wstęp do dzieła) powtarz. z jakąś bitw. pod Korynt. – nie wiemy która –

od 394 – 387 walczo. rzęs. pod Korynt. zat. bit. mogł. wydarz. się pomiędz. 6^ym a 12^ym ro. od śmierc. Sokr.

Nie wie. ile lat miał Teet. kied. zost. prawo. Teri. był ephe. podług. wzmo. (~~18~~ nie 18 lat.), miał najwięc. 24 lat przy wybor. wojs: a najmn. 20 przy ukończe:

Zob. n. 93 = Bon. nie wz. za kwiecień. przyj. ro. 399 – a odwo. n. 368, który przyjm. Mank, Iebew. = ~~wtedy~~ Ateńcy. pod Chabr. odpier. Tebańczy. = Zob. Camp6: L. xi = Wohlrab =

Nic nie dowod. że Teet. umarł. wskut. rany = (Sokr, Mank)

L. ii–iii = że nie należ. przywiązyw. zbytecz. wagi do dat lub innych. zwłaszcz. wzmnk: wśród których odbyw. się dyskus: Sokr. niepewn. że Euklid. rozdz. Sokr. już po skończe. na śmierć. i to kilkakrotn: prosił. aby mu pozwo: dawna rzecz. w której on nie miał udziału: ani uczn. obecn. nie był: i t. d.

Mon. ostat. słow. zost. powie. dodan. gdy chcia: zaraz. ten dia. z Sofis. a zepsuw. że w tym sam. praw. sta: Sokr. miał takie. samo. z Eutyfr: a w kaźd. zar. kto po rozejś. się z Teet.

387/8 – 380/79

Teeteto – Borghi

L. IV Rozkł. dialo. Bon. Kosy. z Boniłze, Plat. Stud. III. p. 47 sq.

Trzecia dial. pyt. co jest poznanie?

I) Pierw. określ: pozna. jest umiem – ἡ διάνοια ἐπιστήμη (c. 8-30

a) To określ. schod. się z nau: Protag. i Heraklit. c. 8-15 =

b) Roz. zarzu. przeciw. Protago. za zbijan. z jeg. nau. wyżej. 16-21

d) Warto. nau. Prot. ograni. do chwili. wraż. za pomo. wątpliw. które. z niej wypływ. c. 2b =

L. V = d) nau. Prot. ostate: zbij. za pomo. Kryty. wrażeń. nau. Heraklit. na które. ona się opie. c. 27-29 (p. 184 a)

e) zbijan. nau. Teet: że umieć. jest wiedzą 29-30.

II. Drug. określ: ἡ ἀληθὴς δόξα ἐπιστήμη – c. 31-38. (p. 201 c)

III. Trzec. określ: ἡ ἀληθὴς δόξα μετὰ λόγου c. 38 (p. 201 d)

Zakończ: że ani 1e ani 2e ani 3e określ. – 43 (p. 210 a)

nie jest prawdz. c. 43 (p. 210 b –) – c. 44.

6. Cram ιη ἰδέα δια μέσου?

Theaet. 176 e παραδείγματον ἐν τῷ ὄντι ἑστάτων, τὸν μὲν θεῖον εὐδαιμονεστάτην, τὸν δὲ ἀθέον ἀθλιωτάτην

Crat. 384 a – b =

jak rob: wołnke (krekida / petny ze wzn (to eidos) złe. jest wiecej wołnk: (duto o' esti krekis)

C –

jak wymowtwór pata-tac to, ze wiele. jest imię / poór dwu skuno o' esti ono ma

Tam. 132 b – d

o stosunku nazwy do idei

Θ: τὰ μὲν εἴδη ταῦτα ὥσπερ παραδείγματα ἑστάναι ἐν τῇ φύσει, τοῖς δ' ἄλλα τούτοις ἐοικέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα· καὶ ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς etc.!!

Resp. VI. 500 e = nauczyć: byli. mieli. gr. ulec. byli. wiedzieć:

οἱ τῇ θείᾳ παραδείγματι χρώμενοι (συγγράφει·

IX 592 b (fin.) ἐν οὐρανῷ ἴσως παράδειγμα ἀνάκειται τῷ βουλομένῳ ὁρᾶν =.—

Tim. 28 a πᾶν δὲ αὖ τὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι· παντὶ γὰρ ἀδύνατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν σχεῖν· ὅτῳ μὲν οὖν ἂν ὁ δημιουργὸς πρὸς τὸ κατὰ ταὐτὰ ἔχον βλέπων ἀεί, τοιούτῳ τινὶ προσχρώμενος παραδείγματι etc.

Tim. 30 c: οὐκοῦν λεκτέον
τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ ξυνιστὰς ξυνεστήσατο
etc.

48 c: ὁ δὲ δεύτερος κατὰ χρείαν ἀνάγκη γίγνεσθαι.
τὰ μὲν γὰρ δύο εἴκαστα ἦν αἰεὶ τοῖς ὑπὸ τοῦ νοῦ
λεχθεῖσιν, εἶν μὲν ὡς παραδείγματος εἶδος ὑποστῆναι
νοητὸν καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ὄν, μίμημα δὲ παραδείγ-
ματος δεύτερον, γένεσιν ἔχον καὶ ὁρατόν· τρίτον
δὲ τόδε μὲν οὐ διειλόμεθα εἶδε =

Ιδιαίτερη χρήση ως ιδέας:

Parm. 129 a: οὐ νομίζεις εἶναι αὐτό τι καθ' αὑτοῦ εἶδός τι
ὁμοιότητος, καὶ τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ
ἔστιν ἀνόμοιον· τούτοιν δὲ δυοῖν ἄντοιν καὶ ἐμοὶ καὶ
σοὶ καὶ ἄλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν;
καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια
γίγνεσθαι ταύτῃ τε καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μετα-
λαμβάνῃ etc.

130 e: δοκεῖ σοι, ὡς φῄς, εἶναι εἶδη αὐτὰ, ὧν ταῦτα
τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν σχήσειν,
131 a
οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαβόντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα
καλλους τε καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίγνεσθαι,

6. Crem za idee dla jedlos?

Phaedo 100 c εἰ τί ἐστιν ἄλλο καλὸν πλὴν αὐτὸ τὸ καλὸν οὐδὲ διὰ ἓν ἄλλο καλὸν εἶναι ἢ διότι μετέχει ἐκείνου τοῦ καλοῦ μοι φαίνεται:

!! Ἀ οὐκ ἄλλο τι ποιεῖ αὐτὸ καλὸν ἢ ἡ ἐκείνου τοῦ καλοῦ εἴτε παρουσία εἴτε κοινωνία εἴτε ὅπῃ δὴ καὶ ὅπως προσγενομένη· οὐ γὰρ ἔτι τοῦτο διισχυρίζομαι, ἀλλ' ὅτι τῷ καλῷ πάντα τὰ καλὰ γίγνεται καλά...

to samo mówi też: ὅτι τῇ καλῇ τὰ καλὰ γίγνεται καλά... καὶ μεγέθει ἄρα τὰ μεγάλα μεγάλα καὶ τὰ μείζω μείζω καὶ σμικρότητι τὰ ἐλάττω ἐλάττω; =

Symp. 211 b:

τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα ἐκείνου τινὰ τοιοῦτον, οἷον γιγνομένου τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν ἐκεῖνο μήτε τι πλέον μήτε ἔλαττον γίγνεσθαι μηδὲ πάσχειν μηδέν.

Resp. III. c: πρὶν ἂν τὰ τῆς σωφροσύνης εἴδη καὶ ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καὶ ὅσα τούτων ἀδελφὰ καὶ τὰ τούτων αὖ ἐναντία πανταχοῦ περιφερόμενα γνωρίζωμεν καὶ ἐνόντα ἐν οἷς ἔνεστιν αἰσθανώμεθα καὶ αὐτὰ καὶ εἰκόνας αὐτῶν etc.

Resp. VI. 476 a

καὶ περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου καὶ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ καὶ πάντων τῶν εἰδῶν περὶ ὁ αὐτὸς λόγος, αὐτὸ μὲν ἓν ἕκαστον εἶναι, τῇ δὲ τῶν πράξεων καὶ σωμάτων καὶ ἀλλήλων κοινωνίᾳ πανταχοῦ φανταζόμενα πολλὰ φαίνεσθαι ἕκαστον

Ἑ: ὁ ταὐτὰ τούτων ἡγούμενος οἷός τ' ἂν αὐτὸ καλοῦ καὶ συνάμενος καθορᾶν καὶ αὖ τὸ καὶ τὰ ἐκείνου μετέχοντα, καὶ οὕτως τὰ μετέχοντα αὐτὸ οὕτως αὐτὸ τὰ μετέχοντα ἡγούμενος, ὕπαρ ἢ ὄναρ αὖ καὶ οὕτως δοκεῖ σοι ζῆν;

Euthyd. 301 a: πάρεστι μέντοι ἑκάστῳ αὐτῶν κάλλος τι.

Tim. 50 c. ἐκμαγεῖον γὰρ φύσει παντὶ κεῖται ...

τὰ δὲ εἰδώλια καὶ ἐξώμοια τῶν ὄντων δεῖ μιμήματα, τοιαῦτα ἀπ' αὐτῶν τρόπον τινὰ διαγράφεσθαι καὶ δαιμονίου etc.

Tim. 51 a - ἀφομοιώματα καλῶς μέλλοντα δέξεσθαι -
b καθ' ὅσον ἂν μιμήματα οὖσαν δέχηται =

50 d = δεχόμενον ... ἐκτυπώματος ...
τοῦτο αὐτό, ἐν ᾧ ἐκτυπούμενον κινεῖται
e = δεχόμενον =

Zell. o Teet. II. 1 - 407 - dosc. że diel. nazyw. kold v. 391 = nie
dług. po wyrad. o któr. mow. na wstęp = że przec. w tym. rec. pomst.
Eutyd. (408) i że Pl. wtedy ani nie był już w Meg. ani podróż. bez
znaczn. w Attyce. zajm. Liter. przec. a może. wyjaśnd. =

v. 391 = jakie pism. odnyd. do dzisiejsz. ?

v. 331 = Eutyd. polemi. przeciw Izokr.

" Eutyd. 307 a: καλὰ πράγματα ... ἕτερα αὐτῶν
γε τοῦ καλοῦ. πάρεστι μόνοις ἑκάστῳ αὐτῶν κάλλος π =
w rem Zell. stan. za wyd. komplet. nauk. o ideach =

Theaet 176 e (cf. 175 c) παραδειγμάτων ἐν τῷ
ὄντι ἑστώτων rozw. nau. o ideach -

Parm. 132 d to samo przec. w tych zam. stow.

Theaet 176 e = w dowodz. miejs. zdyd - polem. dla tych.
nowicjuszy w świat tegocz.

podob. antyter. miedz. światem. zmian. a tymi: rob.
v. 152 d 153 e 180 d 185 c 186 a

str. 479 - 486 - 488 sq

Z tonem i kreacją dialogu dobrze zgadza się czas, w którym powstał. Ale czy można czas ten oznaczyć choć przybliżonym sposobem? Nie bez obawy dotykam tej kwestyi, bo w latach ostatnich było o niej napisano „że nawet skromne stwierdzenie gotowo zamienić się w długą rozprawę. Dawniej przypuszczano z K. Fr. Hermannem i Zellerem, że bitwa, o której mowa na wstępie ~~tego~~ dialogu, została stoczona w pierwszych latach wojny korynckiej (394 lub 393) a dialog nie długo potem napisany. Należałby wtedy do tak zwanej epoki megarejskiej, razem z Sofistą i Politykiem, które za jego dalszym ciągiem.[8] Ale przywrócił Munk i zakwestyonował te względnie wczesną datę. Uważny sobie, że Platon pisał swoje dzieła według chronologii życia sokratesowego, t. j. zczynał od Parmenidesa, gdzie mistrz jego występuje młodzieńcem a kończył na Fedrze, gdzie umiera, musiał Teeteta zaliczyć do najpóźniejszych dialogów, ponieważ ~~skoro~~ odbywa się tuż przed procesem.[9] Jeżeli zaś Platon pisał nazbyt późno, dojmy na to, koło r. 367, nie mógł wychwalać Teeteta za męstwo, okazane w roku 394 lub 393. Byłby to czasy zbyt odległe. Proponował zatem Munk r. 368, w którym Chabrjasz ateński pobił Tebańczyków pod Korynthem. Datę tę poparł Ueberweg i poparł

Teetet

Tocza się gwałtowny spór o chrono. Teet. i przed. jego uczeń: w czasy. dziele: plat. Obie kwest. bierzą. ze zob. sprzeczne: bo ci którzy uczeń: det. przyznają. Teet. Valkr. Treść jej. uczeń. rzecz. za mniej ważne: niż. do dzieła. dojść ani. że now. wiedzy. dedukcyjny. przy dalszej pracy. Ale w tem

Następ. obie kwest. mylą: Czy wzgl. się jako. skład. chrono? Teet jed. bad. uczeń: potęg. w który. rozt. Teet. zasługa. Mamy do wyboru dwie wersje: Kompilator, który się zasług. w r. 391 i z różn. powodu. [illegible] trwa. aż do ps. 387 i pewn. potęg. który. mię. międ. w r. 368 a dwie te dzieła zajęcie się przy wersji o wcześ. [illegible] wyraz. Pfleid: bardz. Teet. jako owoc zwłaszcza. Potrzeba pod tymi względami jest nie w jednej stron. nie w drugą: wcześ. tego. czy treść jego wyd. się wcześniej dlatego, czy uczeń wyrobił: Za r. 368 niezdecydowany się dzisiaj Munk, Ueberweg, pod. Rhode i t.p.

bydz. ale w tem pewn. niebezpieczeństwo. bo kto z góry treść dzieła. za mniej ważne bądź. różnicy do zarzutu. na datę wcześniej: kto na dowód: wersji. det. późniejszy. bądź. dowód w treści. otrzyma. jako uczeń: bez. dogmatyczny.

Zell: Sitzungsber. 87 n. 37.
Die Abfassungszeit des platon. Theaetet
Archiv IV 189 sq/ V. 289 sq/ Natorp
Ueber Wesen etc.

Munk. p. 257 sqq.

Z tego. że treść. dzieła. dobrze zgadza się igo chrono: Ale czy dają się na oparcie chrono przykład. zwrot? W ostatn. czasie był zwrócony o niej wątpliwości. zdaje się, że był. z tego: dotyczy kwest. bochenek. o niej było. że nazwa. Krit. strzeżone. przybyło. 6. rozmów: obszer. wzięta. Dawniej przyjmowano. z (Zell: że bit. w Herm.) którym zost. nasz. Teet: [illegible] zost. jeden. wstawiono: w przeciwieństwie (cf. przed. wyd. Krug: (391 – 389 lub. 391 – 388) a dial. nieco. pot. nieznacznie: Przyjęcie. 6. w kat. czasy. epos. negatywnej: porów. który. mieszczą przed: Sof. i Polit: stanowi: dalsze. czasy. Teet: Przeciw temu wystąp. Munk który umieścił Teet. bardzo. w pierwszej połowie. det. poniekąd. powodu. wydaje się fantastyczny. przyjmując: że [illegible]: wielka Schwierigkeit. jest nazwy. chrono:

D. Abfassungszt d. plat. Phaedr:

d.W. heute wie vor hund. Jahr. d. Hauptgrund. der plat. Forsch: üb. die platon. Frag. ~~alle Mgg. [illegible] ein vollständ. Bild~~ das ganz. Entsteh. des antiken Schr. zugeh. vollständig, die begreif- u. darzustellenden Schwierigkeiten nehmen

Rozum przeby. w jakk. osob. która stwarz. jest jakol. przeciwnością – vapodéxys – inni go przyjm. zupełn. ich Krzka – nie potrzeb. zewnętrz. słowy: aż do ucho. Kaid. rzeczy – do ich natu. Któr. dostrzeg. i poznaw. – in mrc. wyr. wyprow. Kę natu. Ku stósownego. wcześ. itd.

433 b.

Wyraz. woj. być odmienn. dwoi nastaw. Kę rzeczą idęc, bo w róż. wcześ. rozu. bywa przez: słowa: bezmier. do skóry. rzeczy – dab Kęi natu. rzeczy wzmac.: rozumiej. i oddzielw. v głos. 439 a

W Kaid. ilcy. wyraz zew. oznacz. ooś ozioło. t-j. woj. do Któr. jedność. należ. nie zaś jedność. – jeśli. rzecz zmien. swój woj. Kęi wyra. go zmien. 439 c

Wyr. nie wyraż. bezpośred. natur. Kaid. rzeczy lecz odbrz. ięć w umyśli językotwór.

Zac. natu. rzeczy nie moż. mal. w słow. lecz znaleź. jęć znak. w rzeczy zew. – 439 a

Wyra. jest obraz. i to obr. nie zew. tca zew 438 d

Kaid. rzecz nie swój. idee a ta jest tcem †

† zewnętrzne jest w ciało. swój. czyli słuchaj, widzenie. wcześniej. rzeczy 439 d

Kę ciało. trzeb. bad. i wzrzeć.

Zmiany, które podlegają fonetyce, odbywają się w tym przypadku
a) przyjęciu się wyp. zost. dotychczasowe, to
dot. się to tyl. do jego formy pierwot. — 421 d
do dziś: przedtym. od późniejszej formy 418e
wyp. pierw. przekształ. się w dzisiejszą 408e
Zob. Rozdz. p. 167.

Głów. zmiana zależy przede wszystkim: ze strony
a) wpływu wyp. — 409 c — tab
b) właściwości fonet. wyrazów 414 c — nowszego
c) stosunku tych wpływów do pierwot. przekształcenia się
d) stos. wyp. zależnych od barwy.

Ale wyjść można przede wszystkim że
1° niedokładność oznaczania stosunków między dźwiękami
mową,
2° powodem jest w wielkiej większości zmiana wyrazów,
3° wpływ osobistych myśli na tworzenie wyrazów, że wyp. nie oznaczają nowych pierwotnych pojęć — te mogły być tylko wyrazami od początku albo być zatracone —
bez porównania przyjęcia zależności wpływu wyrazów
w pewnej mierze — stanowią wyjątek 435 a †

† nowsze za tym: które nie mogą wyrazić zachodzących pojęć — w przeciwieństwie do pierwotnych —

Etymologie.

Różn. zwoj. przyprawa. i tłom. pojęć. Sokr.
etymol: któr. wypełniają - bez. dnie treść. rat. dialo.
Jedn. z za przeszł. - w mniej. ich - im. błęd.
wyr. tak błęd. zaz. że Pl. nie mógł ich brać
na serio: nie wszyst. pod. jako zwoj. - przeds.
niew. pew. porząd. -

Cel któr. stare. etym. podwój: raz ma
wyrazić. że w wyraz. jest podob. do rzeczy - drugi
raz, że to podob. tak - jakie przedtem nie wyst.
wyr. że dwa na wyrazi: przedmio. i przedmio:
Wszyst. zaś stare. dowodzą. że wyr. jest
naczyń. któr. naślad. istot. rzeczy - ale
że to naśladow. jest ~~[illegible]~~ zmienne w czasie
wszystk. i na pew. spos. zależ. jest [illegible].
Ta myśl. to zważ. za przeszł. - treść.
etymol: ale ich nauki. i wszyst. opere:
doskonyst. ~~[illegible]~~ na seo. źródłosło. za nami jednak.
dla Plat: - warto. etymo. spekulac. - lub
moral. - dla tego do wiel. z nich przypisać. wyżs.
treść moral. - Bonghi 171 -

Zob. p. 172 - sviluppo della dottrina
p. 175 = conclusione

Linguisty. Plat:

Wyr: kard. jest bronien. skūdej: się z
liter i sylab: (423 e)
nie nasladz. bronien. przedmiot: (to kobi mowy:
ani ich wyrow, jak mclenst. (423 d) ten
wyrai. ~~nad~~ sito. nowy

Sokratikoi tys ovoras - 388 c 393 d
423 e

Zat. wyra: odda. pys: lub sito
to jego zaden. 432 d
i jest wyra. pisty, pōti zpet. to zed.
393 d 433 e.
Jednin sposob. wyp: zpet. to zeden?
Wyra. ~~sty~~ alb. pierwo. alb. zloto. wyst.
zat. wyst. zeden. pierwot.

Potem. wyr. pierwo. wypa: się ze sylab.
i sito. a nowy khor. oznacz. ze nowy skūdz.
powin. skūdzi. wyra: wypowiad. skūdzi. nowy
a gdy to ma miejs. nowe. powiad. że
bronien. wyra: nasladz: pys. wy sito. nowy

Test cała gra. dicto. powbu. do rieb. krańcu
i zelorica. Vbił. przedtym. mysł. pomka. w pien.
last. nowszych. pleton. a vbił. po 25. uczyn.
to, czy. nie vbrał. Test: po 25: ~~tę sam~~ polem.
przeciw tym sam: Kiedy. sprzeci. i likw:
Vbił. zwał. Test.

Zczyn. ist przeyst. od pisu: Vbił. nie uch.
wyrok. stwo z Test: a przedmyst. polem: z
Heraldyty. lub czy. z wołtw. jego Konklar:

Miejsc. gdzy. odby. się dział. nie poden: bez ustęp:
Radzimcz. Vrzędy. i Hermanyc: z Sołtw:

Krzty: i boy. o nim liter. dostatecz.
wzięci. w pierw. tom. (153 nieod.)
Okres. się, że Pl: co do powst. jszy:
zgromy. ~~stanowi~~: przed. mężdr: rzko:
Heraldi: a ojcu: Grzeb. przez Hermany
Heraldi: Krat: studierd. za Kar. wzięt
zost. uczniu: odpowied. do jej ~~Kar~~ acta.

424 b. 430 d

org. wyraz jest μορμυρα - 430 a
εἴκων 431 d

jest wazesz. do odwiecz. nazy = wyz-
drzela ich podobieństw jak drzolenko
wrzdzic. nicci na kiani: 388 c:

Składni: brzmien. wyraz: ze to
zemoyst. φωνήεντα i współzgł: (ἄφωνα
424 d
~~Tak~~ ale Drug. dział. ig ewan
a/ półsamogł: φωνήεντα μὲν οὖ, οὐ μέντοι
ἄφθογγα -

b/ współzgł: wdzięcz. wdzięczn. niezamogł -
ἄφωνα καὶ ἄφθογγα - wiemy
Kaid. z tych składn. wzgl. jest do
odpowiedz: składni. nazwa: czyli jed. z ich
cząstk. stron:
nich czy ptzyp. czy wzmoc. przez półsamogł.
v
to co leżkie, wzdłuż. wzdłuż. wzdłuż. przez
zamogł. c (ἔσχατα) -

to, co wstrzą: przez zyzą: ś (ósmoś)

Też: dod. przy: wzdłuż, dokoła. Dalsze - dolny.

nerdzą: ni przydecho. i zyz: f. g przy

z ę = 426 c 427 e =

Wstrzyma. przerbo. - dolny. wciąd. przez

ó f

gęsidła - przez ę zsiów

ślizg. tępkie przez g

wzmagtw. przez n

kwitnąć, jeśli wiedz. przez a

drugi przez y

otrząs: - o 427 a-d

Wszyst. te skład. wy litc. w nazwach.

426 d) du/ciągłych. zmiany 426 e

i wśród. ich wyjąd. i stosun.

Ale skoń. wyr. jest ciągłe: - przez

które go nie stoi. nie wyd. go ze zdb. bez

potrzeb. krzyżyk, który zamie. skład. głos - i zdrad.

zmiany i je ze zdb. tamy - te przez zgeda.

myślen. 416 c - słowa

Wrare robi ogrom: ale dyf. styl i ~~wkładzie~~, bo
ordób na nim rzeźb; figu. w nim wyróżnia. nierb. rzeźb.
tła rzeźb. Nie ma nam. nem rzeźb. gdy się odby. Sokr.
i nierdzk. Chereford rzeźb. Gorycie: gdy wyrzu. z pieśni
Lokat. po stronie. ołtarz: Lowery. na Polos', zerwa-
nie się wyżej a Kellehl: wlod. polit. bard. boy.
o ktoś skądś. się się nierb. Wam. Lorke: bitw dni. rzeźba. klimy
wydrzeć. zabrzmieć. ~~ataczyć~~ się wrzeszczeć: przedpole: z pieśni
rzeźb. rzeźb. front Lorela. Sokr: ubole: ze dziś. się
na wyżu: adwokat. się z Gor. ofiarze. się dat. odpow.
nie kard. pyt: praga. dowcip. się, co ze zdz. te Rekoz-
kiś. Gorz. wrzesz. Zerwać się dzieci. Które zorg. upra
bez gr: to Sokr. wyróżnia z Gorz. wyżu: pot z Polos.
na kiś z Kellehl.

Akademia Umiejętności w Krakowie.

Nr. 2713.

Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek dnia 25 kwietnia b.r. o godzinie 6 wieczorem.

Porządek dzienny:

1. Czł. L. Finkel: Studya nad epoką Jagiellońską. I. Królowa Zofia.
2. Czł. St. Krzyżanowski: Studya nad dyplomatyką polską w XIII w.: 1) Przywileje rozmaite; 2) Przywilej kapituły Bolesława Wstydliwego; 3) Przywilej tyniecki Kardynała Idziego.

Potem odbędzie się posiedzenie administracyjne:

1. Konkursa
2. Sprawa poszukiwań w Moskwie.

W Krakowie, dnia 20 kwietnia 1901.

Prof. B. Ulanowski m.p.
Sekretarz.

Tetralogiè Tragylle

I. Eutyfr. π. ὁσίου – πειρασ.
Agrolo. π. πενκτείου
Nuytou π. πενκτείου ἡδικός
+ Fedou. π. ψυχῆς ἡδικός

II + Nuutyl π. ὀρθόσεπτος ὀνο. – λογικός
+ Teetet π. ἐπιβεύμης – πειρασ.
+ Sofista π. τοῦ ὄντος – λογικός
+ Politykl π. βασιλείας – λογικός

III + Parmen. π. ἰδεῶν – λογικός
Fileb π. ἡδονῆς – ἡδικός
+ Symp. π. ἀγαθοῦ – ἡδικός
+ Fedru. π. καλοῦ – ἡδικός

IV Alcyb. I π. ἀνδε-φοβ. – μαιευτικός
Alcyb. II π. πεοθεωμῆς – μαιευτικός
Hipparch. φιλοκερδῆς ἡδικός
Antiast. π. φιλοδοξίας – ἡδικός

V Teag. π. σοφίας – μαιευτικός
Charmid. π. σωφροσύνης – πειραστικός
Lach π. ἀνδρείας – μαιευτικός
+ Lisis π. φιλίας – μαιευτικός

VI Eutyd. ἐριστικός – ἀνδρεσπτικός
Protag. σοφιστὴς – ἐνδοξευτικός
Gorg. π. ῥητορικῆς – ἀνδρεσπτικός
+ Menon π. ἀρετῆς – πειραστικός

ἄνδρες.
VII Hipp. maj. π. καλοῦ
Hipp. min. π. ψευδοῦς
Ion π. Ἰλιάδος – πειρ.
Menex. ἐπιτάφιος – ἡδικ.
VIII Klitof. πειρασ. ἡδικ.
+ Resp. π. δικαίου – πολιτ.
Tim. π. φύσεως – φυσικ.
Kritia. Ἀτλαντ. – ἡδικ.
IX Min. π. νόμου – πολιτ.
Legg. π. νομοθεσίας – πολιτ.
Epin. νυκτ. συλλογ. – θεολ.
Epist.

szych
argumentów. Dobrze jest przypomnieć to, abyśmy nie zrukali znaczenia
Fedona w ~~nt~~ samych dowodzie nieśmiertelności duszy. Mogłoby
~~Gdyby~~ ~~nawet~~ a
otaczać się tajemnicą wobec krytyki naukowej, (wprowadzenie jednak przekonanie
osobiste mędrca) Sokratesa (dowód najsilniejszy, bo mający oparty na
~~one~~ podstawę nie-
wzruszoną długim życiem) (cnotliwym) i pogodnej umierania mężczyzny.
Chociaż
W ~~pierwszej~~ Fedonie dużo poświęca miejsca dowodzeniu uzasadnieniu
prawdy,
(że dusza ludzka zginąć nie może, ale, jak to było zwyczajem Pla-
jednak wedle dalszego (swego
tona, jemu kilka innych przedmiotów wzwija, które, choć mniej
kwestyi
(bynajmniej nie podrzędnych, a)
zajmują przestrzeni, decydują przecież o charakterze całości i jej
bynajmniej nie na podrzędnemi dodatkami
Mają znaczeniu w jego rozumieniu ogólnoludzkiem. Jest na-
~~Dowody~~ niewątpliwie ~~wprost je za~~ (bardzo ważne znaczenie
samprzód wspomnienie o tem, co zaszło, tłumacze że Fo artystycz-
94) Pod tym względem
ne do rozmowy. Wiadomo, że Platon jest mistrzem skończonym
i poznaliśmy niejednokrotnie
w ~~kreśleniu~~ (scenerye, które nawet ~~bez~~ dialogu byłaby (zdobiącym
odgrywana od zajmującym
Jedynie tak zwane Ale „ramy" Fedona
społeczno-obyczajowym. pierwiastek wartości. ~~Ale dekoracje~~
~~zajmują~~ ~~się~~ przede wszystkiem, nie zabytkowe
~~mają~~ ~~od~~ ~~historyczne~~ ~~tło~~ dekoracyjne
ma znaczenie wyjątkowe (każdego innego dialogu. ~~Ale~~ nie mają wartości
jako
przedmiotu ~~dla mojej prawdy historycznej, będąc~~ jedynie sprzy-
Które
wodawaniem, ~~jakie~~ posiadamy, o zgonie wielkiego ~~nie~~ męża. Rozmowy,

Suet. Oct. c. 98 nihil affirmat de stud. gramat. vel litter. Thrasylli. Appellat eum solamen° Tiberii comitem, ad quē Aug. Imp. conversq, interrogavit cujusnā poetae versq esset graecus quē ibi pronunciaverat. Respondit Thras: eū cujùsmq esset, optimū esse – ex qua responsione nihil inferri pō de studiis qualibusmq Thr: hoc unū affirmare licet, eb Aug. eū habitū esse virū eruditū.

Suet. Tib. 14: Thrasyllū quoq mathematicū, quē ut sapientiae professorē contubernio admoverat – addit Suet. eum propt. Tiber. animū suspicionū in periculo mortis versatū esse – idq narrat pericli imitatis Dio 55, 11.

Suet. Tib. 62: Thras: consulto cōpulit Tiberiū differre quaedā spe longioris vitae etc – idē Dio 58, 27.

Suet. Tib. 56 de modo quo tractare solitq erat Tib. conviviores suos Graeculos – Xenocē – Selencū

Suet. Tib. 69 = Tib. addictq math.

Suet. Tib. 70 Tib. artes liberales studiosissime coluit

Suet. Calig. 19: Sed avū meū ravrante puer audiebā etc: de Thrasyllo math: cfr vaticinio in Caja etc

Jakim zmian. podleg. teor. idei?

Wari. ksiąd. Aryst. Met. XII. 3. 1070 = że Pl. przyp. tyle idei, ile jest gatunk. rzeczy przyrod.:

I. 9. 991 b = arcl. ina. rzeczy, jak dom, pierścio. Do któr. tuż nie przyjm. idei

990 b = kaiā tōn ἰδέα

bytuj 6. idee wszyst. rzeczy o których coś mówimy – takie. uczą: i relacyi =

Xenokr = Prokl. in Parm. 136 Cous =

διττὰ παραδείγματα τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστὶ συνεστώτων

że rzeczy wyrok. by wedle Proklusa że nie bydź. idee – do których zaś do rzeczy nieżywych =

Zell. 943 =

że idee mogą. co bydź. ale że idee: które różnią się od siebie. tem że każd. z nich wiel. odmian. jako = nat. nie mogą. ich dobrze do nieb = go się robi z miesz. różn. się kat. dosłuż

że idee, które się z dwóch pierw. = z jedn. drugiej: które. jest wielk. średn = ale. też niestosowne. dwojst = jedno rzecz. dobrej lub uczyni. idei =

Pomiąd. idee i rzeczy. rzeczy zmienne. wiecznie. jest:

z bierz w potrzeb. z wielk. średn: wynosz. ile prostokąt. linie z dwóch. płaszczy. z trzech. bryły z czter = przeciw. odmien. ile. ideał. od miesz., tamte potrzeb. z bierz ideał. te z miesz.

Wiem, że (po)wer: ort. ~~w Kamionce~~ Kłoj. 20.V. zachow. portret. z dorzyt pow. po ossi. alex a. orez: ff ale niektó. jej ~~tam~~ wam: ~~wyg~~ zisg: was. przedplet: W kard. ver. dog. wsdrió. dwa od niej ibt. ois II: a wz. z nim wiej: wp pierwot. kosmoj: Ter. ni Zell: wmew. to mim. to tured. że II. i bez wij. bylb. utwo. wej. filor: just to imi. tured. któr. dawen mè moj. Ou sam te wiad. pojm. z wielk. wisq jako zabyt. powiad. i z nis is linq - woi. wsr imi. pwer. orfen: i Engadyl: wwi. że ibt. ogon. w powod. kwo. idealist:

9° Czy Pl. zmien. kwo. idea? Arys. w ovb. ~~Chow zapas~~ dziela o filo: wyłoż ~~któr. bajt.~~ wyłoi. ogt. iwes. waiwr. i N wij. des. wzyd. ogkl. Nied. zachw. is z wij. kyl. drob. idem: t ~~z jakato~~ ktrz: niecodzi Sole z linz. wskp. pawlem: ~~któr~~ w metaf.. i finy = morè: z dow wiel. penno: owez: kwo. idei, jakoz wyłoż: mistr isdi. w ostat. dniu siedmiat. lat iyi: i któr. wyboj. wpis: pwys. dwij. Za kwo. pòwij: wi wyjs. z pism, bez z ust. wyłoż: roin. w pwez. w dniu pwrot:

1° że linb. idei ist: wiadko: do poj: getnek. i wdaj:

2° że idee zost: zamieni. w pew: wd. linb, niż. ij jak. w linb wcisn:

2+3+4	2 3 4	2 3 4	3 2 4	4 2 3
3 2 4	3 2 4	2 4 3	3 4 2	4 3 2
4 2 3	4 2 3	2		
	2+4+3			

Sokr. zawsze od analit. pojęcia rozkoszy, które przedtem się w logu odmian. mało do nich podobn. Jed. dowodzi rozkosz gdy folgowanie nienasycone; drugi gdy je wzbudza. Trzeci gdy się odczuje przyjemne. nadzieję. uczucie gdy wrażenie rzeczy. zdrowie. Inni wszystko. Trudno. Kto sprzeczne zdania obejmuje jest nieuczciwy. Prawda, odmienna. Prot. ale nie widzi się w tej trzeciej rzeczy: każda rozkosz jest rozkoszą - każda rzecz musi być podobna do siebie. Ale barwa czerwona, odpowiedz Sokr nie jest wcale podobna do barwy białej. Może i rozkosz być przeciwna rozkoszy. Ich przeciwieństwo jest = przeciwieństwu barwy. Prot. zakłopotanie nie rozumie do czego Sokr. zmierza. (12 do 13 a

Ten wkład. nasuwa pogląd rzeczy: że przyjemne jest przyjemne: temu nie będzie przeczył, a przecież niektóre przyjemne bywają dobrą rzeczą, jako są utrzymują. Za mniemaniem że przyjemne rzeczy nie są to dobre. są to złe. Gdy Prot. tematu nie przełamie: i powiada że rozkosz - rzecz musi być rozkoszą - zwraca na uwagę Sokr. że jeden rzemieślnik, mądrzejszy jest niżeli dobrem a jednak nazwa się wielorako: tak samo sposobem poznawczym. Czyż powiemy że wrażenie za dobre, i wrażenie tej samej wartości. Gdy w czasie jest jedno i wiele. to pojęcia rozmaite. przyjemne i dobre. Jak to rozmaite. mogą się pomieścić się w jednej idei dobra: Prot. wielki problem czy takie jedno. idealne i rozmaite realne. mogą istnieć razem jako jedna całość. 13 b - 15 c

Arist. to lepiej wytłumaczył przenosi się Sokr. do metafizyki za zgodą Protarchesa. Arist. należy pojęcie jako wiele. i jedno. mogą razem istnieć w tej samej rzeczy

Kiedy się odbyło to spotkanie? Oczywiście dwa dni po wieczorze u Kefelore

którym pozostawiony się na ulicy do Rzym. Pomiędzy Sokr. przypomi. [illegible]

znaczy. że wczoraj opowiad. o dyskusji: o polityce państwa, a ta dyskusja przypomi.

głów. treść Resp. jest oczywist. że "wczoraj" odbyło się wczoraj. po [illegible] u Kefalo.

Czyż na zajęciu opowiad. Sokr. czym dobr. znaczy: treść dyskusji: w której oczywiście

on sam nie był obecny. W pierw. bow. razie było Pleat. ale czyniąc. wśród

gości słuchaj. Sokr. lub z nim dyskut. Tak dobrze rozumie. W znaczeniu

wyżej. Tim. pierwsi przypomni. Data obecn. dyskusji. odbyła się dwa dni

po zebr. u domu Kefal. a to odbyło się w dniu nowo zaprowadz. uroczyste.

bogini trzeciej. Bendyzs, która Ateńczyk identyfikuje ze swoją Dianą.

Odbyła się ona uroczyście 19° lub 20 Thargelione = 22 lub 23°

maja / Następ. dnie Sokr. opowiada. ostatnie przejście z którego jedno brakuje w

Tim) a zastaje tam obecny dział, który się mamy za odbyło się. Wynik. to jasne

i wynik. z tekstu Resp. Tymcz. w Niemczech zwłaszcza ostatnio, na Kreju tłum. z którego

zeszedł się Sokr. były też obecni na zebr. u Kefalo i czyjeś rady mówi:

że Resp. o której mówi Sokr. nie była dyskusją. bo wiel. z nich nowej nie mówią. Uwaga

to wynika. za niepotrzebne krótkie słowa. do tej. aby chronos: Jak Resp. pat. Tim.

i strona. jak do drugiego w. Resp. wiem. w niektórych. Atlantyku. Dopiero

jest pierwsze opowiad. Resp. z jej domieszką stosunku do swoich współdział.

Akademia Umiejętności w Krakowie.

Nr.93/911.

PROJEKT ROZDZIAŁU OSZCZĘDNOŚCI I UMORZENIA PRZEKROCZEŃ

za rok 1910.

I. Przewyżka dochodów nad preliminarz wynosi.....K 11698 h 69

II. Przekroczenia w wydatkach ogólnych wynoszą .....K 8112 h 42

Oszczędności zaś .....K 7639 h 30

III. Ponieważ jednak przekroczenia w pozycyi 9/ "Sprawozdania" zmniejszy się o kwotę K 1707 h 52, która to kwota pokryta będzie z dotacyi Wydziału I i II, gdy nadto oszczędność w pozycyi 10/ "Biblioteka pisarzów polskich" w kwocie K 1247 h 30 zostanie przypisana do dotacyi Bibl.pis.pol.na r. 1911, przeto istotna kwota przekroczeń wyniesie..K 6404 h 90

a kwota oszczędności wyniesie .....K 6392 h -

do umorzenia zatem pozostaje .....K 12 h 90

uwa[illegible]. Sokr. ze niewt[illegible]. i bezcelo. pyta. [illegible] była ta zawsze ta osoba, o którą się pyt. Sokr. a która nie przyjęła [illegible] na now. zebran. A Kryty. [illegible] uwzgl. fl[illegible]. że [illegible] od dzieło. jest źle ułożo. i że Plat. powinien rob. [illegible]. wykroczy. przeciw [illegible] dialogowow. takż. ze przesad. [illegible] i odrzucen.

Czy dysku. [illegible]. odbyła się zaw. w zebran. i miejs. wskaz. jest dla kompo. obojęt. wystar. że aut. dobrze zna osob. z któr. udaj. że dyskut. A jeż. w tych dysku. i omaw. rzeczy, któr. w rozwinię. dział. dopiero inn. znowu [illegible] waż. pomij. nie dowod. to, że owe rzeczy nie były jeno. w rozm. wypracow. lub mow. wygłosz. lub wygła. odmienn.

Tot. dobr. pamięt., że dzieło. Platon. są formą rozmai. i w różn. były wygłosz. zamierz. Jedn. są dramaty. inn. referuj. a te znowu mogą mieć rozmo. wstępn. któr. po ukończ. dział. się dalej ciągn. - alb. brak wstępn. z rozmow. głów. lub kil. rozmo. przytocz. W Parm. mamy naw. aż trzy takie rozmo. głów.

Ten podz. nie daj. prawa do chronolo. wniosk. Są jed. wyjąt. po któr. odsyłam do nie dawno ogłosz. dzieła Raedera, Platons philos. Entwickelung, Leipzig 1905 Teub. - uwzgl. przez [illegible] Alfred Nauck - któr. na str. 57 i nast. wyprowadz. z układ. Teet. stwierdz. wyni. któr. z treści jest referuj. dzieło. przez mówiącego - nie jako referow. Czy jako wprost wypowied. ale w ciąg. referow. przytocz. rob. aut. te częst. styl. [illegible]. dodaj. on rzekł ja odpowied. i t. d. i odrzuc. pełności. że będ. [illegible] i obie zdan. być. przyt. +

IV. Skoro zaś przewyżka dochodów wynosi .....K 11698 h 69
przeto w rzeczywistości po umorzeniu przekroczeń pozostaje nadwyżka .....K 11685 h 79

V. Zarząd proponuje całą tę kwotę wliczyć do stworzonego w roku zeszłym funduszu rezerwowego.

VI. Oszczędności Wydziału I, wynoszące K 3355 h 51,
a po strąceniu udziału w wydaw. "Biuletynu"
/K 853 h 76/ zredukowane do .....K 2501 h 75
zwiększą dotacyę tego Wydziału na r. 1911

VII. Oszczędności Wydziału II, wynoszące K ~~7742 h 93~~ K 8596 h 69
a po strąceniu udziału w wydaw. "Biuletynu"
/K 853 h 76/ zredukowane do .....K 7742 h 93
przypisane zostaną do dotacyi tego Wydziału
na rok 1911

VIII. Oszczędności Komisyi historyi sztuki, Kom. literackiej, historycznej, prawniczej i językowej wejdą w skład dotacyi wymienionych Komisyi na rok 1911.

Todorov. Rozd. do swej wiedzy, że wypowiedzenie dramatyczne dzieło mogą być starsze od Teatru, ale że reperkusje nie rozumieją bez późniejszego Rozp. o P. jest reperkusja dzieła a tak obrazowo że one mają formalne reakcje, t.j. ten bardzo ważny Todorov: główny w 1ej ks. jest potrzeba aby charakterystyczne zjawiska osobno tam wyłożyć — w Zarys. książ. gdy mogą one lepiej nie jest one złożone i można się wiele nauczyć autorów.

Stąd Rodorow mówi, że po odmianie formuł, reperkusja w Teatrze ten przedtem późniejszy — a wtedy mogą dalej Rod. i Todor. i Pol. za później. od Rozp. gdyż one podają za jeden dalszy ciąg Teatr. Wynika wtedy to samo na podstawie wyżej, że wynikają późniejsze od Teatr. dzieła za powstałe Dramaty formy (str. 57)

Bardziej rozumie mi mowy — że mowi mowa [illegible] o Form.

Akademia Umiejętności w Krakowie.

Nr.263/911.

Dnia 20 maja 1911, o godzinie 12 w południe, odbędzie się w AULI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO tegoroczne posiedzenie publiczne Akademii Umiejętności według załączonego programu; poprzedniego zaś dnia, to jest dnia 19 maja b.r.,

o godzinie pół do 11 przed południem

odbędzie się w gmachu Akademii WALNE POSIEDZENIE ADMINISTRACYJNE.

Porządek dzienny.

1. Sprawy bieżące
2. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej o stanie funduszów i zamknięcie rachunków za rok 1910
3. Wnioski Zarządu w sprawie rozdziału oszczędności

Tob. mówi Ród. (p. 53) że dzieło Ria. zem. nie przedstawia się jako
wzora. pło. bo jako sceny dram. to w osnowie tkwią, że w nim
panuje. język. poety. i w utwor. dram. Kompono Ale Ka język. Jak odzy-
wią Ćw styku i układzie kaid. osob Kompozy. tkwi. takie Ka rzecz. wzor-
puet. drugi. przyp. ubiór. Krylog. nom. Jetrach. Wprowadz. stoi. nie
powinno: mm wyjątkiem. wzor. puet. wyłom. Dych 3 osob. jednost. l. prób.
pozost: tkwi. że to odpowied. jego gust. i estetyk. przekonan.
Mamy Kaka krylog. w Jeet. ubiór. dalsz. rzecz. Sofin. i Polit. chowan
o nich prawdzie. nieżyt. gdy Kamtej. ubiór. A prawd. mają rzecz.
z Tim. Ma on być dalsz. rzecz. Resz. a jęz. dalsz. rzecz. jest krzyw.
a mieć pom. Hermokr: dopeta. Kę Jetrach..
Ma rzecz. Tim. jest dalsz-rzecz. Resz: Trud. w pierw. chwili: na to odpow.
Zwrot. kow. że w Tim. wyrzek. zupeł. nowe osob. o ubiór. Resz. nie wspomi.
Gos: w Tim mamy dialo. dram. Kwiatki: przedmiod. obrazem. dla pomo oktrut.
do przeszł. (past. wiel. mm. zwan pertyfrom.:
Trafn. Roeder. zrzędz. Tim. być wzięci. zwany Ka Resz. dalsz. w ich. zpół
nie moic. wzgl. Zwrotka międ. pod. a drug. Jeet. ale że wodziło na
rzeczy. być moic. wybacz. te zpaiwie. wzni.

Powrót Jim. rozpacz. się na Kr. ujęci
Napitek wstyd Jim. pomoc spotkan. Sokr. przyp. że wrócić przyjaciel.
się ugaszeć go nowa nadzieja i nagrody za chwałę: Kp, za
Krew. on był głód bohat

Otóż Sokrates oświadcza, że on do dwóch stanów umiejętności, to znaczy do mądrości i rozkoszy, to boże objawienie dawny, rozkoszy i mądrości zewsze był przekonany, że ani pierwsza ani druga nie stanowią tego, co nazywamy dobrem (τἀγαθόν), lecz jest coś trzeciego, co jest lepszem od obu. Gdyby tak było, to nie ma już mowy o pierwszeństwie rozkoszy, bo dobro nie będzie wtedy to samo, co ona. Ale wtedy trzeba zaraz zaznaczyć, że dobro musi mieć wszystkie przymioty i musi być zawsze niedoskonałe; musi zupełnie nadawać się do tego, który je posiądzie; że ten, który je pozna, zdąża do niego i tylko o nie się stara. (p. 20 b–d)

Gdy Protarch na to się zgodził, dowodzi Sokrates bardzo przekonywająco, że ani życie wśród rozkoszy ani życie według wymagań mądrości

Kry. obowiązki z głowy. i uczyn. się głow. wódz u nieprzyjaciół
dziś to zaś wódz głowa.

W Charmid. p. 169 c więcej na chodzi. o pozór wiedzy
niż o jej treść

Podm. rzecz: olbrzym był on jeden z 30 tyran.
i wyrzec. odzierają: współobyw: przeciw. obozu - wyzbytkowa.
i najokrutniejszy. - wedł. Xenof. Mem. I. 2. 12

Polit. wiersz. ośleń. nauczyciel zdolu. pozazi. i prowadzi
ich do zbrodni - podm. z takt. pytan. przest. krytyka.
obrzuc. z Sokr. w temu podobn. zakresie. wspomn. publ.
l. X. encyk. - do postęp - czyny Krytyasa - tyrana. jak słuszny
Xenofn. i Sokr. w innych rozm.

Ciężar nie rzeczy wcześniej o Platon wcale nie przeciwny
śmierci - śmierć. - wyrok sam i go i sędziego bezstronnie, co za-
stęp. na uwagę - = pomimo że był jego krewnym.

Krytyasz sam, choć był tyr. zatem nie był lich. obyw. bez i
przedstawi. wszystkie formy rządu - a w ks. VIII i IX choć
go tam mówią. Plat. gdy dawniej mówi. komicznie. w którym
poparł. tyr. żeby ci odmówić. i krwią ziemi. - myśl. jedn. Plat
o swojej krewnym - o jego winach i o tem, co umiał unie
jego polityczn. godzi -

Akademia Umiejętności w Krakowie.

Nr. 834

Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek dnia 22 lutego 1915 r. o godz. 11-ej przed poł.:

P o r z ą d e k d z i e n n y:

Prof. Dr. Michał Rostworowski: "Podstawy prawnopolityczne genezy Księstwo Warszawskiego i Królestwa Polskiego".

W Krakowie dnia 16 lutego 1915.

Ulanowski

Sekretarz Wydziału historyczno-filozof.

Plat. Psych.

Immortalitas

et anim. et corp. Did. II. 455. 16. (Legg. X) X. 904 b

Animal cū multis mis mutent. cūq mag. sit mor variet. 904 a
nihil aliud fiat universi gubernato. rebus. quā ut sedes
eas pro cuiusq meritis mutet; penitq enī intenire neq
anima pō nec corp. neq tamē aeter. esse quēadmū qui
in lege sunt dii; nullq enī unquā esset animaliū ortq
alterutro hoc exstincto (v. supr.

animoq invisib. quid ī immort. Did. I. 63, 54 (Phaed)

Animi immortalit. reducit. ad quaest. de rer. generat. ē
corrupt. Did. I. p. 75, 30 (Phaed)

Animi philosophor pō mort. sin. corpo. degunt etc.
Did. I 90, 11 (Phaed.)

Animū immort. esse ex myth. ration. prob. Did. I. 450, 18 (Meno) p. 81 a–c

Animŏs immort. qu. eum semp. se ipsum mov. etc Div. I. 77, 20
Phaedr.

Animŏ m° mort. m° immort. animal appell. Div. I. 72, 16 (Phaedr)
Animi immortales = dii aspectab. Div. I. 73, 8 (Phaedr

Dioty. w Rieriad. Plat: „Jerie. jest coś w
tem życ. miły Sokr. Ale czego warto żyć
człowiecko. to czynow. Na oglad. piękno.“
~~A dobre. moc. a piękno i nedzien i dobr.~~
~~Kaz. się czas. po zmeh. piękno. dowcip.~~
Bo w jéj wzamic: piękno. nedzien. najwyż.
do dobr. wzyć się wino: po zmeh. dowcip.
piękno: jest wdz. zich. cnoty, dewagnos
nieśmiert Pelew. (II. 347.)
„Wtedy żedzy. dzenem jest człowiecko. wdz. cnoty
prawdziwe, poniew. dwiery jéj prawdy“
(361)

Dioty. wzgl. cel. wdzy. że tey idee piękna
prawdy i dobra: tak. za zgorzew: że gwar
kontrwyst. piękno: najwyż. poniew. moc.
gnew: a gwar prawd. dobr: to dobr.
przyw. się w czyn. cnoth.: a cnoty wdz.
się z prawdy

Co Dioty. przew. Sokr. ~~gotowy~~:
~~filozof. miłuje: czyli w czyn: prawdy~~
do mego. dogm: a jéj. tech. wykład.
20 linia.
zaczęty. przyszły. czyn. nakaz:
nie mówi ~~jest jakie~~ zgubi się: że Najwyż. dobr.
i nej wyż. prawd: się niewzdol. pódzy:
z Nayzyż. Piękn: a zgrób ta nowe
tak się przyjął u ind. ówczes: że now.
metryc.: i poezy: nie umiej: wiesz.
nedzienych: ~~kobiet~~ porzuc: się tym zew.
zgrob. mówić: i jak. kol. mej. przez: o
Kard. z tych idei, przyszły. wzgl. tey
jako najwyż. nowy dla tych dzieci:
Kultu. (wdz: ~~Kantki poezje~~ Boruc zrobi Pawdy),
wola uncaynist dobrod, nowe nie mogł.
zespolić. wyjść w Piękności. -

Strauss (300) Moc zesta. wielk. relig
pow. wh. piękn. i dobr: zrod. poez. i muz.
Jerie. wh. ma wlew. do Duszy wszystk.
te poezy: religii. Kard. one dobr. ~~zgubiel.~~
w wiel. chrześcij. Ma w czasu. nowe
wkaz. nowe hermon. wielk. wyższe:
się wola. z walki się Kosmos. a ulepsz.
się w dzie. zgrzesz.

Chrystus · świat · o ziemi · zjednoczenie · wszech idei. Nie było plemion · które · obok pewnej · ram · prawd, przekazanych · Ewangelii · w tradycji · religii · i obok tych: dawniej · ustalonych przepisów ~~regulujących~~. jego życie · dzieje · opublikowane · nie · nie: ~~obyczaj~~ ~~obyczaj~~ · ziemi · w jakiejś kol · formie. Świadczą · Rubel · Europ: rysow · gieroglif · rzeźby · potwór · epo: bohow: które żyły · w niebezpiecznych · lasach · a plemię · castor: nie wiedzą · czy · stoją · w dziko · rosnącej · okręt · rzeźby · niejed · ciosu · dziecinne · rysunki · ludzkich rzeźb · Kalend · na Ural · pełnej.

Mówi · nam · powieść · że z tych dziedzin · Kultur: piękności · negrów: powieść · i negrów · księga: do tajni · Indian · narod · I dziwi się · tym · że mówi · gdy się zdaje · że obyczaj · piękności · najściśl · pomiędzy · nami · stoi · zmysły · najściśl · za rozumem · najdoskonalszy · wyraz · ~~przyczyna~~ · nauczyciel · uczynki · umiejętności · jest to nauka · nauczyciel · jest to robota.

Życie · społeczeństwo · bez nich byłoby · porzucone · nieżyciowe · ~~umarłe~~ · ozdoba · bez ~~przedmiotu~~ · nieżyciowe · bodźce · i przyjęcia · Odebrać · dziecku: jego pierwsze wojsko · lub miłość; jego bohaterstwo · Ewangelii · Chrystus: pierwsze: jest to wiara · go na miły · i mat · a mat · jest wspaniały · imię.

Badanie chronologiz. nad tekst. Plat.

za pomo: statyst. filolo.

Plat.
Statyst. języko.

O pierwsz-trech tetralogiach dzieł Platona - napis. Lutosławski. W Krakowie 96 = odbit. z Tom. 26° Rozpr. Wydz. filol. A. U.

Przebieg. zwrot poprzedn: (prawda że nie zew. bezstronn. ani dokład.) Kalki. tymi rządz. się, które stów. Kalk zw. metod. filolo; następnie angloz. (2-8) pod. Niemc. (str. 91 nast.)

—

Zarzut. od niem. które. Na ten za wzięci:

Już Blass w swej Att. Beredsz. rozwod. się nad wpływ. Izokr. na styl Plat.

II. 458 W Fedro mało rozdziałów zwłasz. w części dialogi; ledwo połowa tych, które znajd. się w Biesiad. lub Rzeczyp. „Ale dla tego nie potrzeb. Fedro uniezwr. winien dzieł późniejszy; ponieważ właśc. w tym dials. pewn. stósow. się do chwalcz. w nim i wiązan. Izokr. było natural."

Bard. słusznie rozdział już unikan. w Prawach = w ks. I ac

34 str. Teub. kdów co więc. ued 600 wrzień.

Następuj. Fileb w którym ledwo 2 wrzie: na str. z wydaj: się to Bl: tak zaczyn: że w tych dwu dział. uwzg. kier. konjek. za błęd. który by wprowadz. nowy wyraz. c kard. ze dobrze, którąb uzuwa. jaki wyraz.

W Tim. (87–88 str.) led. 50 wyraz

W Kryt. tylko ok pięć (czyt. zgadz. się z rkps.) a nie wiel. wątk. ok linij. w Sof. i Polity. zwięz. linij. stron. i d. d. rob. zarzut. uwzg. wyraz. nad wytłuszcz. zły: Ostrey. ant. że nie wprowad. stąd ogół wniosk. co do autorst. dzieł. = Dittenberger

Dittenberger

Zeller zbyt. go w Phil. der Griech. II. 1. p. 514 (4 wyd) i w Sitzungsber. der preuss. Akad. 87 no. 13 (pp. 218 sqq) n.p. kompozy. z myśl prowad. do konkl. niepraw. dla Ditt. ue 39,81 myśl w Prew. przeb. 87,80 w Sof. 89,65 w Fileb. 90,26 w Polity. 162 w Parmenid.

6/ lub wol. nie jest wyraź. przedmio. wyobr. - zapomn.
pomyśl. go nie znamy =

A. Błęd. mniem. mogłob. być

a) zamie. jedn. obra: pamięc. z drug:

b) zamie. obecn. wraż. z drug:

To nie możeb. bo błęd. mniem. nie moż. być

1) zamian:

a) wiedzy z wiedzą =

b) wiedzy z niewiedz. lub odwrot.

2) ani zamie. wraż. z tem co nie jest wraż:
lub niewraż. z niewraż. lub niewraż. z wraż:

3) ani zamie. wiedzy, wraż. pamięt. z wiedzą wraż. pamięt. - ani wiedz. wraż. pamięt. z wiedz. ani wiedz. i wraż. z wraż. nawzaj.

4) ani zamie. niewied. i t. d. (Thea 18)

B Ponie. błęd. mniem. nie znajdu. się w obszb. wiedzy, wraż. i pamięt. należ. go szuk. w niewłaściw. połącz. wiedz. i wraż:

Dwa możno:

1) wraż: obec. jest niewyraź.
przykł: Theae 18 =

Jeré : mieu. τριγ. valer. d med. Kopié i pierwsz.
bezd. ow przedj. prz. je na knigi. tuj. bezd. jakiy.

2) moi. obraz w pamięć. byé wiecznej:
wyższa.

a) przyszłe. v wosku =

b) teré. dusze ciała:

Zeb. bóg d. mieli nie beri. co w wosku. ani
w ich obraz. pamięć: leq w odno. przd. d dusz.

Ale do wiecznych. trzeby. bo duszy wyst.
wyższe. (odemn. takie. wstęp. tak. zemié:

v. g. 5 + 7 = 11 = duszy wyżej bieżb. pam. wyż.
moi. zeb. wszy. zemié. się na wiecznej. ich
Zeb. nie moi. tu nie. je bóg d. mieli. pozost.
przez διάνοιας πρὸς διάδηλον παράλλαγή:
wyżej zemié. obraz. pamięć nie. i obraz. wszy.

III. Są dwa rody. wiedzy

albo ἐπιστήμης εἴδος = tak. wyżej. wyobr.

albo . " " κτήσεως = przez

rozu:. tak: co mamy, tak: wiemy:

co przez. moi. wiemy. lub nie wiemy.

Dwa rodz. d golebni.

Lysias δεινότατος ὢν ἐῶν νῦν γεάρσιν
(Ph. p. 228 a)
μέσα φέρω. v Rep. I. p. 328 b
Lysiae frater Polemarchi in phil.
Ph. 253 b
venit ὥστε
Λυσίαν, τὸν τοῦ λόγου πατέρα, Δίτων-
μενος πάντες τῶν τοιούτων λόγων, ἐπὶ
φιλοσοφίαν δέ, ὥσπερ ἀδελφὸς αὐτοῦ
Πολέμαρχος εἰς τεράπιαι, τεσσφον
p. 257. c
καὶ γάρ τις αὐτόν, ὦ θαυμάσιε,
ἀναγκάσει τῶν πολιτικῶν τοῦτ' αὐτὸ
λοιδορεῶν ὀνειδίζειν, καὶ διὰ πάσης
τῆς λοιδορίας ἐκάλει λόγογεάρσον
ἐφ' ἂν οὖν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι
ἡμῶν ἂν τὸν γεάρσιν –

Coram Lysia Plutoph. vituperat
conversationem cum Socr. laudat vero
contubernium cū Thargelia. – Plut. p. 406 a
ib. p. 410 e ἐπαινῶ σε πρὸς Λυσίαν
καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, τὰ δ' ἐμὰ καὶ
ψέγω –

Fouillée

a
71

I. Istnienie idei

a) dowiedz. – metod.

b) dowiedz. przez analizę pojęcia

c) dowiedz. za pomocą warunku istnienia

II. Istota idei

a) idea = jedność

b) idea = wzniosła

III) Jakie są idee?

a) metoda ogólności i zasięgu

b) jakości

c) istnienie

d) relacje

e) ilości

IV. Stosunek idei do rzeczy

a) udział rzeczy w ideach

α) mimetyzm platoński

β) nadrzędność – dualizm w Timeuszu

γ) Stosunek idei między sobą

V Stosun. idei pomiędzy sobą

a) stosun. idei do rzecz. — przedmiotu

α) kontrad. wedle Fed. i Sok.

VI stosun. idei do rozu.

dialektyka — reminiscencja

a) dialektyka

b) metafizyka

α) pozn.

β) wiara

c) o pewno. i błęd.

d) w granicach dialek.

α) fizyka

β) nauki

e) stosun. idei do języka

VII stosun. idei do zmysłów

a) Teor. mito.

α) w przyrodzie b) w duszy

γ) w zarodku

The Apology
of Plato

by the Rev. James Riddel
Oxford 78 - Univers. Press -

Akademia Umiejętności
№ 2350

Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się w poniedziałek dnia 15. czerwca o godzinie 6tej z następującym porządkiem dziennym:

1. Czł. Fr. Piekosiński: Przyczynek do historyi sądów wyższych prawa niemieckiego w Polsce wieków średnich

Platon Dzieła (Apologia, Kriton,
Phädon) Przekład Feliksa
Kozankowskiego Warszawa Orgelbrand
1845.

Bronikowski Tom I. Poznań 1858.

Cholava: Das Pythagoreische im
Platon. Progr. gymn. v. Arnau
1857.

Konrad Fischer: Ueber die Dialoge
Hellen bei Plato Jahresber.
des K. k. Ob. Gymn. in Lemberg
1874.

Dr. Zygmunt Samolewicz — Studja
Platońskie T. I. Lipsk. Wydawn.
Dawnych Autorów Łacińskich
Tom. I Kraków. 1874 str. 1—23.

W 16 wieku u nas. Pleban
zapisuje grunta. Niema owe
wspomnienia. Tylko jedna
szkoła w Collegium Augustow
uniwersytet wzięto od
Lektorium Platona.

Platon Protagoras – przekład –
Poznań 1878 (bezimiennie).
Platon Dwa przekł. Brandstaetera
Tom II, Poznań 1879
(Księga) Powszechna 2 r. 1879
str. 334 recenzja.
Platon Gorgias – przekł. Siedlecki.
Kraków 1879
Recenzja Brandst. w Bibl. Warsz.
1879 – str. 472.
Platon, Fedon, Agatokles, Kriton
przekł. Stan. Srzednicki —
Kraków 1880.
Platon, Protagoras, Eutyfron
przekł. Srzednicki Kraków
1881.
Platon, Theaetetos przekładu
Ant. Brandstaetera Pozn. 1883.
Platon Agatokles (Eudektowski)
Kraków. 1884.
Platon – przekł. Ant. Brandstaetera
Tom III – Poznań 1884.

Platon Borowe Sokratesa
przetłoczył i objaśnił
Adam Mianowski Warszawa
1883.

Jeremiasz Mastek Dr.
Ueber die Abfassungszeit
der plat. Dialoge Theaetet
und Sophistes — Jahresbericht
des V. k. k. Obergymnasiums
zu Leoben 1887.

Platon Fileb przełożył
Bronisław Wygodzki
Warszawa 1888.

Kornelii Fleck Wydawnictwa
pedagogiczne Platona Lwów
1888 (Odbitka z Sprawozd.

Simon, przełożył Paweł
Nowicki — Sprawozdanie
gimnazyum w Stanisławowie
1888.

Jezyk niemiecki w klasie
Lotaryngii – Sprawozdanie
gimnazjum w Tarnopolu
1889.

Chaerefon ma rolę podrzęd: jest przyj. Jorg. i Sokr. Music. był w szczyt. stosun. z drug: stosro Arystof. umieś. go tak. w Chmu. ~~obok~~ mist. Pla to w Dalf. zapyt. swoj. wyrod. odpowie: że Sokr. nay mądrzejszy.

Gorgiasz jest: z najstarsz. sofist. nr. w Leontinii (ol. 70 = 500) - był mocn. Empedo. i pod jego wpływ. został. twór. retor. Świet. dzw. jej dzw. w Aten. gdz. w 427 przed o pom. do mieszk. ojczyst. przeszed Syrakuz. Wszęd. gdz. występ. retor. wpier. wpły. wiel. na stulecia; zwłasz. na schyl. Słowy jego przeciw. ale zna. treść jego książ. o przyro. lub nieby: περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἢ περὶ φύσεως - w dziełku Arystot. de Melisso, Xenophane, Gorgia c. s. et b. a pod. u Sext. Emp. adv. Math. VII. 65. (to drug. strosne. mieszk wiek. Jego nauk. w tych trzech zdan. zawar: 1° nic nie jest; 2° gdyb. nawet. coś było, nie dałob. się poznać; 3° gdyb. nawet. coś było i poznać. się dało, nie mogł. by tego innym wykazać. Bernhardy tego wiadomości filozof. że zdań. zdań. nie jest prawdziwe.

Χαιρεφῶν w Charm. p. 153 b. gdy Sokr. po
wró. z pod Potyd. powr. wkroc. do palestr. Taure-
arza podska. jak wezw. (ὅτε δὴ παρὰτοὺς ὤν)
wzywa. do wieg; dwy. za rek. i pyt. o przed. bitwy.
W dial. zrent. sw. nie bier. dalej udziá.
Z Lysol. p. 204 a. wiado. że Ch. był towa. Sokr.
śr. wśród, że był w Aten. powtarz. uczy, że podz.
rząd. XXX powied. na wzgo. i z Trazyb. powió; że
bard. stanow. się zabier. do kier. wzię; że w Delf. nap
zeyst. się, czy jest kto mądr. od Sokr. na co kazdy
odpow. że nie ma mądr. Podczas przecier. Sokr. już
był am; bo Sokr. odwrócił się na śmierć. jego bra.
[W wstęp. nazwis. w Alcyonie - podob. dial.]
Γοργίας ὁ Λεοντῖνος
Gorgiasz w Theag. 127 c wymien. raz. z Prod.
i Polu: z dygn. wstępu. mądr. lud. który. objaśn.
mian, i nazwan. najlepszy. i najbogat. mówi, aby przyszł
dawn. mądrze. do nich się przyłoży. a rezult. takie,
że młod. przed nim będzie wyraźno. i rzetel. jemu. bard.
wdzięc. W Gorg. 487 b. nazy. Sokr. jego i Polu. wśród
mądr. i przyjaciół. o mówi o nich, że brak im odwa-
gi bezczelno. skoro tak na rzeczy. że w wiecz. zebra-
niu. nazy rob. przem. i to w nazwisk. Kwest.
Brat jego Herodyk. lekar. - Gorg. 448 b.

Solus z łacińs. wyce Gorg. ulub; wtrod. jezus. zaroz.; pet. ozn. zob. sąd o nim Sokr. w Fedr. ~~p. 458 c~~
Westr. Scholica. podob. Platt. wyj. z jego pisma przeszy kwiq. 2i wyd. wcześ. dzieło. (p. 458 c); jest tam obfito. takie zw. παιδιὰ ὄφελος i σπουδὴ ὄφελος, w któr. tabor. się wcześ. wyzyl.

Vielle Vlies w idei wic; strona. empirokr. wspaq. kwiq. polity. z wielk. powodze; bo jest wymo; wykształc. c nie mo żadn. z kwiq. cni zaied. drobn. pieln. - życi. i dokład. modelów. przez cuto; znane tyl. z tego dzieło. Albo zmyślo. jego. (bo w hist. empel. więcej.) alb. wcześ. hipotez. Grote, Beiträge zur Erklär. der Platon. Gorg. Leip. 70. powtr. krzyża. pod wtrod. wcześ.

Καλλικλῆς ὁ Ἀχαρνεύς - Gorg. 495 d. Gorg. u więq. wśr. gospo. ib. 447 b; Kocha lud ateń. i zgina Pirilampesa - ib. 481 d; 513 b; wymien. wśród jego wrogów. ib. 487 c. Od młoda. zajm. się polityk. - ib. 515 a

W Hipp. maj: 282. b, że ten Leontyn. Sofes. przyb. do
Aten jako poseł swej. miast; nazwisko. z przekładu obyw. swoich
do prawych. podob. układ; o tud. świet. mówi i przym. wyprz.
i z młodz. obcuj. chwilo pięk. zebr. i t. d.

W Lysid. p. 19 e wymien. [illegible] dowc. jak w Theag. 128 a.
tyt. ten. Polu. podc. Hipp.

Menon p. 70. b: dawnieg. tyr. Tessal. z kom. jard.
i bogact; ten. takt. dla mądr. odk. Jorg. przyb. do
Larysy i porady. [illegible] do mądr: rozpalo. Alkmeon. ster. Nauy.
ut. Archi. imiał. i wielkodusz. odpowied. Kapide. o co by
się przyb. bo on takiej. to nob. (p. 70 c)

To orac. że ten. tyd gost. odpow. tak. w Jorg. 447 c.
Jego definic. cnoty Menon 71. e; 73 c; 76 b. c;
Śmiej. się z tych. którz. obiecu. że nauc. mod. on tyl. przym.
nauc. wymo. ibid. 95 c; wymag. jej Menone ib. 96 d.
ironi. porówn. jego wymo. (=Gorgony) = Symp. 198 d.
Protarch mówiąc. od niej. zjawu. porów. wymo. Phileb. 58 c;
Napis. zrobak. wymo. (τέρψις τῆς λόγων) i porów. z Nesto.
Phaedr. p. 261. c. Sokrates i Jorg. gnetkad. prawdopod. rzeczy ucz przeciwi. i sprzecz. że nat. nauc. czyd.
się wielk; nowe zdar. c zdarz nowe. i który podrasz.
o kapid. nauc mówi. kuch. i dług. Phaed. 267. a.

Πῶλος ὁ Ἀκεδαιμόνιος - zestaw. z Prod. i Jorg.
w Theag. 128 a. może u Aten. mówi. ile mu się podo.
Jorg. 161 e; pochwalo. ironicz. raz z Jorg. - ib. 487. b.
uczn. Kriaz. o zeta. wymo - ib. 462 c; chwalo. jego
πολυγραφία λόγων - w której jest διπλασιολογία, γραμματολογία

καὶ σἰκονολογία ἐρεων. τῶν Διογνήτου (ὀνομάτων Δικυμνίων) νίτρ. ter in prekar. do wpenia. dykeyi (πρὸς ποίησιν εὐφυΐας) - Phaedr. 267 c; zdej. ię Plat. czytow. jego tłum: Porz. 448. c;

Καλλικλῆς